

SELF - ASSESSMENT REPORT (SAR)
Faculty of Science & Technology

รายงานการประเมินตนเอง
เพื่อรับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม
ประจำปีการศึกษา 2553
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
Songkhla Rajabhat University

31 พฤษภาคม 2555

คู่มือ

รายงานประจำปี การประกันคุณภาพการศึกษา
ประจำปีการศึกษา 2553

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

คำนำ

คู่มือประกันคุณภาพการศึกษาของคณะ เป็นเครื่องมือการควบคุมคุณภาพของคณะ โดยถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษา ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีระบบกำกับติดตาม และตรวจสอบคุณภาพภายในคณะ ซึ่งสอดคล้องกับระบบประกันคุณภาพกับหน่วยงานระดับเหนือ อาทิ มหาวิทยาลัย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และระดับประเทศในที่สุด นอกจากนี้เป็นหลักประกันว่า การบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมทั้งหลาย คำนึงถึงคุณภาพของผู้เรียนที่จบการศึกษาออกไปเป็นสำคัญ เพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการทางการศึกษา ทั้งผู้รับบริการทางตรง (ผู้เรียน ผู้ปกครอง) และผู้รับบริการทางอ้อม (สถานประกอบการ สังคมโดยรวม) มีความมั่นใจบริการของเรา สามารถเลือกเป็นสถาบันทางเลือกหนึ่งของท้องถิ่นภาคได้ และเพื่อรับรองว่าบัณฑิตที่จบการศึกษาออกไปเป็นผลผลิตที่มีคุณภาพ สามารถประกอบอาชีพ (ในสถานประกอบการ / ประกอบอาชีพอิสระ) ได้ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม ได้

การจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะได้มีการปรับเปลี่ยนใหม่ เนื่องจากได้นำผลการตรวจเยี่ยมของคณะกรรมการประเมินภายนอก จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) รอบแรก มาร่วมพิจารณา มีการทบทวน ปรัชญา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ คุณลักษณะบัณฑิต และพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน กับการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก (สมศ.) มาจัดทำกลยุทธ์ แผนกลยุทธ์ กำหนดผลลัพธ์/ผลงาน ตัวชี้วัดความสำเร็จ และโครงการ/งาน(หลัก) โดยบุคลากรสังกัดคณะทุกคนมีส่วนร่วม สำหรับการกำหนดผู้รับผิดชอบและผู้เกี่ยวข้องได้ดำเนินการโดยกรรมการอีกชุดหนึ่ง การดำเนินการตามกลไกประกันคุณภาพการศึกษาของคณะ ยังคงใช้วงจรคุณภาพแบบ P D C A

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ขอขอบคุณผู้มีส่วนร่วมจัดทำ วิพากษ์ ปรับปรุง แก้ไข ขอขอบคุณกรรมการชุดต่าง ๆ อนึ่งการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะ 5 ปีต่อจากนี้ ส่วนงานสังกัดคณะทุกหน่วยงาน จักต้องตระหนักว่า การตรวจเยี่ยมของคณะกรรมการประเมินภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ครั้งหน้า อาจจะมีการจัดอันดับหน่วยงานของเราและประกาศต่อสาธารณชน จึงเป็นภารกิจหนักที่ท้าทายเราทุกคนต้องร่วมกันรับผิดชอบเพื่อองค์กรของเรา ความสำเร็จเป็นรูปเล่มใหม่นี้ แสดงถึงการรวมใจเป็นหนึ่งเดียวของทุกคน ขอให้ทุกคนประสบแต่ความสำเร็จในชีวิตรุดังหมาย

(ดร.พิพัฒน์ ลิ้มปะนพิทยารธร)

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

31 พฤษภาคม 2554

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

บทนำ

ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา	1
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กับ การประกันคุณภาพการศึกษา	2
กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565)	3
การประกันคุณภาพกับมาตรฐานการศึกษา	5
การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	7
การเชื่อมโยงระหว่าง การประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก	11
บทที่ 1 ส่วนประกอบของรายงานประจำปี การประกันคุณภาพการศึกษา	13
บทที่ 2 ประวัติความเป็นมาและข้อมูลพื้นฐาน	
ความเป็นมา	15
สีประจำคณะ ที่ตั้ง ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ ค่านิยมร่วม	19
นโยบาย และคุณลักษณะบัณฑิต	
โครงสร้างการบริหารงาน	24
ทำเนียบผู้บริหาร	25
คณะกรรมการบริหารคณะ	26
คณะกรรมการประจำคณะ	26
โปรแกรมวิชาที่ก่อตั้ง	27
อาคารสถานที่ ห้องเรียน และห้องปฏิบัติการ	28
แผนกลยุทธ์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 – 2556	29
บทที่ 3 การดำเนินงานคุณภาพการศึกษา	
นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา	43
วัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา	43
การพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	43
ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	44
ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินตามองค์ประกอบ	45
วิธีการพัฒนาตัวบ่งชี้	46
คำชี้แจงอื่นๆ ในการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ในการประเมินคุณภาพการศึกษา	48
ค่านิยมศัพท์ที่ใช้ในตัวบ่งชี้	79

สารบัญ

หน้า

องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมิน	56
บทที่ 4 การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาและ มุมมองด้านการบริหารจัดการ	
ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน	143
ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา	144
ตัวบ่งชี้ตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ	147
ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา	148
เอกสารอ้างอิง	151
ภาคผนวก ก	
ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา	152
ภาคผนวก ข	
ตารางที่ ป.1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	153
ตารางที่ ป.2 ผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ	155
ตารางที่ ป.3 ผลการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษา	156
ตารางที่ ป.4 ผลการประเมินตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ	157
ตารางที่ ป.5 ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา	158
ข้อมูลพื้นฐาน	159
คำสั่งคณะกรรมการและเทคโนโลยี แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพ การศึกษา	169
รายชื่อคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
คณะกรรมการจัดทำคู่มือรายงานประจำปี การประเมินคุณภาพการศึกษา	171

บทนำ

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา

1. ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ปัจจุบันมีปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการ ปัจจัยดังกล่าวคือ

1. คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศ มีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว
2. ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการการศึกษาข้ามพรมแดน และการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการการรับประกันของคุณภาพการศึกษา
3. สถาบันอุดมศึกษาที่มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน
4. สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (public information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป
5. สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม(participation) มีความโปร่งใส (transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (accountability)ตามหลักธรรมาภิบาล
6. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน รวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก โดยการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
7. คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา
8. กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริมและกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม
9. กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16

กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา ด้วยความจำเป็นดังกล่าว สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับต้นสังกัดจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวม ตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้น ๆ กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในทุกองค์ประกอบคุณภาพว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน
2. เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (targets) และเป้าประสงค์ (goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเองและเป็นสากล
3. เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็ง และพัฒนาจุดที่ควรปรับปรุงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง
4. เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด
5. เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

2. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กับการประกัน คุณภาพการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพภายใน” และ “ระบบการประกันคุณภาพภายนอก” เพื่อใช้เป็นกลไกในการผดุงรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา

การประกันคุณภาพภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนา ติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษาและหรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษากำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพภายนอก เป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการติดตามและตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ ซึ่งประเมินโดย “สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือเรียกชื่อย่อว่า “สมศ.” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้งในทุกรอบ 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน ซึ่ง สมศ. ได้ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก (พ.ศ. 2544-2548) เสร็จสิ้นไปแล้ว ปัจจุบันอยู่ระหว่างประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สอง (พ.ศ.2549-2553) และการเตรียมการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สาม (พ.ศ.2554-2558) ในการประเมินรอบที่สามของ สมศ. เป็นการประเมินทั้งระดับสถาบันและคณะวิชา แต่หากสถาบันใดจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งหลัก เช่น วิทยาเขต หรือศูนย์ หรือหน่วยจัดการศึกษานอกที่ตั้ง การประเมินจะครอบคลุมการจัดการนอกสถานที่ตั้งหลักทั้งหมด นอกจากนั้น การประเมินคุณภาพจะมีความสอดคล้องกับจุดเน้นหรือกลุ่มสถาบันที่แต่ละสถาบันเลือกตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

รูปแบบและวิธีการประเมินคุณภาพภายนอกจะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ซึ่งมีหลักการสำคัญ 5 ประการ¹ ดังต่อไปนี้

1. เป็นการประเมินเพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ไม่ได้มุ่งเน้นเรื่องการตัดสิน การจับผิด หรือการให้คะแนน – ให้โทษ
2. ยึดหลักความเที่ยงตรง เป็นธรรม โปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง (evidence – based) และมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (accountability)
3. มุ่งเน้นในเรื่องการส่งเสริมและประสานงานในลักษณะกัลยาณมิตรมากกว่าการกำกับควบคุม
4. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพและการพัฒนาการจัดการศึกษาจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
5. มุ่งสร้างความสมดุลระหว่างเสรีภาพทางการศึกษากับจุดมุ่งหมายและหลักการการศึกษาของชาติตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ให้เอกภาพเชิงนโยบาย แต่ยังคงมีความหลากหลายในทางปฏิบัติ โดยสถาบันสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เต็มตามศักยภาพของสถาบันและผู้เรียน

3. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565)

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาและแก้ปัญหาอุดมศึกษาที่ไร้ทิศทาง ข้ำซ้อน ขาดคุณภาพ และขาดประสิทธิภาพ โดยใช้กลไกการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเป็นกลไกหลักในการดำเนินการ กล่าวคือ ให้มีการสร้างกลไกการประเมินคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาตามพันธกิจของสถาบันในแต่ละกลุ่ม ซึ่งมีพื้นที่บริการและจุดเน้นระดับการศึกษาที่ต่างกัน รวมทั้งมีพันธกิจและบทบาทในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศต่างกันตามความหลากหลาย ทั้งการพัฒนาฐานราก สังคม เศรษฐกิจรวมถึงการกระจายอำนาจในระดับท้องถิ่น การขับเคลื่อนภาคการผลิตในชนบท ท้องถิ่นและระดับประเทศ จนถึงการแข่งขันในโลกาภิวัตน์

ซึ่งระบบอุดมศึกษาแต่ละกลุ่มเหล่านี้ จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอุดมศึกษา และส่งผลกระทบที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศอย่างมีนัยสำคัญ อาทิ สามารถสร้างความเป็นเลิศได้ตามพันธกิจของตนเอง สามารถตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศดีขึ้น ส่งผลเชิงบวกต่อการผลิตพัฒนาและการทำงานของอาจารย์ สามารถปรับจำนวนของบัณฑิตในสาขาที่เป็นความต้องการของสังคม ลดการว่างงาน โดยที่สถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มเหล่านี้มีกลไกร่วมกันในการประกันคุณภาพ เพื่อให้นักศึกษาสามารถต่อยอดถ่ายโอนแลกเปลี่ยนกันได้ระหว่างกลุ่ม และในระยะยาวการประเมินคุณภาพควรนำไปสู่ระบบรับรองวิทยฐานะ (accreditation) ที่นักศึกษาและสาธารณะให้ความเชื่อถือ เป็นฐานและเงื่อนไขในการจัดสรรงบประมาณของรัฐ และการสนับสนุนจากภาคเอกชน รวมทั้งการโอนย้ายหน่วยกิต

จากกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ในปี 2551 กำหนดประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม คือ

กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จัดฝึกอบรมสนองต่อความต้องการของท้องถิ่น เพื่อเตรียมกำลังคนที่มีความรู้เข้าสู่ภาคการผลิตจริงในชุมชน สถาบันสนับสนุนรองรับการเปลี่ยนอาชีพพื้นฐาน เช่น แรงงานที่ออกจากภาคเกษตร เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตอันจะนำไปสู่ความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถเป็นหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค สถาบันมีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงาน ธุรกิจ และบุคคลในภูมิภาค เพื่อรองรับการดำรงชีพ สถาบันอาจมีการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาโทด้วยก็ได้

กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตเฉพาะทางหรือเฉพาะกลุ่มสาขาวิชา ทั้งสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์กายภาพ วิทยาศาสตร์ชีวภาพ สังคมศาสตร์หรือมนุษยศาสตร์ รวมทั้งสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง สถาบันอาจเน้นการทำวิทยานิพนธ์หรือการวิจัย หรือเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะในการประกอบอาชีพระดับสูง หรือเน้นทั้งสองด้าน รวมทั้งสถาบันอาจมีบทบาทในการพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการสถาบันในกลุ่มนี้อาจจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะคือ ลักษณะที่ 1 เป็นสถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา และลักษณะที่ 2 เป็นสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก และเน้นการทำวิทยานิพนธ์และการวิจัยรวมถึงการวิจัยหลังปริญญาเอก สถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตที่เป็นผู้นำทางความคิดของประเทศ สถาบันมีศักยภาพในการขับเคลื่อนอุดมศึกษาไทยให้อยู่ในแนวหน้าระดับสากล มุ่งสร้างองค์ความรู้ทฤษฎี และข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ ดังนั้น การประกันคุณภาพการศึกษาจึงต้องสร้างกลไกการประเมินคุณภาพให้สอดคล้องกับการแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่มดังกล่าว

¹ ดูเพิ่มเติม “คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา (ฉบับปรับปรุง : ธันวาคม 2549)” สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). หรือ [http:// www.onesqa.or.th](http://www.onesqa.or.th)

4. การประกันคุณภาพกับมาตรฐานการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวด 5 ที่ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา 34 ได้กำหนดให้ คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่ พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทาง วิชาการของสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาเพื่อใช้เป็น กลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน เพื่อนำไปสู่การกำหนด นโยบายการพัฒนาการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่อไป มาตรฐานการอุดมศึกษาที่จัดทำขึ้นฉบับนี้ ได้ใช้มาตรฐานการศึกษาของชาติที่เปรียบเสมือนร่มใหญ่เป็นกรอบในการพัฒนา โดยมีสาระสำคัญที่ ครอบคลุมเป้าหมายและหลักการของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทยและเป็นมาตรฐานที่ คำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มหรือประเภทของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ทุกสถาบันสามารถนำไปใช้ กำหนดพันธกิจและมาตรฐานของการปฏิบัติงานได้

มาตรฐานการอุดมศึกษาที่ปรากฏตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2549 ประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการ อุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ มาตรฐาน ย่อยทั้ง 3 ด้านนี้ อยู่ในมาตรฐานการศึกษาของชาติที่ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 มาตรฐานเช่นกัน คือ มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก มาตรฐานที่ 2 แนว การจัดการศึกษา มาตรฐานที่ 3 แนวการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้ แต่ละมาตรฐาน ย่อยของมาตรฐานการอุดมศึกษาจะมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับมาตรฐานย่อยของมาตรฐาน การศึกษาของชาติเพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาบรรลุตามจุดมุ่งหมายและหลักการ ของการจัดการศึกษาของชาติ

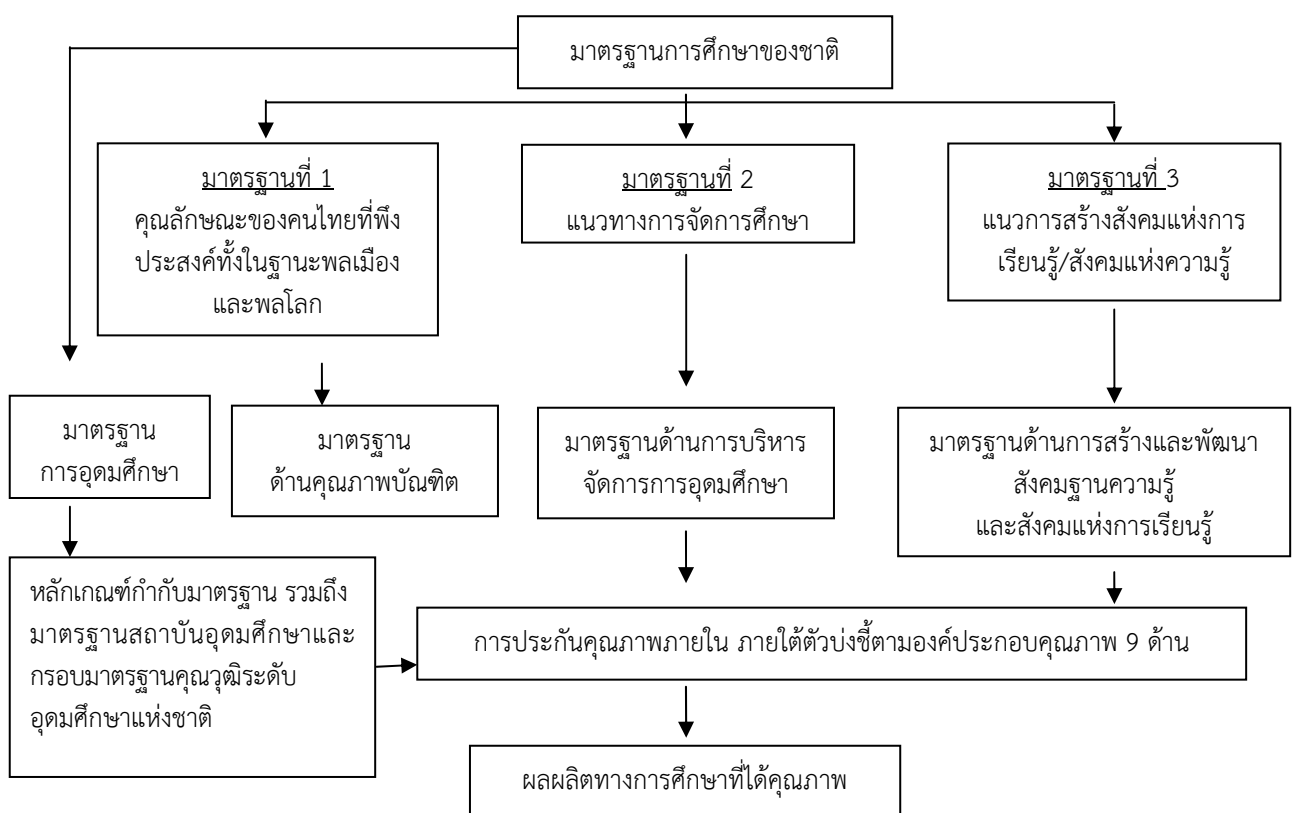
นอกเหนือจากมาตรฐานการอุดมศึกษาที่เป็นมาตรฐานแม่บทแล้ว คณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้จัดทำ**มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา** ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2551 เพื่อนำไปสู่การ พัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการจัดตั้งที่แตกต่างกัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ประกอบด้วยมาตรฐานหลัก 2 ด้าน คือ มาตรฐานด้านศักยภาพ และความพร้อมในการจัดการศึกษา และมาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา และกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับ ปริญญาตรี กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง และกลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับ บัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก นอกจากนั้น ยังได้จัดทำ **กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ** พ.ศ. 2552 เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อเป็นการประกัน คุณภาพบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา โดยกำหนดให้คุณภาพของบัณฑิตทุกระดับคุณวุฒิ และสาขาวิชาต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้าน ความรู้ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะ การวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

คณะกรรมการการอุดมศึกษายังได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานอื่น ๆ อาทิ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับอุดมศึกษา หลักเกณฑ์การขอเปิดและดำเนินการหลักสูตรระดับปริญญาในระบบการศึกษาทางไกล หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาประเมินคุณภาพการจัด

การศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกับและพัฒนาสู่สากล ซึ่งทำให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างยืดหยุ่น คล่องตัว และต่อเนื่องในทุกระดับการศึกษา ตลอดจนสะท้อนให้เห็นถึงมาตรฐานคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

เพื่อให้การจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทมีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนดทั้งมาตรฐานการศึกษาระดับชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา และสัมพันธ์กับมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอื่น ๆ รวมถึงกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องมีระบบประกันคุณภาพที่พัฒนาขึ้นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 ทั้งนี้ ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษา หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง และการประกันคุณภาพการศึกษา สามารถแสดงในแผนภาพที่ 1.1

แผนภาพที่ 1.1 ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ

5. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ก่อนมีประกาศพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทบวงมหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาและได้จัดทำประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง นโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการสำคัญ 3 ประการ คือ การให้เสรีภาพทางวิชาการ (academic freedom) ความมีอิสระในการดำเนินการของสถาบัน (institutional autonomy) และความพร้อมของสถาบันที่จะรับการตรวจสอบคุณภาพจากภายนอกตามหลักการของความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (accountability)

ต่อมาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้ระบุให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติสนับสนุนทรัพยากร ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงมีหน้าที่ร่วมกับสถานศึกษาในการจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1 กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา

หลังจากที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มีผลบังคับใช้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดที่ทำหน้าที่กำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา ได้เสนอระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ซึ่งคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2543 ได้มีมติเห็นชอบกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ซึ่งต่อมาได้จัดทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง ระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2545 เพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติสาระสำคัญของประกาศฉบับนี้ระบุให้ทบวงมหาวิทยาลัยสนับสนุนและส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งให้มีการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาจากภายใน หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถาบันการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการประเมินคุณภาพจากภายนอก รวมถึงสนับสนุนให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาขึ้นในแต่ละคณะวิชาหรือสถาบันอุดมศึกษา เพื่อกำหนดนโยบายหลักเกณฑ์ แนวทาง วิธีการตรวจสอบและประเมินระบบกลไกและประเมินผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของแต่ละคณะวิชาหรือสถาบันอุดมศึกษา

หลังจากดำเนินการตามประกาศฉบับปี พ.ศ. 2545 ไประยะหนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2546 เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในมาตรา 5 และมาตรา 47 วรรคสอง โดยสาระสำคัญเกี่ยวกับระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของกฎกระทรวงฉบับนี้ยังคงไว้ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัยฯ พ.ศ. 2545 ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ถือปฏิบัติมาอย่างต่อเนื่อง ต่อมาในปี 2553 กระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 แทนฉบับเดิม โดยรวมการประกันคุณภาพภายในและภายนอกของการศึกษาทุกระดับไว้ในฉบับเดียวกัน มีคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาทำหน้าที่หลัก 2 ประการคือ 1) วางระเบียบหรือออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษา และ 2) เสนอแนะแนวทางปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถานศึกษา โดยนำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและ

ภายนอกไปปรับปรุงคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังมีการปรับเปลี่ยนให้ระบบการประกันคุณภาพภายในประกอบด้วย การประเมินคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ และกำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีและแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

5.1.1 หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ระบุในกฎกระทรวงให้พิจารณาจากประเด็นต่อไปนี้

1. ระบบการประกันคุณภาพภายในของคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด
2. ผลการปฏิบัติงานของคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพภายในที่กำหนดไว้
3. ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพภายในที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาตามตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษา

5.1.2 วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ระบุในกฎกระทรวงให้ใช้แนวปฏิบัติดังนี้

1. ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่รับผิดชอบการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพขึ้น โดยมีหน้าที่พัฒนา บริหารและติดตามการดำเนินการประกันคุณภาพภายในตลอดจนประสานกับหน่วยงานภายนอก เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการจัดการศึกษาจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน เพื่อใช้กำกับ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพภายใต้กรอบนโยบายและหลักการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด
3. ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา
4. ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีระบบและกลไกควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ดังนี้ (1) หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ (2) คณาจารย์และระบบการพัฒนาคณาจารย์ (3) สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน (4) ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น (5) อุปกรณ์การศึกษา (6) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา (7) การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา (8) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเห็นสมควร

ทั้งนี้ ให้แต่ละคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาตามที่เห็นสมควร โดยให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับคณะวิชาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

5.1.3 การรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องดำเนินการอย่างมีระบบและต่อเนื่อง สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชน โดยให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์และแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

5.1.4 การติดตามตรวจสอบของต้นสังกัด

ให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษานั้นอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีและแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

5.2 แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

5.2.1 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาอาจพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่เหมาะสมสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของสถาบัน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเอง แต่ไม่ว่าจะเป็นระบบคุณภาพแบบใดจะต้องมีกระบวนการทำงานที่เริ่มต้นจากการวางแผน การดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบประเมิน และการปรับปรุงพัฒนา ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการกิจของสถาบันบรรลุเป้าประสงค์และมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันก็เป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

5.2.2 มาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพ

มาตรฐานเป็นกรอบสำคัญในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา คือมาตรฐานการอุดมศึกษา อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ยังต้องดำเนินการให้ได้ตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอีกมาก เช่น มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา มาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. กรอบการปฏิบัติราชการตามมิติด้านต่าง ๆ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในกรณีมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นต้น

ตัวบ่งชี้เป็นข้อกำหนดของการประกันคุณภาพภายในที่พัฒนาขึ้นในองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านที่มีความครอบคลุมพันธกิจหลัก 4 ประการของการอุดมศึกษาและพันธกิจสนับสนุน ได้แก่ (1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ (2) การผลิตบัณฑิต (3) กิจกรรมการพัฒนา นักศึกษา (4) การวิจัย (5) การบริการทางวิชาการแก่สังคม (6) การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม (7) การบริหารและการจัดการ (8) การเงินและงบประมาณ และ (9) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ซึ่งตัวบ่งชี้ดังกล่าวสามารถชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบคุณภาพนั้นๆ ได้ทั้งหมด ดังนั้น ในบทที่ 3 ของคู่มือฉบับนี้จึงได้พัฒนาตัวบ่งชี้ที่สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องใช้ประเมินคุณภาพภายใน ทั้งตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินปัจจัย

นำเข้า กระบวนการและผลผลิตหรือผลลัพธ์ นอกจากนี้ ตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการยังได้นำเสนอตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานไว้ด้วยในบทที่ 4 เพื่อประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษาในการนำตัวบ่งชี้ดังกล่าวไปใช้

เกณฑ์การประเมินเป็นมาตรวัดของแต่ละตัวบ่งชี้ซึ่งพัฒนาจากเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานซึ่งกำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาทิ สมศ. ทั้งนี้ เพื่อให้การประเมินคุณภาพการศึกษามีความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน

5.2.3 กลไกการประกันคุณภาพ

ในด้านของกลไกการประกันคุณภาพ ผู้ที่มีความสำคัญส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องคือ คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบันที่จะต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนและเข้าใจร่วมกันทุกระดับ โดยมอบหมายให้หน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบในการติดตามตรวจสอบ ประเมิน และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ คือ การจัดระบบประกันคุณภาพพร้อมทั้งตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับสถาบัน ระบบประกันคุณภาพที่ใช้ต้องสามารถเชื่อมโยงให้เกิดคุณภาพของการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับภาควิชาหรือสาขาวิชา ระดับคณะวิชาไปจนถึงระดับสถาบัน โดยอาจจำเป็นต้องจัดทำคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงาน แต่ที่สำคัญ คณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ต้องประสานงานและผลักดันให้เกิดระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพซึ่งสามารถใช้งานร่วมกันได้ในทุกระดับ

5.2.4 ระบบฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศ

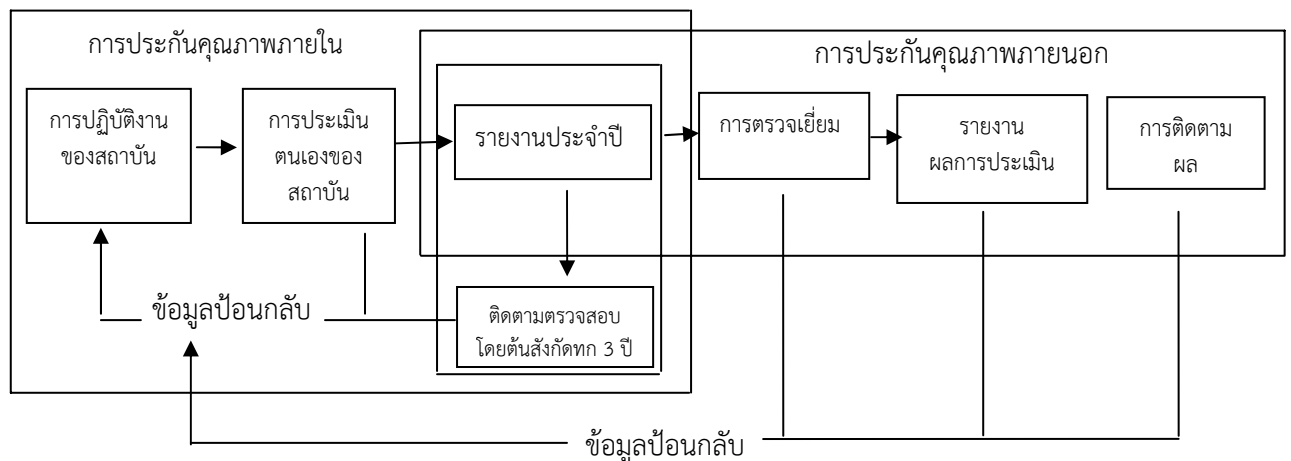
การวิเคราะห์และวัดผลดำเนินงานเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการประกันคุณภาพการวัดและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานจะไม่สามารถทำได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพหากปราศจากฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศที่เป็นจริง ถูกต้องตรงกันทุกระดับตั้งแต่ระดับบุคคล ภาควิชา คณะวิชา และสถาบัน ตลอดจนเป็นข้อมูลที่สามารถเรียกใช้ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น ระบบสารสนเทศที่ดี มีประสิทธิภาพจึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา และส่งผลต่อคุณภาพในทุกขั้นตอนการดำเนินงานตั้งแต่การวางแผน การปฏิบัติงานประจำ การตรวจสอบประเมิน ตลอดจนถึงการปรับปรุงและพัฒนา

6. การเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก

ตามมาตรา 48 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ระบุว่า “ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง” ในขณะที่มาตรา 49 ของพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันระบุถึงการประเมินคุณภาพภายนอกไว้ว่า “ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา” จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นว่าการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาปกติที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการควบคุมดูแลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพ มีการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน

เพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ ด้วยเหตุนี้ระบบประกันคุณภาพภายในจึงต้องดูแลทั้งปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการ (process) และผลผลิตหรือผลลัพธ์ (output/outcome) ซึ่งต่างจากการประเมินคุณภาพภายนอกที่เน้นการประเมินผลการจัดการศึกษา ดังนั้น ความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอกจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยได้เชื่อมโยงให้เห็นจากแผนภาพที่ 1.2

แผนภาพที่ 1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก

จากแผนภาพที่ 1.2 จะเห็นว่า เมื่อสถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการประกันคุณภาพภายในแล้ว จำเป็นต้องจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน ซึ่งเป็นผลจากการประกันคุณภาพภายในหรือเรียกว่า รายงานการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) เพื่อนำเสนอสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เอกสารดังกล่าวจะเป็นเอกสารเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในของสถาบัน การติดตามตรวจสอบของต้นสังกัดและการประเมินคุณภาพภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องจัดทำรายงานการประเมินตนเองที่มีความลุ่มลึกสะท้อนภาพที่แท้จริงของสถาบันในทุกองค์ประกอบคุณภาพ

บทที่ 1

ส่วนประกอบของรายงานประจำปี การประกันคุณภาพการศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

รายงานประจำปี การประกันคุณภาพการศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้ คือ หน้าปก คำนำ สารบัญ บทนำ ข้อมูลเบื้องต้นของหน่วยงาน ผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษารูปผลการดำเนินงาน ภาคผนวก ซึ่งมีดังรายละเอียดดังนี้

1. ปก

ปกรายงานต้องระบุชื่อว่าเป็นรายงานประจำปีการประกันคุณภาพการศึกษาประจำปีการศึกษาใดของหน่วยงานใด และจัดทำแล้วเสร็จ วัน เดือน ปี สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ อาจเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม เช่น ภาพประกอบ เป็นต้น

หมายเหตุ ปีที่รายงานให้ระบุปีการศึกษา (25xx) แม้ว่าตัวบ่งชี้บางตัวต้องรายงานเป็นปีงบประมาณซึ่งตัวบ่งชี้ที่รายงานตามปีงบประมาณใช้ปีงบประมาณเดียวกับปีการศึกษา (25xx)

2. คำนำ

เป็นข้อความโดยผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงาน เช่น คณบดี หรือ ประธานโปรแกรมวิชา ที่ระบุวัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงาน องค์กรประกอบ / ตัวบ่งชี้คุณภาพ ที่รายงานรวมถึงช่วงเวลาที่ยานและลงนามโดยผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงาน

3.สารบัญ

ระบุเนื้อหาและเลขที่หน้าของหัวข้อหลักในรายงานทุกหัวข้อ

4. บทนำ

ระบุถึงความจำเป็นในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน วัตถุประสงค์ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพ นโยบายการประกันคุณภาพของหน่วยงานผลการดำเนินงานในปีที่ผ่านมาในรูปแบบของการพรรณนา การนำผลการดำเนินงานในปีก่อนหน้ามาปรับปรุงในปีปัจจุบันอย่างไรบ้าง และบทสรุปผู้บริหารให้บรรยายผลการประเมินตนเองตามองค์กรประกอบและตัวบ่งชี้คุณภาพว่ามีกระบวนการดำเนินงานอย่างไร ผลเป็นอย่างไร ตอบสนองต่อเป้าหมายหรือวิสัยทัศน์หรือไม่อย่างไร และมีการพัฒนาการจากการประเมินภายนอกรอบสองอย่างไร และกำหนดแนวทางการแก้ไขจุดอ่อนส่งเสริมจุดแข็งอย่างกว้าง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้บริหารและผู้ประเมินคุณภาพสามารถเข้าใจสภาพปัจจุบันของหน่วยงานได้ครอบคลุมอย่างรวดเร็ว โดยเน้นเฉพาะการดำเนินงาน และผลการดำเนินงานที่โดดเด่น (ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ)

5. ข้อมูลเบื้องต้นของหน่วยงาน

ระบุประวัติความเป็นมา สี่ประจําคณะ ที่ตั้ง ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ค่านิยมร่วม วัตถุประสงค์ โครงสร้างส่วนราชการและการบริหาร สรุปข้อมูลพื้นฐานแบบบรรยายประกอบด้วย จำนวนบุคลากร จำนวนนักศึกษางบประมาณ จำนวนโครงการ จำนวนงานวิจัย จำนวนหลักสูตร ทั้งนี้ เพื่อให้เห็นภาพของหน่วยงานนั้น ๆ โดยสังเขป

6. ผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา

บรรยายผลการประเมินตนเองตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้คุณภาพอย่างละเอียดว่ามีผลการดำเนินงานอย่างไร และผลการประเมินในแต่ละตัวบ่งชี้เป็นอย่างไร ตอบสนองต่อเป้าหมายหรือวิสัยทัศน์หรือไม่ อย่างไร ผลการดำเนินงานเกิดผลสัมฤทธิ์ตามแผนที่วางไว้หรือไม่ และมีการพัฒนาการจากการประเมินภายในของปีที่ผ่านมาอย่างไร และวิเคราะห์ให้เห็น จุดแข็ง แนวทางเสริม จุดที่ควรพัฒนา แนวทางพัฒนา กลยุทธ์/แผนพัฒนาในภาพรวมทั้งแต่ละตัวบ่งชี้และแต่ละองค์ประกอบเพื่อแก้ไขจุดอ่อนให้หมดไป และเสริมจุดแข็งให้โดดเด่นยิ่งขึ้น

7. สรุปผลการดำเนินงาน

สรุปภาพรวมตามองค์ประกอบและ วิเคราะห์ให้เห็น จุดแข็ง แนวทางเสริม จุดที่ควรพัฒนา แนวทางพัฒนา กลยุทธ์/แผนพัฒนาในภาพรวมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนให้หมดไปและเสริมจุดแข็งให้โดดเด่นยิ่งขึ้น แสดงตารางสรุปการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพเฉพาะตัวบ่งชี้ของ สกอ. (ตาราง ส.1) พร้อมสรุปการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพเฉพาะตัวบ่งชี้ของ สกอ. ตารางสรุปการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษาเฉพาะตัวบ่งชี้ของ สกอ. (ตาราง ส.2) พร้อมสรุปการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษาเฉพาะตัวบ่งชี้ของ สกอ. ตารางสรุปการประเมินตามมุมมองด้านการบริหารจัดการเฉพาะตัวบ่งชี้ของ สกอ. (ตาราง ส.3) พร้อมสรุปการประเมินตามมุมมองด้านการบริหารจัดการเฉพาะตัวบ่งชี้ของ สกอ. แนวปฏิบัติที่ดี(Good Practices) ของหน่วยงาน ที่รวบรวมแนวปฏิบัติที่ดีแต่ละด้านของหน่วยงานนั้นๆเพื่อให้คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในพิจารณาคัดเลือกตามกระบวนการเทียบเคียงสมรรถนะภายใน แผนปฏิบัติการ / โครงการที่มีการดำเนินงานทั้งที่ผ่านมาและจะดำเนินการต่อไป

8. ภาคผนวก

ระบุข้อมูลต่าง ๆ ตามที่กลุ่มสาขาวิชา/คณะ/หน่วยงานเห็นว่าเหมาะสม และสนับสนุนเนื้อหาภายในเล่ม แต่อย่างน้อยต้องมีข้อมูลต่อไปนี้

1. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
 2. รายชื่อกิจกรรม/โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม
 3. รายงานวิจัย
 4. ข้อมูลพื้นฐาน (Common Data Set) สำหรับการประเมินภายใน ซึ่งเป็น
- ตารางข้อมูล ดิบในปีการศึกษา / ปีงบประมาณ ที่รับการประเมิน

บทที่ 2

ข้อมูลเบื้องต้นของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1. ประวัติความเป็นมา

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามการแบ่งส่วนราชการของวิทยาลัยครูสงขลา เมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พุทธศักราช 2518 จึงเริ่มมีคณะเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2518 และเมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับต่อ ๆ มา ได้มีการเปลี่ยนแปลงชื่อคณะและหน่วยงานในคณะตามลำดับ ดังนี้

- พ.ศ. 2518 มี พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พุทธศักราช 2518
มี ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การแบ่งส่วนราชการในวิทยาลัยครู เรียกชื่อคณะว่า “คณะวิชา” และจัดตั้ง “คณะวิชาวิทยาศาสตร์” โดย
มี หน่วยงานในสังกัด ดังนี้
หมวดวิชาพลานามัย	หมวดวิชาคหกรรมศาสตร์
หมวดวิชาคณิตศาสตร์	หมวดวิชาเกษตรกรรม
หมวดวิชาหัตถศึกษาและอุตสาหกรรมศิลป์	หมวดวิชาวิทยาศาสตร์
- พ.ศ. 2519 เปลี่ยนชื่อ “หมวดวิชาพลานามัย” เป็น “หมวดวิชาพลศึกษาและนันทนาการ” และจัดตั้งหมวดวิชาสุขศึกษา
- พ.ศ. 2527 มีการแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พุทธศักราช 2518 เปลี่ยนชื่อเป็น “คณะวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” และเปลี่ยนชื่อหน่วยงานในสังกัดจากหมวดวิชาเป็น “ภาควิชา” ในคณะวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีหน่วยงานในสังกัดดังนี้
ภาควิชาคณิตศาสตร์และสถิติ	ภาควิชาสุขศึกษา
ภาควิชาคหกรรมศาสตร์	ภาควิชาเคมี
ภาควิชาอุตสาหกรรมศิลป์	ภาควิชาชีววิทยา
ภาควิชาเกษตรศาสตร์	ภาควิชาฟิสิกส์และวิทยาศาสตร์ทั่วไป
ภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ	
- พ.ศ. 2529 จัดตั้งโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีการยาง
จัดตั้งภาควิชาคอมพิวเตอร์
เปลี่ยนสังกัด ภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ ไปสังกัด คณะวิชาครุศาสตร์
- พ.ศ. 2530 แยกภาควิชาเกษตรศาสตร์ไปจัดตั้งเป็น “คณะวิชาเกษตรและอุตสาหกรรม” (ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็น “คณะเทคโนโลยีการเกษตร”)
- พ.ศ. 2535 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนาม “สถาบันราชภัฏ” แทน “วิทยาลัยครู” เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 วิทยาลัยครูสงขลาจึงใช้ชื่อใหม่ว่า “สถาบันราชภัฏสงขลา” มีฐานะเป็น

สถาบันอุดมศึกษา คณะวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีหน่วยงานในสังกัด ดังนี้

🌺 ภาควิชาคณิตศาสตร์และสถิติ	🌺 ภาควิชาชีววิทยา
🌺 ภาควิชาคหกรรมศาสตร์	🌺 ภาควิชาฟิสิกส์และวิทยาศาสตร์ทั่วไป
🌺 ภาควิชาอุตสาหกรรมศิลป์	🌺 ภาควิชาคอมพิวเตอร์
🌺 ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	🌺 โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีการยาง
🌺 ภาควิชาเคมี	

พ.ศ. 2538 มีพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พุทธศักราช 2538 สถาบันราชภัฏสงขลา จึงมีฐานะเป็นสถาบันราชภัฏสงขลา ตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 เมื่อวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2538 และคณะวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเปลี่ยนชื่อเป็น “คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” มีหน่วยงานในสังกัด ดังนี้

🌺 สำนักงานเลขานุการคณะ	🌺 ภาควิชาฟิสิกส์และวิทยาศาสตร์ทั่วไป
🌺 ภาควิชาคณิตศาสตร์และสถิติ	🌺 ภาควิชาคอมพิวเตอร์
🌺 ภาควิชาคหกรรมศาสตร์	🌺 โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีการยาง
🌺 ภาควิชาอุตสาหกรรมศิลป์	🌺 โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
🌺 ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	
🌺 ภาควิชาเคมี	
🌺 ภาควิชาชีววิทยา	

พ.ศ. 2540 แยกภาควิชาอุตสาหกรรมศิลป์ไปจัดตั้งเป็น “คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม”

พ.ศ. 2541 ทดลองนำระบบบริหารแบบโปรแกรมวิชามาใช้ในคณะ เปลี่ยนจากการบริหารแบบ “ภาควิชา” เป็น “โปรแกรมวิชา” โดยโปรแกรมวิชาประกอบด้วย คณะกรรมการบริหาร โปรแกรมวิชาที่ทำหน้าที่บริหารงานวิชาการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีหน่วยงานในสังกัด ดังนี้

🌺 สำนักงานเลขานุการคณะ	🌺 โปรแกรมวิชาชีววิทยา
🌺 โปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์	🌺 โปรแกรมวิชาชีววิทยาประยุกต์
🌺 โปรแกรมวิชาสถิติประยุกต์	🌺 โปรแกรมวิชาฟิสิกส์
🌺 โปรแกรมวิชาคหกรรมศาสตร์	🌺 โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป
🌺 โปรแกรมวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป	🌺 โปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์
🌺 โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	🌺 โปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา
🌺 โปรแกรมวิชาสุขศึกษา	🌺 โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีการยาง
🌺 โปรแกรมวิชาเคมี	🌺 โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
🌺 โปรแกรมวิชาเคมีปฏิบัติ	

- พ.ศ. 2543 มีการปรับเปลี่ยนหน่วยงานสังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใหม่ โดยยุบรวม
โปรแกรมวิชาในสาขาวิชาเดียวกันเข้าด้วยกัน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มีหน่วยงานในสังกัด ดังนี้
- 🌸 สำนักงานเลขานุการคณะ
 - 🌸 โปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์และสถิติ
 - 🌸 โปรแกรมวิชาคหกรรมศาสตร์
 - 🌸 โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
 - 🌸 โปรแกรมวิชาเคมีและเคมีประยุกต์
 - 🌸 โปรแกรมวิชาชีววิทยาและชีววิทยาประยุกต์
 - 🌸 โปรแกรมวิชาฟิสิกส์และวิทยาศาสตร์ทั่วไป
 - 🌸 โปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์
 - 🌸 โปรแกรมวิชาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์
 - 🌸 โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
- พ.ศ. 2544 ผ่านร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ
- พ.ศ. 2547
(15 มิ.ย.) มีพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสงขลาจึงเป็นมหาวิทยาลัยในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ
อุดมศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ยังคงมีหน่วยงานในสังกัด
เหมือนเดิม
- พ.ศ.2549
(22 พ.ค.) มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
สงขลาแบ่งส่วนราชการในคณะ เป็น “สำนักงานคณบดี”
- พ.ศ. 2549 ปรับเปลี่ยนหน่วยงานสังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใหม่ตามเกณฑ์ของ
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน่วยงานในสังกัดประกอบด้วย
- 🌸 สำนักงานคณบดี
 - 🌸 ภาควิชาคณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วย
 - โปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์และสถิติประยุกต์
 - โปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์
 - 🌸 ภาควิชาวิทยาศาสตร์ ประกอบด้วย
 - โปรแกรมวิชาเคมีและเคมีประยุกต์
 - โปรแกรมวิชาฟิสิกส์และวิทยาศาสตร์ทั่วไป
 - โปรแกรมวิชาชีววิทยาและชีววิทยาประยุกต์
 - โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
 - โปรแกรมวิชาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์
 - 🌸 โครงการจัดตั้งภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและคหกรรมศาสตร์ ประกอบด้วย
 - โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
 - โปรแกรมวิชาคหกรรมศาสตร์

พ.ศ. 2551

ปรับเปลี่ยนหน่วยงานสังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใหม่
มีหน่วยงานในสังกัดประกอบด้วย

- สำนักงานคณบดี
- โปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์และสถิติประยุกต์
- โปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์
- โปรแกรมวิชาเคมีและเคมีประยุกต์
- โปรแกรมวิชาฟิสิกส์และวิทยาศาสตร์ทั่วไป
- โปรแกรมวิชาชีววิทยาและชีววิทยาประยุกต์
- โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
- โปรแกรมวิชาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์
- โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
- โปรแกรมวิชาคหกรรมศาสตร์

2. สี่ประจำคณะ ที่ตั้ง ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ค่านิยมร่วม วัตถุประสงค์ นโยบาย และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

สี่ประจำคณะ

สี่เหลี่อง

ที่ตั้งคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

เลขที่ 160 หมู่ที่ 4 ถนนกาญจนวนิช ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

สำนักงานคณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

พ.ศ. 2518 – 2537

ห้อง 322 อาคาร 3

พ.ศ. 2537 – ปัจจุบัน

ห้อง 1011 อาคาร 10

โทรศัพท์

(074) 336949 หรือ 336933, 314993 ต่อ 220

โทรสาร

(074) 336950 หรือ 324221

Website

<http://sci.skru.ac.th>

E-mail

science_faculty@hotmail.com

ปรัชญา

เน้นคุณธรรม นำวิทยาศาสตร์ก้าวหน้า พัฒนาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์

เป็นแหล่งผลิตบัณฑิตด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งเสริมการผลิตครูด้านวิทยาศาสตร์ที่มีคุณภาพและคุณธรรม สรรค์สร้างงานวิจัย ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม บริการชุมชน เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

พันธกิจ

1. จัดการศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2. ส่งเสริมการผลิตและพัฒนาครูด้านวิทยาศาสตร์
3. ศึกษา วิจัย สร้างองค์ความรู้ พัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
4. บริการวิชาการ และถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ท้องถิ่น
5. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
6. ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ

เป้าประสงค์

1. เพื่อผลิตบัณฑิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีคุณธรรม และคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ มีความผูกพัน และรับผิดชอบต่อท้องถิ่น
2. เพื่อส่งเสริมการผลิตและพัฒนาครูด้านวิทยาศาสตร์ ที่มีคุณธรรมและคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ มีความผูกพัน และรับผิดชอบต่อท้องถิ่น
3. เพื่อสร้างผลงานวิจัย และนวัตกรรมในการพัฒนาท้องถิ่น

4. เพื่อบริการวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่ชุมชน ให้สามารถพัฒนาตนและท้องถิ่น
5. เพื่อปลูกฝังค่านิยมให้นักศึกษาและชุมชนร่วมกันทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น และตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. เพื่อส่งเสริมและสืบสานกิจกรรมในโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ

ค่านิยมร่วม

พัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย มุ่งพัฒนาประสิทธิภาพ ร่วมแรงร่วมใจกันฉันทนพ้องบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม เน้นการประกันคุณภาพการศึกษา

นโยบาย

1. นโยบายด้านการจัดการศึกษา

- 1.1 มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตสายวิทยาศาสตร์ที่มีคุณภาพ คุณธรรม มีทักษะชีวิตรวมทั้งมีความผูกพันและรับผิดชอบต่อท้องถิ่น
- 1.2 สร้างจุดแข็งหรือความเป็นเลิศเฉพาะสาขา
- 1.3 ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรใหม่ที่หลากหลายและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
- 1.4 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน
- 1.5 ปรับปรุงระบบการรับนักศึกษาโดยเน้นการรับนักศึกษาเชิงรุก
- 1.6 วัดความถนัดทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เพื่อนำผลมาพิจารณาการเลือกสาขาของนักศึกษาให้เหมาะสม
- 1.7 จัดให้มีการปรับปรุงพื้นฐานความรู้ทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาใหม่ ตลอดจนการสอนเสริมเพิ่มทักษะทางวิชาการและวิชาชีพให้นักศึกษา
- 1.8 ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตครูสายวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และคอมพิวเตอร์ของคณะครุศาสตร์

2. นโยบายด้านการวิจัย

- 2.1 จัดโครงสร้างบริหารงานวิจัยและแผนงานวิจัยในระดับคณะ
- 2.2 จัดตั้งกลุ่มวิจัยเฉพาะทางที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและศักยภาพของนักวิจัย
- 2.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษา
- 2.4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีจำนวนนักวิจัยเพิ่มมากขึ้น และให้มีความเชี่ยวชาญในสาขาที่ทำวิจัย
- 2.5 จัดหาแหล่งทุนวิจัยจากภายในและภายนอกหน่วยงาน
- 2.6 ส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ
- 2.7 สร้างเครือข่ายการวิจัยภายในสถาบัน ระหว่างสถานศึกษา สถานประกอบการ ทั้งในและต่างประเทศ
- 2.8 ส่งเสริมการวิจัยเพื่อสนองโครงการพระราชดำริ

3. นโยบายด้านการบริการวิชาการ

- 3.1 พัฒนาครูและบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษาในท้องถิ่นให้มีคุณภาพ
- 3.2 ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาของท้องถิ่นสู่ความเป็นเลิศ

- 3.3 ส่งเสริมและสนับสนุนคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในท้องถิ่น
- 3.4 ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
- 3.5 สนับสนุนให้อาจารย์ในคณะเป็นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือกรรมการต่าง ๆ แก่หน่วยงานภายนอก
- 3.6 เป็นศูนย์กลางบริการวิชาการ โดยเปิดโอกาสให้หน่วยงานหรือนักเรียน นักศึกษา ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามาใช้บริการ เช่น ศูนย์วิทยาศาสตร์ ศูนย์ศึกษาพัฒนาการแพทย์แผนไทย ศูนย์วิทยาศาสตร์การเรียนรู้ท้องถิ่น ศูนย์ทดสอบมาตรฐานทางยางศูนย์ทดสอบมาตรฐานทางอาหาร หอดูดาวภูมิภาคสำหรับประชาชน

4. นโยบายด้านการพัฒนานักศึกษาและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

- 4.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาทางร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา
- 4.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ได้แก่ ทักษะการคิด ทักษะการเขียน ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ ทักษะการวิเคราะห์และการสื่อสาร และมีคุณธรรมจริยธรรม
- 4.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมวิชาการ การส่งเสริมสุขภาพ นันทนาการ การมีจิตสำนึกที่ดี การบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีงแวดล้อม
- 4.4 จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ การบริการทางกายภาพ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต การบริการให้คำปรึกษาด้านวิชาการ สุขภาพและทักษะการใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข
- 4.5 ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเพณีพื้นฐาน และมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย
- 4.6 ยกย่องและให้ขวัญกำลังใจแก่นักศึกษาที่ทำความดีในด้านต่าง ๆ

5. นโยบายด้านการพัฒนาบุคลากร

- 5.1 มีกระบวนการสรรหาและคัดเลือกอาจารย์ บุคลากรที่เป็นระบบ ยุติธรรม โปร่งใส
- 5.2 ส่งเสริมอาจารย์และบุคลากรของคณะให้มีศักยภาพสูงขึ้น โดยสนับสนุนการเข้าสู่การฝึกอบรมระยะสั้น การประชุมสัมมนา ทั้งในและต่างประเทศ
- 5.3 ส่งเสริมและสนับสนุนอาจารย์และบุคลากรของคณะให้มีความมั่นคง ก้าวหน้า
- 5.4 ยกย่องและให้ขวัญกำลังใจ อาจารย์ และบุคลากรที่ทำความดีในด้านต่าง ๆ

6. นโยบายด้านการบริหารจัดการ

- 6.1 กำหนดแผน และกลยุทธ์ของคณะโดยการมีส่วนร่วมของอาจารย์ บุคลากรของคณะและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
- 6.2 จัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการพัฒนาระบบการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการและการพัฒนานักศึกษา
- 6.3 สนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในและภายนอก
- 6.4 นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบบริหารจัดการ

- 6.5 บริหารงบประมาณให้สอดคล้องกับปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ แผนกลยุทธ์ และนโยบาย รวมทั้งมีการติดตามและประเมินผล
- 6.6 นำระบบการจัดการความรู้มาใช้พัฒนางานและเสริมสร้างบรรยากาศการทำงานในคณะ
- 6.7 นำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในการบริหารจัดการ
- 6.8 ใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ มุ่งเน้นให้อาจารย์ บุคลากรมีความสุข รักองค์กร และเสริมสร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน
- 6.9 สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการดำเนินการจัดหารายได้ของคณะ
- 6.10 มีระบบบริหารที่มุ่งเน้นการบริการสู่ความเป็นเลิศ

7. นโยบายด้านการวิเทศสัมพันธ์และประชาสัมพันธ์

- 7.1 มีแผนงานประชาสัมพันธ์ภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
- 7.2 ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการประชาสัมพันธ์
- 7.3 ประสานความร่วมมือ สร้างความสัมพันธ์อันดี และส่งเสริมกิจการความสัมพันธ์กับต่างประเทศ
- 7.4 สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาวិชาการของอาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา ในด้านข้อมูลการศึกษาต่อ

8. นโยบายด้านการประกันคุณภาพ

- 8.1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพในระดับคณะ
- 8.2 มีระบบและกลไกให้ความรู้และทักษะทางด้านการประกันคุณภาพกับอาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา
- 8.3 มีการนำผลการประเมินการประกันคุณภาพมาเป็นแนวทางการพัฒนางานคณะ

คุณลักษณะบัณฑิตของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

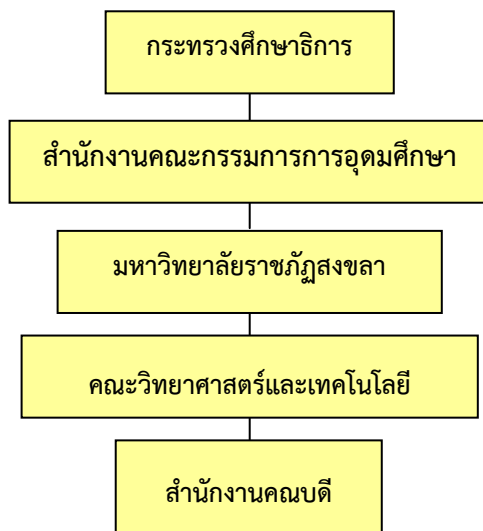
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มุ่งดำเนินงานตามนโยบายหลักในการพัฒนา โดยเน้นการผลิตบัณฑิต ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำแนกได้ดังนี้

1. ความเป็นคนดี มีคุณธรรม ยึดมั่นในศาสนา โดยเน้นด้านต่อไปนี้
 - 1.1 ความซื่อสัตย์
 - 1.2 ความรับผิดชอบ
 - 1.3 ความมีวินัย
 - 1.4 ความขยันและอดทน
2. ความสามารถและทักษะทางวิชาการและวิชาชีพ โดยเน้นด้านต่อไปนี้
 - 2.1 กระบวนการคิดอย่างมีระบบ
 - 2.2 ความรู้ ทักษะทางภาษา โดยสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างดี และมีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อการสื่อสารได้อย่างน้อย 1 ภาษา
 - 2.3 ความรู้ ทักษะในสาขาที่ศึกษาและประยุกต์ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 2.4 ความรู้ ทักษะพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์
 - 2.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการปฏิบัติงานและพัฒนางาน ตลอดจนเพื่อการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ

3. บุคลิกภาพดี สามารถสืบสานวิถีชีวิตและวัฒนธรรมชุมชนได้อย่างเหมาะสมกับวิชาชีพและความก้าวหน้าทางสังคม โดยเน้นด้านต่อไปนี้
 - 3.1 ความใฝ่รู้
 - 3.2 สุขภาพดี
 - 3.3 ความเชื่อมั่นในตนเอง
 - 3.4 ทักษะทางสังคม
 - 3.5 สนุกสนานทางด้านศิลปะดนตรีหรือนาฏศิลป์ตลอดจนธรรมชาติแวดล้อมท้องถิ่น
 - 3.6 รักและภาคภูมิใจในสถาบัน ท้องถิ่นและความเป็นไทย

3.โครงสร้างการบริหารงาน

โครงสร้างส่วนราชการตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง การแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พ.ศ. 2549

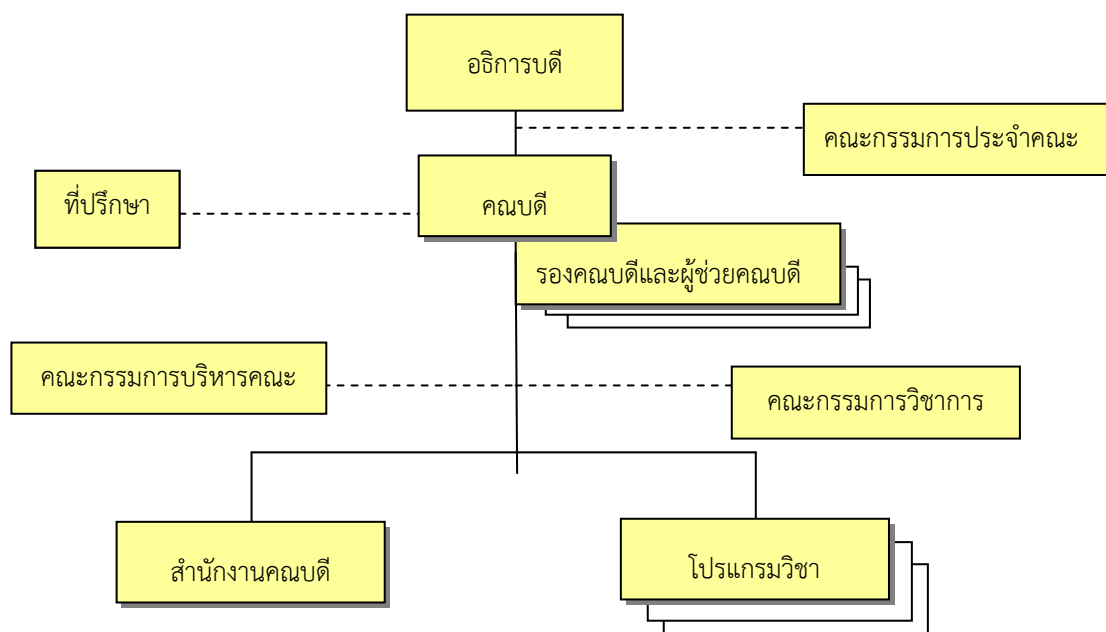
3.1 การแบ่งส่วนราชการ

3.1.1 สำนักงานคณบดี

3.1.2 โปรแกรมวิชา

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประกอบด้วย 9 โปรแกรมวิชา ดังนี้ โปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์และสถิติประยุกต์ โปรแกรมวิชาคหกรรมศาสตร์ โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ โปรแกรมวิชาเคมีและเคมีประยุกต์ โปรแกรมวิชาชีววิทยาและชีววิทยาประยุกต์ โปรแกรมวิชาฟิสิกส์ และวิทยาศาสตร์ทั่วไป โปรแกรมวิชาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ โปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ และโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม

โครงสร้างการบริหารงานคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ทำเนียบผู้บริหาร

ปี พ.ศ.	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง
2518 – 2524	ผศ.วิจิต หล้าทรัพย์	หัวหน้าคณะวิชาวิทยาศาสตร์
2524 – 2527	ผศ.เสถียร ศิริสถิตย์กุล	หัวหน้าคณะวิชาวิทยาศาสตร์
2527 – 2531	ผศ.สุนิษฐ์ เมืองวงษ์	หัวหน้าคณะวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2531 – 2535	ผศ.ไชยยุทธ ชีวยะ	หัวหน้าคณะวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2535 – 2538	นางกัลยา แม่นมินทร์	หัวหน้าคณะวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2538 – 2540	นายวิจิตร ว่องอนุกุล	หัวหน้าคณะวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2540 – 2542 (ม.ย.) (ม.ค.)	ผศ.ดร.ยินดี สวนะคุณานนท์	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2542 – 2546 (13 มี.ค.) (12 มี.ค.)	นายสุธน อ่องคณา	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2546 – 2548 (11 มี.ค.) (7 ก.พ.)	นายสุธน อ่องคณา	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2548 – 2551 (8 ก.พ.) (23 เม.ย.)	นายสุธน อ่องคณา	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2551- ปัจจุบัน (1 ก.ค.)	ดร.พิพัฒน์ ลิ้มปะนพิทยาธร	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

คณะกรรมการบริหารคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล
คณบดี	ดร.พิพัฒน์ ลิ้มปะนันทิยาธร
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	นางฤดีดาว ช่างสาน
รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ	ดร.สุวรรณี พรหมศิริ
รองคณบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา	นายเสรี เรืองดิษฐ์
ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์และประชาสัมพันธ์	ดร.พลพัฒน์ รวมเจริญ
ประธานโปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์และสถิติประยุกต์	นายชิงชัย วัฒนธรรมเมธี
ประธานโปรแกรมวิชาคหกรรมศาสตร์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินภา นราคร
ประธานโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	รองศาสตราจารย์ชาญชัย เรืองขจร
ประธานโปรแกรมวิชาเคมีและเคมีประยุกต์	นางสาวจิรภา คงเขียว
ประธานโปรแกรมวิชาชีววิทยาและชีววิทยาประยุกต์	นางสาวเสาวนิตย์ ขอบบุญ
ประธานโปรแกรมวิชาฟิสิกส์และวิทยาศาสตร์ทั่วไป	นายเฉลิมชนม์ วรรณทอง
ประธานโปรแกรมวิชาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์	ดร.พิพัฒน์ ลิ้มปะนันทิยาธร
ประธานโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิกุล สมจิตต์
	นางนลินี อินทมะโน
ประธานโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม	นางสาวสายสิริ ไชยชนะ
หัวหน้าสำนักงานคณบดี	นางสาวสมจิต ขุนจันทร์

คณะกรรมการประจำคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	หน้าที่
ดร.พิพัฒน์ ลิ้มปะนันทิยาธร	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ประธานกรรมการ
ดร.สุวรรณี พรหมศิริ	รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ	รองประธานกรรมการ
นางฤดีดาว ช่างสาน	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ดร.วิชัย ขำนิ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ศุภศิลป์ มณีรัตน์	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
นายสาคร ชนะไพฑูรย์	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
รองศาสตราจารย์อมรรัตน์ แมกไม้รักษา	ตัวแทนคณาจารย์	กรรมการ
รองศาสตราจารย์อาจ โรจนวงศ์ชัย	ตัวแทนคณาจารย์	กรรมการ
นางสาวสมจิต ขุนจันทร์	หัวหน้าสำนักงานคณบดี	เลขานุการ

โปรแกรมวิชาและปีที่ก่อตั้ง

โปรแกรมวิชา	ปีที่ก่อตั้ง	ประธานกรรมการบริหารโปรแกรมวิชา
คณิตศาสตร์และสถิติประยุกต์	พ.ศ. 2518	นายชิงชัย วัฒนธรรมเมธี
คหกรรมศาสตร์	พ.ศ. 2518	ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินภา นราคร
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	พ.ศ. 2519	รองศาสตราจารย์ชาญชัย เรืองขจร
เคมีและเคมีประยุกต์	พ.ศ. 2527	นางสาวจิรภา คงเขียว
ชีววิทยาและชีววิทยาประยุกต์	พ.ศ. 2527	นางสาวเสาวนิตย์ ชอบบุญ
ฟิสิกส์และวิทยาศาสตร์ทั่วไป	พ.ศ. 2527	นายเฉลิมชนม์ วรรณทอง
เทคโนโลยียางและพอลิเมอร์	พ.ศ. 2529	ดร.พิพัฒน์ ลิ้มปะนะพิทยาร
คอมพิวเตอร์	พ.ศ. 2529	นางนลินี อินทมะโน
วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม	พ.ศ. 2538	นางขวัญกมล ขุนพิทักษ์

อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีอาคารเรียน ห้องเรียน และห้องปฏิบัติการ ดังนี้

อาคารหลัก

1. อาคารเรียน 8 1 หลัง
2. อาคารเรียน 10 1 หลัง
3. อาคารปฏิบัติการคหกรรมศาสตร์ 1 1 หลัง
4. อาคารปฏิบัติการคหกรรมศาสตร์ 2 1 หลัง
5. อาคารปฏิบัติการเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ 1 หลัง

*มีศูนย์วิทยาศาสตร์สนับสนุนการเรียนการสอนและวิจัย 1 หลัง จำแนกเป็นดังนี้

การใช้งาน	อาคาร เรียน 8	อาคาร เรียน 10	อาคาร ปฏิบัติการ คหกรรม	อาคาร ปฏิบัติการ ยาง	ศูนย์ วิทยาฯ
ห้องบรรยาย	8	-	2	2	5
ห้องปฏิบัติการ					
□ ห้องปฏิบัติการสิ่งแวดล้อม/พฐ	-	-	-	-	1
□ ห้องปฏิบัติการเคมี	-	2 (พฐ)	-	-	6
□ ห้องปฏิบัติการฟิสิกส์	-	2 (พฐ)	-	-	10
□ ห้องปฏิบัติการชีววิทยา	-	2 (พฐ)	-	-	6
□ ห้องปฏิบัติการอาหาร	-	-	2	-	-
□ ห้องปฏิบัติการผ้า	-	-	1	-	-
□ ห้องปฏิบัติการประดิษฐ์	-	-	1	-	-
□ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์	2	-	-	-	1
□ ห้องปฏิบัติการคณิตศาสตร์	1	-	-	-	-
□ ห้องปฏิบัติการสื่อเทคโนโลยีฯสู่ศึกษา	1	-	-	-	-
□ ห้องปฏิบัติการซ่อมสร้าง คอมพิวเตอร์	1	-	-	-	-

การใช้งาน	อาคาร เรียน 8	อาคาร เรียน 10	อาคาร ปฏิบัติการ คหกรรม	อาคาร ปฏิบัติการ ยาง	ศูนย์ วิทยาฯ
☐ ห้องควบคุมคอมพิวเตอร์ ขนาด 8 ม. x 8 ม. ☐ ห้องเก็บสารเคมี/อุปกรณ์	-	-	-	-	-
	-	-	-	2	4
☐ ห้องพักอาจารย์ ขนาด 8 ม. x 12 ม. ☐ ห้องพักอาจารย์ ขนาด 8 ม. x 8 ม. ☐ ห้องพักอาจารย์ ขนาด 4 ม. x 8 ม. ☐ ห้องปฏิบัติการยาง ☐ สำนักงานคนบตี ☐ สำนักงาน ☐ ห้องประชุม ขนาด 70 ที่นั่ง ☐ ห้องเก็บของ ☐ ห้องเก็บเครื่องมือ ☐ ห้องเตรียมสารเคมี ☐ ห้องเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ ☐ ห้องเครื่องมือทดสอบสารเคมี ☐ ห้องประชุมเล็ก (20 คน) ☐ ห้องประชุมใหญ่ (100 คน) ☐ ห้องพักนักวิจัย ขนาด 4 ม. x 8 ม. ☐ ห้องเก็บสารกัมมันตรังสี ☐ บ่อบำบัดน้ำเสีย ☐ เรือนเพาะชำ ☐ ห้องสโมสรนักศึกษา ☐ ห้องสมุด	-	-	-	-	-
	2	1	-	-	-
	9	3	2	4	12
	-	-	-	5	-
	-	2	-	-	-
	-	-	-	-	2
	-	1	-	-	-
	-	-	-	-	-
	-	3	3	-	-
	-	4	-	-	3
	-	1	-	-	2
	-	-	-	-	4
	-	-	-	-	5
	-	1	-	-	1
	-	1	-	-	1
	-	-	-	-	5
	1	-	-	-	-
	-	-	-	-	2
	1	-	-	-	-
	-	1	-	-	2

บทที่ 3

การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนี้

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพในระดับคณะ
2. มีระบบและกลไกให้ความรู้และทักษะทางด้านการประกันคุณภาพกับอาจารย์บุคลากร และนักศึกษา
3. มีการนำผลการประเมินการประกันคุณภาพมาเป็นแนวทางการพัฒนางานคณะ

วัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีวัตถุประสงค์การประกันคุณภาพการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของคณะ
2. เพื่อให้คณะทราบสถานภาพของตนเอง เพื่อไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (targets) และเป้าประสงค์ (goals) ที่ตั้งไว้เป็นสากล
3. เพื่อให้คณะทราบจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง เพื่อเสริมจุดแข็งและพัฒนาจุดที่ควรปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
4. เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าคณะสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

การพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้วงจรคุณภาพ 4 ขั้นตอนตามระบบการพัฒนาคุณภาพ PDCA คือ การวางแผน (plan) การดำเนินงานและเก็บข้อมูล (do) การประเมินคุณภาพ (check) และการเสนอแนวทางปรับปรุง (act) โดยมีรายละเอียดดังนี้

- P = กิจกรรมข้อที่ 1 เริ่มกระบวนการวางแผนการประเมินตั้งแต่ต้นปีการศึกษา โดยนำผลการประเมินปีก่อนหน้ามาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนด้วย กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงระบบประกันคุณภาพหรือตัวบ่งชี้หรือเกณฑ์การประเมิน จะต้องมีการประกาศให้ทุกหน่วยงานในสถาบันได้รับทราบและถือปฏิบัติโดยทั่วกันก่อนเริ่มปีการศึกษา เพราะต้องเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมิถุนายน
- D = กิจกรรมข้อที่ 2 ดำเนินงานและเก็บข้อมูลบันทึกผลการดำเนินงานตั้งแต่ต้นปีการศึกษาคือเดือนที่ 1 – เดือนที่ 12 ของปีการศึกษา (เดือนมิถุนายน-เดือนพฤษภาคม ปีถัดไป)
- C = กิจกรรมข้อที่ 3 – 8 ดำเนินการประเมินคุณภาพในระดับภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบัน ระหว่างเดือนมิถุนายน – สิงหาคม ของปีการศึกษาถัดไป

A = กิจกรรมข้อที่ 9 วางแผนปรับปรุงและดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมิน โดยคณะกรรมการบริหารของสถาบันอุดมศึกษานำข้อเสนอแนะและผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย) มาทำแผนปฏิบัติการประจำปีและเสนอตั้งงบประมาณปีถัดไป หรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางปีหรืองบประมาณพิเศษก็ได้

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประกอบด้วย

1. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีประกาศนโยบาย ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
2. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการระดับคณะ และศูนย์/สำนัก ดังนี้
ระดับคณะ

- คณะกรรมการประกันคุณภาพ
- คณะกรรมการดำเนินการประกันคุณภาพ
- คณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพภายใน

ระดับโปรแกรมวิชา

- คณะกรรมการประกันคุณภาพ
- คณะกรรมการดำเนินการประกันคุณภาพ
- คณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพภายใน

3. หน่วยงานต่าง ๆ ดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ P D C A
4. คณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพระดับคณะ/ศูนย์/สำนัก ตรวจประเมินภาควิชาฝ่ายต่าง ๆ ในศูนย์/สำนัก ปีการศึกษาละ 1 ครั้ง และแจ้งผลการประเมิน
5. คณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพระดับสถาบัน ตรวจประเมินคณะ/ศูนย์/สำนัก ปีการศึกษาละ 1 ครั้ง และแจ้งผลการประเมิน
6. หน่วยงานที่ได้รับการตรวจประเมินดำเนินการปรับปรุงพัฒนา
7. สถาบันและหน่วยงานในสถาบันรับการตรวจประเมินจากบุคลากรภายนอกและ สมศ.
8. สถาบันและหน่วยงานในสถาบันดำเนินการปรับปรุงพัฒนา

ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ

1. แนวทางการพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา

1.1 หลักการ

การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา มีหลักการสำคัญ 6 ประการ คือ

1. ตัวบ่งชี้พัฒนาขึ้นภายใต้องค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านที่มีความครอบคลุมพันธกิจหลัก 4 ประการของการอุดมศึกษาและพันธกิจสนับสนุน ซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553
2. ตัวบ่งชี้ตอบสนองเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องรวมทั้งสอดคล้องกับทิศทางเดียวกับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายนอกของ สมศ. ภายใต้หลักการสำคัญคือไม่ให้เป็นการซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานแก่ สถาบันอุดมศึกษา
3. ตัวบ่งชี้ประเมินปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตหรือผลลัพธ์ โดยตัวบ่งชี้ผลผลิตและผลลัพธ์จะมีทั้งที่ สกอ.พัฒนาขึ้นและตัวบ่งชี้ที่ สมศ.ใช้ในการประเมินคุณภาพภายนอก ทั้งนี้เพื่อความเชื่อมโยงและความเป็นเอกภาพของระบบประกันคุณภาพอุดมศึกษาไทยและเพื่อรองรับการประเมินภายนอกของ สมศ.
4. ตัวบ่งชี้มีความสมดุลระหว่างมุมมองการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากร การเรียนรู้และนวัตกรรม
5. จำนวนตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นเป็นเพียงจำนวนตัวบ่งชี้ขั้นต่ำ สถาบันอุดมศึกษาสามารถเพิ่มเติมตัวบ่งชี้และเกณฑ์ได้ตามความเหมาะสมกับระดับการพัฒนาของสถาบัน
6. เกณฑ์ที่พัฒนาขึ้นมีทั้งประเภทเกณฑ์มาตรฐานทั่วไปที่ใช้กับทุกกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ กลุ่ม ข สถาบันที่เน้น ระดับปริญญาตรี กลุ่ม ค 1 สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา กลุ่ม ค 2 สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับปริญญาตรี และกลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอกตามนิยามที่กำหนดในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

1.2 วิธีการพัฒนาตัวบ่งชี้

1. ศึกษากฎหมาย และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

- 1.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545
- 1.2 กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553
- 1.3 กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 1.4 มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- 1.5 มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 1.6 มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 1.7 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 1.8 เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 1.9 มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษาของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

2. วิเคราะห์และประมวลข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในข้อ 1.2.1 เพื่อนำมาพัฒนา ตัวบ่งชี้ โดยจำแนกตามปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตและผลลัพธ์ โดยใช้องค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านที่ครอบคลุมพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาเป็นกรอบในการพัฒนาตัวบ่งชี้ เพื่อให้สามารถวัดคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ได้ครบทุกมาตรฐาน

3. กำหนดตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษาที่เป็นตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ และตัวบ่งชี้ด้านผลผลิตและผลลัพธ์ ซึ่งมีความครอบคลุมทุกองค์ประกอบคุณภาพ ทุกมาตรฐานการอุดมศึกษา และทุกมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

4. ตรวจสอบความสมดุลของตัวบ่งชี้ที่กำหนดตามมุมมองการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากรการเรียนรู้และนวัตกรรม

5. กำหนดตัวบ่งชี้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพและตัวบ่งชี้เชิงปริมาณดังนี้

1. ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพจะระบุเกณฑ์มาตรฐานเป็นข้อ ๆ กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 การประเมินจะนับจำนวนข้อและระบุว่าผลการดำเนินงานได้กี่ข้อ ได้คะแนนเท่าใด กรณีที่ไม่ดำเนินการใดๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนน ให้ถือว่าได้ 0 คะแนน

2. ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณอยู่ในรูปของร้อยละหรือค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนนระหว่าง 1 ถึง 5 โดยเป็นค่าต่อเนื่อง (มีจุดทศนิยม) สำหรับการแปลงผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ (ซึ่งอยู่ในรูปร้อยละหรือค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนนทำโดยการเทียบบัญญัติไตรยางศ์ โดยที่แต่ละตัวบ่งชี้จะกำหนดค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่คิดเป็นคะแนน 5 ไว้ ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 1 กำหนดร้อยละ 100 เป็นคะแนน 5 ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ได้ร้อยละ 75.51

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{75.51 \times 5}{100} = 3.78$$

ตัวอย่างที่ 2 กำหนดร้อยละ 85 เป็นคะแนน 5 ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ได้ร้อยละ 34.62

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{34.62 \times 5}{85} = 2.04$$

ตัวอย่างที่ 3 กำหนดค่าเฉลี่ยคือ จำนวนเงินวิจัยต่ออาจารย์และนักวิจัย 200,000 บาท เป็นคะแนน 5 ผลการดำเนินงานได้ 152,500.35 บาทต่อคน

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{152,500.35 \times 5}{200,000} = 3.81$$

ตัวอย่างที่ 4 กำหนดร้อยละ 90 เป็นคะแนน 5 ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ได้ร้อยละ 92.08

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{92.08 \times 5}{100} = 4.60$$

หลักการคำนวณการแปลงค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยเป็นคะแนน สรุปได้ดังนี้

1. ผลการดำเนินงานเท่ากับหรือสูงกว่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนน 5 จะได้คะแนน 5
2. ผลการดำเนินงานต่ำกว่าค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนน 5 คำนวณคะแนนที่ได้ดังนี้

	$\frac{\text{ค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่ได้จากการดำเนินการ} \times 5}{\text{ค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 ของตัวบ่งชี้} \quad \text{ๆ}}$	
คะแนนที่ได้ =		

ข้อปฏิบัติเรื่องจุดทศนิยม

การคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าคะแนนให้ใช้ทศนิยม 2 ตำแหน่ง โดยการปัดทศนิยมตำแหน่งที่ 3 ตามหลักการปัดทศนิยม (ตั้งแต่เลข 5 ขึ้นไปปัดขึ้น) เช่น

72.364	เป็น	72.36
3.975	เป็น	3.98

6. กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 กรณีที่ไม่ดำเนินการใด ๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนนให้ได้ 0 คะแนน โดยมีความหมายของคะแนนดังนี้

คะแนน 0.00 – 1.50 หมายถึง การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน

คะแนน 1.51 – 2.50 หมายถึง การดำเนินงานต้องปรับปรุง

คะแนน 2.51 – 3.50 หมายถึง การดำเนินงานระดับพอใช้

คะแนน 3.51 – 4.50 หมายถึง การดำเนินงานระดับดี

คะแนน 4.51 – 5.00 หมายถึง การดำเนินงานระดับดีมาก

2. คำชี้แจงอื่นๆ ในการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

1. การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน แต่ละสถาบันอุดมศึกษาจะต้องใช้ตัวบ่งชี้คุณภาพทุกตัวในการประเมินคุณภาพ
2. การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและหน่วยงานที่มีการเรียนการสอนให้สถาบันพิจารณาตัวบ่งชี้ที่จะนำไปใช้ให้สอดคล้องกับบริบทโครงสร้าง และระบบการบริหาร และปรับข้อความในตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานให้สอดคล้องกับระดับของหน่วยงานที่รับการประเมิน เช่น ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 การประเมินสภาสถาบันและผู้บริหารของสถาบันอาจปรับเป็นการประเมินกรรมการประจำคณะวิชาและผู้บริหารคณะวิชา เป็นต้น
3. การประเมินทุกตัวบ่งชี้เป็นการประเมินในรอบปีการศึกษา ยกเว้นตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 และตัวบ่งชี้ที่ 8.1 สถาบันอาจจะเลือกประเมินตามปีงบประมาณก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นจะต้องระบุให้ชัดเจน และต้องประเมินในรอบปีงบประมาณอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ พ.ศ.ของปีงบประมาณที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน สำหรับตัวบ่งชี้ของ สมศ. ให้ใช้รอบปีตามที่ สมศ. กำหนด
4. อาจารย์ประจำ หมายถึง ข้าราชการ พนักงาน และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา
5. นักวิจัยประจำ หมายถึง ข้าราชการ หรือพนักงาน หรือบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งปีการศึกษา ที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ให้นับระยะเวลาการทำงาน ดังนี้

9-12 เดือน คิดเป็น 1 คน

6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน คิดเป็น 0.5 คน

น้อยกว่า 6 เดือน ไม่สามารถนำมานับได้

นิยามศัพท์ที่ใช้ในตัวบ่งชี้

กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดการศึกษาที่ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด เป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่ต้องเน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ และพัฒนาความรู้ได้ด้วยตนเอง หรือรวมทั้งมีการฝึกและปฏิบัติในสภาพจริงของการทำงาน มีการเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสังคมและการประยุกต์ใช้ มีการจัดกิจกรรมและกระบวนการให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินและสร้างสรรค์สิ่งต่างๆนอกจากนี้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยสะท้อนจากการที่นักศึกษาสามารถเลือกเรียนรายวิชา หรือเลือกทำโครงการหรือชิ้นงานในหัวข้อที่สนใจในขอบเขตเนื้อหาวิชานั้น ๆ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาตามแนวทางเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมุ่งพัฒนาความรู้ และทักษะทางวิชาชีพ ทักษะชีวิตและทักษะสังคม มีปรากฏในวงการศึกษาไทยหลายรูปแบบตัวอย่างเช่น¹

- 1) การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem-based Learning : PBL)
- 2) การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Individual Study)
- 3) การเรียนรู้แบบสรคินิยม (Constructivism)
- 4) การเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (Self-Study)
- 5) การเรียนรู้จากการทำงาน (Work-based Learning)
- 6) การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Research-based Learning)
- 7) การเรียนรู้ที่ใช้วิธีสร้างผลงานจากการตกผลึกทางปัญญา (Crystal-based Approach)

การบูรณาการ (Integration) หมายถึง การผสมกลมกลืนของแผน กระบวนการ สารสนเทศ การจัดสรรทรัพยากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของสถาบัน (organization-wide goal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผล เป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (alignment) ซึ่งการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายใน ระบบการจัดการ ผลการดำเนินการมีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์(Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ

¹ดูเพิ่ม “รายงานการวิจัย การสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตั้งแต่ พ.ศ. 2542-2547”.

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์(Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ

การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม หมายถึง กิจกรรมหรือโครงการให้บริการแก่สังคมภายนอก สถาบันการศึกษา หรือเป็นการให้บริการที่จัดในสถาบันการศึกษาโดยมีบุคคลภายนอกเข้ามาใช้บริการ

การให้อำนาจในการตัดสินใจ หมายถึง การให้อำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและในการปฏิบัติแก่ผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงาน เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหาคำตอบของปัญหา หรือการแสวงหาความรู้ใหม่ ตลอดจนจนถึงการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษา ค้นคว้าหรือทดลอง วิเคราะห์และตีความ ข้อมูลตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษา ค้นคว้าที่แสดงออกทางศิลปะหรือดนตรีอันเป็นที่ยอมรับ

จรรยาบรรณนักวิจัย² หมายถึง หลักเกณฑ์ควรประพฤติปฏิบัติของนักวิจัยทั่วไป เพื่อให้การดำเนินงานวิจัย ตั้งอยู่บนพื้นฐานของจริยธรรมและหลักวิชาการที่เหมาะสม ตลอดจนประกันมาตรฐานของการศึกษาค้นคว้า ให้เป็นไปอย่างสมศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของนักวิจัย ดังนี้

- 1) นักวิจัยต้องซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ
- 2) นักวิจัยต้องตระหนักถึงพันธกรณีในการทำวิจัยตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัยและต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด
- 3) นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัย
- 4) นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต
- 5) นักวิจัยต้องเคารพศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย
- 6) นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย
- 7) นักวิจัยพึงนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ
- 8) นักวิจัยพึงเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น
- 9) นักวิจัยพึงมีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ

² ดูเพิ่มเติม “จรรยาบรรณนักวิจัย” สภาวิจัยแห่งชาติ.สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและ สิ่งแวดล้อม

จรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน หมายถึง ประมวลความประพฤติที่อาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนพึงปฏิบัติเพื่อรักษา ส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด โดยอาจใช้กรอบแนวทางตามประกาศ ก.พ.อ.เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา โดยต้องยึดมั่นในหลักการ 6 ประการ คือ 1) ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง 2) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ 3) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ 4) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม 5) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน 6) ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา และต้องครอบคลุมจรรยาบรรณ 10 ประการ คือ 1) จรรยาบรรณต่อตนเอง 2) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ 3) จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน 4) จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน 5) จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา 6) จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา 7) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน 8) จรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ 9) จรรยาบรรณต่อประชาชน และ 10) จรรยาบรรณต่อสังคม

นักวิจัยประจำ หมายถึง ข้าราชการ หรือพนักงาน หรือบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งปีการศึกษา ที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย

นักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (Full Time Equivalent Student : FTES) หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนตามเกณฑ์จำนวนหน่วยกิตมาตรฐานของการลงทะเบียน ดังนี้

ระบบทวิภาค	- สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 36 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (18 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)
	- สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้งโครงการปกติและโครงการภาคพิเศษ : ลงทะเบียน 24 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (12 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษาปกติ)
ระบบไตรภาค	- สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 45 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (15 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)
	- สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา : ลงทะเบียน 30 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (10 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)

ขั้นตอนการคำนวณค่า FTES มีดังนี้

1) คำนวณค่าหน่วยกิตนักศึกษา (Student Credit Hours : SCH) ซึ่งก็คือ ผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนทุกรายวิชาตลอดปี การศึกษารวบรวมหลังจากนักศึกษาลงทะเบียนแล้วเสร็จ (หมดกำหนดเวลาการเพิ่ม-ถอน) โดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\begin{aligned} SCH &= \sum n_i \\ \text{เมื่อ } n_i &= \text{จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนในวิชาที่ } i \\ C_i &= \text{จำนวนหน่วยกิตของวิชาที่ } i \end{aligned}$$

2) คำนวณค่า FTES โดยใช้สูตรคำนวณดังนี้

$$FTES = \frac{\sum SCH}{\text{จำนวนหน่วยกิตต่อปีการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการลงทะเบียนในระดับปริญญาชั้น ๆ}}$$

นักศึกษาภาคปกติ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการโดยสถาบันได้มีการคำนวณเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนเป็นการพิเศษ

นักศึกษาภาคพิเศษ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการโดยสถาบันมิได้นับว่าการสอนดังกล่าวเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และ/หรือได้มีการจ่ายค่าตอบแทนให้การสอนของอาจารย์เป็นการพิเศษ

แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้องค์การประสบความสำเร็จ หรือสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้น ๆ มีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏชัดเจนโดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ บันทึกเป็นเอกสารเผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) หมายถึง กลุ่มคนต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบ หรืออาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินการและความสำเร็จของสถาบัน ตัวอย่างของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ เช่น นักศึกษาผู้ปกครอง สมาคมผู้ปกครอง ผู้ปฏิบัติงาน คู่ความร่วมมือทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการคณะกรรมการกำกับดูแลสถาบันในด้านต่าง ๆ ศิษย์เก่า นายจ้าง สถาบันการศึกษาอื่น ๆ องค์กรที่ทำหน้าที่กำกับดูแลกฎระเบียบ องค์กรที่ให้เงินสนับสนุน ผู้เสียภาษี ผู้กำหนดนโยบาย ผู้ส่งมอบตลอดจนชุมชนในท้องถิ่นและชุมชนวิชาการหรือวิชาชีพ

แผนกลยุทธ์ หมายถึง แผนระยะยาวของสถาบันโดยทั่วไปมักใช้เวลา 5 ปี เป็นแผนที่กำหนดทิศทาง การพัฒนาของสถาบัน แผนกลยุทธ์ประกอบไปด้วยวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ ผลการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคาม กลยุทธ์ต่าง ๆ ของสถาบันควรครอบคลุมทุกภารกิจของสถาบัน มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแต่ละกลยุทธ์และค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เพื่อวัดระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามกลยุทธ์ โดยสถาบันนำแผนกลยุทธ์มาจัดทำแผนดำเนินงานหรือแผนปฏิบัติการประจำปี

แผนปฏิบัติการประจำปี หมายถึง แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานภายใน 1 ปี เป็นแผนที่ถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ลงสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานจริงตามกลยุทธ์ ประกอบด้วย โครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการในปีนั้น ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรม ค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้น รวมทั้งมีการระบุผู้รับผิดชอบหลักหรือหัวหน้าโครงการ งบประมาณในการดำเนินการ รายละเอียดและทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการที่ชัดเจน

ระบบและกลไก

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกันไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่น ๆ องค์ประกอบของระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิต และข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดองค์การ หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

ระบบสารสนเทศ หมายถึง ระบบที่ทำหน้าที่ในการรวบรวมข้อมูลเข้ามาทำ การประมวลผลรวมทั้งการ วิเคราะห์เพื่อจัดทำเป็นสารสนเทศในรูปแบบต่าง ๆ และนำส่งไปยังผู้ที่มีสิทธิได้รับสารสนเทศเพื่อใช้ในการ ปฏิบัติงาน การบริหาร หรือการตัดสินใจ โดยมีคอมพิวเตอร์ รวมทั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นเครื่องมือสนับสนุน การทำงานของระบบสารสนเทศ ระบบสารสนเทศในองค์การมีหลายประเภทในแต่ละประเภทมีได้หลาย ระบบ ทั้งนี้ เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์เฉพาะด้านในการทำงานที่แตกต่างกันออกไป

วารสารระดับชาติ หมายถึง วารสารวิชาการ (Journal) ที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับชาติ และมีชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อที่เผยแพร่โดยสำนักงานฯ หรือ วารสารวิชาการ ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI)

วารสารระดับนานาชาติ หมายถึง วารสารวิชาการ(Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล เช่น ฐานข้อมูล Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือในฐานข้อมูลสากลอื่น ๆ ที่เป็นที่ยอมรับใน ศาสตร์นั้น ๆ หรือวารสารวิชาการที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสาร ระดับนานาชาติและมีชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อที่เผยแพร่โดยสำนักงานฯ

หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานราชการระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน

หลักธรรมาภิบาล³ หมายถึง การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุม ดูแลกิจการต่างๆ ให้เป็นไปใน ครรลองธรรม นอกจากนี้ ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชนธรรมที่ ใช้ในการบริหารงานนี้มีความหมายอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ หากได้มีความหมายเพียงหลักธรรมทางศาสนา เท่านั้น แต่รวมถึงศีลธรรมคุณธรรม จริยธรรมและความถูกต้อง ชอบธรรมทั้งปวง ซึ่งวิญญูชนพึงมีและพึง ประพฤติปฏิบัติ อาทิ ความโปร่งใสตรวจสอบได้การปราศจากการแทรกแซงจากองค์การภายนอกเป็นต้นหลัก ธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ที่เหมาะสมจะนำมาปรับใช้ในภาครัฐ มี 10 องค์ประกอบ ดังนี้⁴

- 1) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) คือ ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของ แผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วน ราชการหรือหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนโดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์

³ดูเพิ่มเติม “คู่มือนโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดี” สำนักคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)

⁴ดูเพิ่มเติม “คู่มือการจัดระดับการกำกับดูแลองค์การภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance Rating)” สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)

และเป้าประสงค์ที่ชัดเจนมีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบ

- 2) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดีที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์การสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงานและระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม
- 3) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง
- 4) หลักการรับผิดชอบ (Accountability) คือ การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะ รวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ
- 5) หลักความโปร่งใส (Transparency) คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ และสามารถตรวจสอบได้
- 6) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) คือ กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสดำเนินการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหาหรือประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา
- 7) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจทรัพยากร และการกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่นๆ (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชนดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้าง ความพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ
- 8) หลักนิติธรรม (Rule of Law) คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- 9) หลักความเสมอภาค (Equity) คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับการอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่มีการแบ่งแยกด้าน ชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรมและอื่นๆ
- 10) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

หลักสูตรสาขาวิชาชีพ หมายถึง รายวิชาและประสบการณ์ทั้งหมดที่ผู้เรียนต้องศึกษาเพื่อให้ได้รับการรับรองจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่กำหนดตามกฎหมาย

อาจารย์ประจำ หมายถึง ข้าราชการ พนักงาน และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งปีการศึกษาซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา

องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมิน

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีปรัชญา ปณิธาน และจุดเน้นที่อาจแตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ที่สถาบันจะกำหนดวิสัยทัศน์ แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปีให้ชัดเจนและสอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน กฎหมาย และจุดเน้นของสถาบัน ที่สนับสนุนภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) และการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกในกระบวนการกำหนดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ สภาสถาบันเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมของสมาชิกทุกกลุ่มในสถาบัน และมีการถ่ายทอดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ที่กำหนดแล้วให้รับทราบทั่วกันทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา ตลอดจนผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้ใช้บริการและสังคมโดยรวม

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

1.1 กระบวนการพัฒนาแผน

ตัวบ่งชี้ 1.1 กระบวนการพัฒนาแผน (สกอ.1.1)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลักสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีการกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของสถาบัน เพื่อให้สถาบันดำเนินการสอดคล้องกับอัตลักษณ์หรือจุดเน้น มีคุณภาพ มีความเป็นสากล และเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ดังนั้น สถาบันต้องกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ตลอดจนมีการพัฒนาแผนกลยุทธ์และแผนดำเนินงานเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของสถาบันในการพัฒนาแผนกลยุทธ์ นอกเหนือจากการพิจารณาอัตลักษณ์หรือจุดเน้นของสถาบันแล้ว จะต้องคำนึงถึงหลักการอุดมศึกษา กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ยุทธศาสตร์ด้านต่างๆ ของชาติรวมถึงทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของสถาบันเป็นไปอย่างมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับ และสามารถตอบสนองสังคมในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม

เกณฑ์มาตรฐาน :

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
1	มีการจัดทำแผนกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับนโยบายของสภาสถาบันโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบัน และได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบันโดยเป็นแผนที่เชื่อมโยงกับปรัชญาหรือปณิธานและพระราชบัญญัติสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับจุดเน้นของกลุ่มสถาบัน กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551 – 2565) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2551 – 2554)	- ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ - รายงานการประชุม (ทบทวนปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ) - แผนกลยุทธ์ - ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้อง - โครงการจัดทำแผนกลยุทธ์ - คำสั่งคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนกลยุทธ์
2	มีการถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ระดับสถาบันไปสู่ทุกหน่วยงานภายใน	- รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารคณะ (เรื่องแผนกลยุทธ์และมอบหมายงาน)
3	มีกระบวนการแปลงแผนกลยุทธ์เป็นแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 4 พันธกิจ คือ ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	- แผนกลยุทธ์ - แผนปฏิบัติการ - รายงานผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ - รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารคณะ

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
4	มีตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการประจำปี และค่าเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้ เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี	- แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ - รายงานผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ
5	มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 4 พันธกิจ	- ปฏิทินการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี - โครงการตามแผนปฏิบัติการ
6	มีการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติการประจำปี อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารเพื่อพิจารณา	- แบบรายงาน สป.301 - รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารคณะ - บันทึกข้อความเชิญประชุมเพื่อติดตามงาน/โครงการ
7	มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารและสภาสถาบันเพื่อพิจารณา	- รายงานผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ - รายงานการประชุมคณะกรรมการ (พิจารณา รายงานผลการดำเนินงาน) - รายงานการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ (พิจารณารายงานผลการดำเนินงาน)
8	มีการนำผลการพิจารณา ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของสภาสถาบันไปปรับปรุงแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี	- แผนการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ - รายงานการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ (เสนอแผนการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ)

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 หรือ 7 ข้อ	มีการดำเนินการ 8 ข้อ

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต

หลักการ

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนดประกอบด้วย การมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตรมีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือร่วมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการวางระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ได้แก่ (ก) หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ (ข) คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์ (ค) สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน (ง) ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น (จ) อุปกรณ์การศึกษา(ฉ) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา (ช) การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา (ซ) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเห็นสมควร ตามที่กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 กำหนด

ตัวบ่งชี้ จำนวน 11 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร
- 2.2 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- 2.3 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- 2.4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
- 2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน
- 2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาสัทธิผลการเรียนรู้ตามคุณลักษณะของบัณฑิต
- 2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา

สมศ.2 คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษา
แห่งชาติ

สมศ.3 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

สมศ.14 การพัฒนาคณาจารย์

ก.พ.ร.53 ตัวชี้วัด 17 ประสิทธิภาพของการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ตัวบ่งชี้ 2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญาปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจและความพร้อมของสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพ ของสังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอตามหลักเกณฑ์และตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพหลักสูตร มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
1	มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	- พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 และ มา ต ร ฐ า น ห ลั ก สู ต ร ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 - แบบเสนอขั้นตอนการเสนอขอเปิดหลักสูตรใหม่/ปรับปรุงหลักสูตร - ผลการสำรวจความพึงพอใจของบัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิต
2	มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	- แนวปฏิบัติการเสนอขอความเห็นชอบการปิดหลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา - ผลการสำรวจความพึงพอใจของบัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิต
3	ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมายถึง ต้องมีการประเมินผลตาม “ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสภาหรือสาขาวิชา เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน” กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสภาหรือสาขาวิชา ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้กลางที่กำหนดในภาคผนวก ก) สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพต้องได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย(หมายเหตุ : สำหรับ	- หลักสูตร พัฒนา/ปรับปรุง พ.ศ. 2549 และ พ.ศ. 2551 - หลักฐานหลักสูตรที่ผ่านการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา - หลักสูตรที่การพัฒนา/ปรับปรุง - คำสั่งคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับโปรแกรมวิชาการ

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
	หลักสูตรเก่าหรือหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติก่อนปีการศึกษา 2555 ให้ยึดตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548)	
4	มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างน้อยตามกรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมิน 5 ข้อแรกและอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปี ทุกหลักสูตร	- คำสั่งคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประจำหลักสูตร - ผลการประเมินหลักสูตร - รายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้แต่ละหลักสูตร
5	มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรตามผลการประเมินในข้อ 4 กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมินครบ ทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร	- คำสั่งคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประจำหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 : อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความคล่องตัวทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น สถาบันจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน : สถาบันสามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินจาก 2 แนวทางต่อไปนี้

- 1) แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0 - 5 หรือ
- 2) แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของค่าร้อยละของอาจารย์ประจำ ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาเป็นคะแนนระหว่าง 0 - 5

1. เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค2

- 1) ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 30 ขึ้นไป หรือ
- 2) ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 6 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

$$\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก} \times 100}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}}$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก} \times 5}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}}$$

หรือ

1. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา = ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีที่ประเมิน ลบด้วย ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน
2. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา} \times 5}{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}}$$

หมายเหตุ :

1. คุณวุฒิปริญญาเอก พิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นแทนคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพ มีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 : อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศการดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน : สถาบันสามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินจาก 2 แนวทางต่อไปนี้

- 1) แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5 หรือ
- 2) แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

1. เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค2

- 1) ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป หรือ
- 2) ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 12 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ =

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ} \times 100}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}}$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ} \times 5}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}}$$

หรือ

1. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา = ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีที่ประเมิน ลบด้วย ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน
2. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา} \times 5}{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}}$$

หมายเหตุ : การนับอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 : ระบบการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรสายสนับสนุน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำเป็นต้องมีการบริหารและพัฒนาคุณภาพครูอย่างเหมาะสมทั้งในด้านเทคนิคการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ และการใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย รวมทั้งมีการปรับกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ผลการเรียนรู้และข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้เรียน นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องมีบุคลากรสายสนับสนุนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับพันธกิจและเป้าหมายของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน :

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
1	มีแผนการบริหารและการพัฒนาคุณภาพครูทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผลและมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์	- แผนการบริหารและการพัฒนาคุณภาพครู - แผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุน - แบบสำรวจความต้องการพัฒนาตนเองของคณาจารย์และบุคลากร - โครงสร้างและกรอบอัตรากำลังสายสนับสนุน
2	มีการบริหารและการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด	- ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เรื่อง การรับสมัครคัดเลือกบุคลากรประเภทต่างๆ - แบบฟอร์มรายงานผลการปฏิบัติงานของอาจารย์ - แบบฟอร์มการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรประเภทต่างๆ - โครงการพัฒนาอาจารย์และบุคลากร - ข้อมูลการลาศึกษา
3	มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	- ระเบียบสวัสดิการมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พ.ศ. 2532 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2549 - ข้อมูลการเป็นสมาชิกสหกรณ์ครู - สารประชาสัมพันธ์แสดงความยินดีกับคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนที่ได้รับรางวัลต่างๆ - คำสั่งคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง คณะแต่งตั้งพี่เลี้ยงแนะนำ

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
		ช่วยเหลือการรับรางวัลต่างๆ - โครงการตรวจสอบคุณภาพประจำปี
4	มีระบบการติดตามให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนนำ ความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	- รายงานผลการติดตามการนำความรู้และทักษะที่ได้จากการอบรม/สัมมนา/ประชุมมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษาตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
5	มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน และดูแลควบคุมให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ	- คู่มือการปฏิบัติตามจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือน และพนักงาน (สายผู้สอน) ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา - โครงการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน - แบบรายงานปฏิบัติงานและแบบประเมินการปฏิบัติงานของอาจารย์ - แบบฟอร์มการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรประเภทต่างๆ - ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตัดเตือนการมีคำสั่งหรือการทำทัณฑ์บน พ.ศ.2550 - ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เรื่อง ข้อปฏิบัติและการพิจารณากรณีอาจารย์ผู้สอนที่ส่งหลักฐานการประเมินผลการเรียนล่าช้า
6	มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	- รายงานการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
7	มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	- หลักฐานการการนำรายงานการประเมินไปปรับปรุงแผน - แบบสำรวจความต้องการ และความพึงพอใจของคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนที่เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 หรือ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 : ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น โดยการมีส่วนร่วมจากบุคคลสถาบัน หรือชุมชน ภายนอก มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษาซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมากต่อความสนใจใฝ่รู้และต่อศักยภาพในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษา เช่น การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ค้นคว้าวิจัย โดยอิสระในรูปโครงการวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้มีชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติ ในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอสำหรับการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

เกณฑ์มาตรฐาน :

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
1	มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร	- แนวการสอน - โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการ การประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2	ทุกรายวิชาของทุกหลักสูตร มีรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	- แนวการสอน
3	ทุกหลักสูตรมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย	- แนวการสอน - โครงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ - โครงการศึกษาดูงาน - แบบประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ - คำสั่งคณะวิทยาศาสตร์และ

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
		เทคโนโลยี เรื่อง แต่งตั้ง อาจารย์นิเทศก์การฝึก ประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษา - คำสั่งคณะวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี เรื่อง แต่งตั้ง คณะกรรมการดำเนินการสอบ โครงการนักศึกษา
4	มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจาก หน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมใน กระบวนการเรียนการสอนทุกหลักสูตร	- คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏ สงขลา เรื่อง แต่งตั้งอาจารย์ พิเศษ - หนังสือเชิญวิทยากรบรรยายใน รายวิชาต่างๆ
5	มีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัย หรือจาก กระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	- Cop งานวิจัยสู่การสอน
4	มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการ จัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุก รายวิชา ทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมินความพึง พอใจแต่ละรายวิชาต้องไม่ ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5	- สรุปผลการประเมินความพึง พอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพ การจัดการเรียนการสอนและ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้
7	มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์ การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ ทุกรายวิชา ตาม ผลการประเมินรายวิชา	- หลักฐานการแจ้งผลการ ประเมินความพึงพอใจของ ผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการ จัดการเรียนการสอนและสิ่ง สนับสนุนการเรียนรู้ - โครงการสอนเสริมชั้นปีที่ 1 และตารางการสอนเสริม - คู่มืออาจารย์เรื่องแนวปฏิบัติการ ปรับปรุงเพื่อพัฒนาการสอนของ อาจารย์

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 : ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คุณลักษณะของบัณฑิต หมายถึง คุณสมบัติที่พึงประสงค์ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษา ระดับอุดมศึกษาพึงมี ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ คุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติของแต่ละหลักสูตร และคุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติมี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนคุณลักษณะบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต อาจมีความแตกต่างกันตามลักษณะอาชีพหรือบริบทของผู้ใช้ และอาจปรากฏในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือที่มีลักษณะเพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เช่น การบริหารจัดการ การเป็นผู้รู้ ใฝ่เรียน การก้าวทันวิทยาการ ความสามารถในการประยุกต์ความรู้กับการปฏิบัติงานจริง สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หรือผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรที่เน้นการวิจัย ควรมีคุณลักษณะเพิ่มเติมด้านความเป็นนักวิชาการ การเป็นผู้นำทางความคิด โดยเฉพาะความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ และการนำเสนอผลงาน

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
1	มีการสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตอย่างน้อยสำหรับทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุกรอบระยะเวลาตามแผนกำหนดการศึกษาของหลักสูตร	- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตร - แบบสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต - รายงานการประชุมคณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรเพื่อทบทวน ปรับปรุงคุณลักษณะบัณฑิต
2	มีการนำผลจากข้อ 1 มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต	- โครงการปรับปรุง/พัฒนาหลักสูตร - รายงานการประชุมคณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรเพื่อแลกเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนการสอน และการแก้ปัญหาาร่วมกันสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องต้องรับการพัฒนาเป็นพิเศษ
3	มีการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร	- คู่มือเบิกจ่ายประจำปี

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
	เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต	งบประมาณ - จัดสรรงบประมาณทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิต
4	มีระบบและกลไกการส่งเสริมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างสถาบัน หรือที่ประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ	- ข่าวประชาสัมพันธ์เข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการ - บอร์ดประชาสัมพันธ์
5	มีกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาที่จัดโดยสถาบัน	- โครงการ/กิจกรรม เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 : ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพบัณฑิตตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม ดังนั้น สถาบันจึงควรมีการวัดระดับความสำเร็จของการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมที่สถาบันจัดให้กับนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน :

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
1	มีการกำหนดพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ต้องการส่งเสริมไว้เป็นลายลักษณ์อักษร	- ประกาศพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ต้องการส่งเสริม
2	มีการถ่ายทอดหรือเผยแพร่พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ต้องการส่งเสริมตามข้อ 1 ไปยังผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษาและผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างทั่วถึงทั้งสถาบัน	- รายงานการประชุมคณาจารย์ - รายงานการประชุมนักศึกษา - โครงการปฐมนิเทศนักศึกษา - บอร์ดประชาสัมพันธ์นักศึกษา - เว็บไซต์
3	มีโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่กำหนดในข้อ 1 โดยระบุตัวบ่งชี้และเป้าหมายวัดความสำเร็จที่ชัดเจน	- โครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรม
4	มีการประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายที่กำหนดในข้อ 3 โดยมีผลการประเมินบรรลุเป้าหมายอย่างน้อยร้อยละ 90 ของตัวบ่งชี้	- สรุปผลโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรม
5	มีนักศึกษาหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับนักศึกษาได้รับการยกย่องชมเชย ประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรมโดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ	- หลักฐานการได้รับการยกย่องชมเชย ประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรม

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ สมศ.๒ คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

คำอธิบาย

คุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF: HEd. หรือ Thai Qualifications Framework for Higher Education) หมายถึง คุณลักษณะของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ สกอ.ระบุ โดยเป็นคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่สถาบันกำหนด ครอบคลุมอย่างน้อย ๕ ด้าน คือ ๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม ๒) ด้านความรู้ ๓) ด้านทักษะทางปัญญา ๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้ง TQF ตามสาขาวิชาชีพที่ประกาศใช้ ตลอดจนสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภา/องค์กรวิชาชีพกำหนดเพิ่มเติม หรือสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

กรณีที่บัณฑิตที่มีการเพิ่มเติมคุณลักษณะของบัณฑิตที่เพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานทั้ง ๕ ด้าน ต้องทำการประเมินครบทุกด้าน

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพครอบคลุมทุกคณะ อย่างน้อยร้อยละ ๓๕ ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับ โดยมีข้อมูลประกอบการพิจารณา ดังต่อไปนี้

๑. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตในด้านต่างๆ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเอง โดยใช้แบบสอบถามที่กำหนดโดย สมศ.หรือรวบรวมข้อมูลโดยหน่วยงานกลางที่ สมศ.มอบหมาย
๒. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตจากสถานประกอบการผู้ใช้บัณฑิต หรือสถาบันที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ
๓. ข้อมูลผลการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตจากระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System) โดยสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.)

ตัวบ่งชี้ สมศ.๓ ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

คำอธิบาย

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง บทความวิจัยของวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ที่ตีพิมพ์ หรือศิลปนิพนธ์ที่เผยแพร่ โดยผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ไม่สามารถนับเป็นผลงานของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๑๒๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๒๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ ๓ หรือ ๔ (Q3 หรือ Q4) ในปีล่าสุดใน subject category ที่ตีพิมพ์หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
๑.๐๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ ๑ หรือ ๒ (Q1 หรือ Q2) ในปีล่าสุดใน subject category ที่ตีพิมพ์หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์
๐.๑๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี ๑๐ ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการเฉพาะระหว่างประเทศ เช่น ความร่วมมือการจัดแสดงโซนระหว่างไทย-ลาว เป็นต้น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน ๑๐ ประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ)

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ ๒๕ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติรายปีตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกันกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ชื่อวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ ค่าน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น
๒. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินของสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อหน่วยงานหรือองค์กร พร้อมทั้งจังหวัด ประเทศที่เผยแพร่ รูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐานและค่าน้ำหนักของการเผยแพร่ผลงานแต่ละชิ้น
๓. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด

ตัวบ่งชี้ สมศ. ๑๔ การพัฒนาคุณภาพ

คำอธิบาย

คุณภาพของคณาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน รวมทั้งพิจารณาจากความสำเร็จของสถาบันในการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ เพื่อให้อาจารย์ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง อันจะทำให้สถาบันสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล คุณภาพอาจารย์พิจารณาจากคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

เกณฑ์การพิจารณา

กำหนดค่าน้ำหนักระดับคุณภาพของอาจารย์ ดังนี้

วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง ทางวิชาการ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
อาจารย์	๐	๒	๕
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	๑	๓	๖
รองศาสตราจารย์	๓	๕	๘
ศาสตราจารย์	๖	๘	๑๐

วิธีการคำนวณ

ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์ คำนวณดังนี้

$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}}$
--

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดให้ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์เป็น ๖ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

จำนวนและรายชื่ออาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริงและที่ลาศึกษาต่อ โดยมีฐานข้อมูลที่จะบ่งชี้รายละเอียดแสดงวุฒิการศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการ

ก.พ.ร. 53 ตัวชี้วัด 17 : ประสิทธิภาพของการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

น้ำหนัก : ร้อยละ 5

วัตถุประสงค์ :

เพื่อติดตามความก้าวหน้าและความสำเร็จของสถาบันอุดมศึกษาในการจัดการศึกษาตาม
มาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่กำหนดไว้ว่า "การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า
ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด"

คำอธิบาย :

● **ประสิทธิภาพการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ** หมายถึง การที่สถาบันอุดมศึกษากำหนดให้อาจารย์
ประจำของสถาบันมีการจัดกระบวนการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนิสิตนักศึกษา และจัดให้
นิสิตนักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการสอนมากที่สุด เช่น การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระใน
รูปโครงการวิจัยส่วนบุคคล การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเรียนได้หลากหลายวิชาทั้งในและนอกคณะ
โดยสถาบันเปิดรายวิชาเลือกเสรีที่ครอบคลุมองค์ความรู้ต่างๆ การจัดประสบการณ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดย
การกำหนดจำนวนหน่วยกิตหรือจำนวนชั่วโมงเรียนภาคปฏิบัติในห้องปฏิบัติการและการฝึกประสบการณ์
ภาคสนามอย่างเพียงพอ มีการจัดสัมมนา
จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการ มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของอาจารย์และผู้เรียน มีการ
เรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) มีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอที่
นิสิตนักศึกษาจะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

● **อาจารย์ประจำ** หมายถึง อาจารย์ประจำทุกระดับ ได้แก่ อาจารย์ข้าราชการ อาจารย์พนักงาน
รวมถึงอาจารย์พิเศษที่มีสัญญาจ้างทั้งปีการศึกษา (จ้างไม่ต่ำกว่า 9 เดือน) ทั้งนี้ ให้นับเฉพาะอาจารย์ประจำที่
ปฏิบัติงานจริง ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 โดยไม่รวมผู้ลาศึกษาต่อ

● สถาบันอุดมศึกษาอาจมีแนวทางในทางการประเมินประสิทธิภาพการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
โดยใช้การเก็บข้อมูลจริงจากอาจารย์ประจำของสถาบัน โดยพิจารณาจากการเขียนแผนการจัดการประสบการณ์
หรือการจัดกิจกรรมในชั่วโมงการเรียนการสอน สัดส่วนจำนวนหน่วยกิตหรือจำนวนชั่วโมงเรียนภาคปฏิบัติกับ
ชั่วโมงเรียนในชั้นเรียน การสำรวจข้อมูลจากนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ประจำของสถาบัน หรือการวิจัยหรือ
การประเมินผลหรือการจัดเก็บร่องรอยหลักฐานจากการศึกษาข้อมูลด้วยวิธีการอื่นๆ ที่น่าเชื่อถือเช่น การ
สังเกตการเรียนการสอน การสังเกตวิธีการตั้งปัญหาหรือตั้งโจทย์ของผู้สอน และพิจารณาจากงานที่ผู้สอน
มอบหมาย เป็นต้น แล้วจัดทำสรุปผลดังกล่าวในระดับสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งอาจจัดทำเป็นรายงานวิจัย
ประเมินผลก็ได้

โดยกำหนดประเด็นการพิจารณาความสำเร็จ ดังนี้

- ประเด็นที่ 1 สถาบันอุดมศึกษา มีการส่งเสริมทำให้คณาจารย์ประจำส่วนใหญ่ (อย่างน้อยร้อยละ 75
ของคณาจารย์ประจำ) มีความรู้ความเข้าใจ รู้เป้าหมายของการจัดการศึกษา และ
หลักสูตรการศึกษาอุดมศึกษา และดำเนินการได้ตามแนวทางที่กำหนด
- ประเด็นที่ 2 สถาบันอุดมศึกษา มีมาตรการทำให้คณาจารย์ประจำส่วนใหญ่ (อย่างน้อยร้อยละ 75 ของ

- คณาจารย์ประจำ) ดำเนินการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนและเข้าใจผู้เรียนเป็นรายบุคคล และนำผลการวิเคราะห์ศักยภาพผู้เรียนนี้มาปรับปรุงแผนการสอนในแต่ละรายวิชาและแต่ละภาคการศึกษาให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น
- ประเด็นที่ 3 สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีการสำรวจหรือการวิจัยหรือการประเมินประสิทธิภาพการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของคณาจารย์ประจำของสถาบัน และนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงพัฒนาการจัดการสอนของคณาจารย์ประจำส่วนใหญ่ (อย่างน้อยร้อยละ 75 ของคณาจารย์ประจำ) ให้เป็นการจัดประสบการณ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้ โดยการลดสัดส่วนการถ่ายทอดความรู้ของอาจารย์ และเพิ่มสัดส่วนการปฏิบัติจริง และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนให้มากขึ้น
- ประเด็นที่ 4 สถาบันอุดมศึกษามีการส่งเสริมสนับสนุนทำให้คณาจารย์ประจำส่วนใหญ่ (อย่างน้อยร้อยละ 75 ของคณาจารย์ประจำ) มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองและผู้เรียน
- ประเด็นที่ 5 สถาบันอุดมศึกษามีการส่งเสริมสนับสนุนทำให้คณาจารย์ประจำส่วนใหญ่ (อย่างน้อยร้อยละ 75 ของคณาจารย์ประจำ) ประเมินผลการจัดการสอนของคณาจารย์ประจำของสถาบันที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียน โดยเป็นการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และสามารถนำผลที่ได้มาปรับเปลี่ยนการจัดการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพได้
- ประเด็นที่ 6 สถาบันอุดมศึกษามีการส่งเสริมสนับสนุนทำให้คณาจารย์ประจำส่วนใหญ่ (อย่างน้อยร้อยละ 75 ของคณาจารย์ประจำ) ทำวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อและการเรียนรู้ของผู้เรียน และนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ในกรณีที่ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อและการเรียนรู้ของผู้เรียน และในกรณีได้จัดหาสื่อสำเร็จรูปที่เป็นมาตรฐานสากล และเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ เช่น สื่อวิทยาศาสตร์ สื่อสำเร็จรูป สื่อเทคโนโลยี เป็นต้น สถาบันอุดมศึกษาต้องมีเกณฑ์ในการคัดเลือกและพิจารณา มีการประเมินและรายงานผลการใช้สื่อในการพัฒนาผู้เรียนด้วย
- ประเด็นที่ 7 สถาบันอุดมศึกษามีการส่งเสริมสนับสนุนทำให้คณาจารย์ส่วนใหญ่ (อย่างน้อยร้อยละ 75 ของคณาจารย์ประจำ) มีการนำผลการประเมินการเรียนการสอนมาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ

เกณฑ์การให้คะแนน :

1	2	3	4	5
ดำเนินการได้ สำเร็จ ครบถ้วน 1-3 ประเด็น	ดำเนินการได้ สำเร็จ ครบถ้วน 4 ประเด็น	ดำเนินการได้ สำเร็จ ครบถ้วน 5 ประเด็น	ดำเนินการได้ สำเร็จ ครบถ้วน 6 ประเด็น	ดำเนินการได้ สำเร็จ ครบถ้วน ทั้ง 7 ประเด็น

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา

หลักการ

การดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาสนับสนุนส่งเสริมเพื่อให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติพร้อม นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามหลักสูตรกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาแบ่งออกได้เป็นสองส่วน คือ (1) การจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าซึ่งสถาบันจัดขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า และ (2) การจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ดำเนินการโดยองค์กรนักศึกษาซึ่งได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากสถาบัน ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตลอดจนคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ รวมทั้งทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร
- 3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 : ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษาควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นักศึกษาและศิษย์เก่าอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในกิจกรรมต่อไปนี้ (1) การบริการด้านการแนะแนวและการให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต (2) การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ทุนกู้ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า และ (3) การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าในรูปแบบต่าง ๆ

เกณฑ์มาตรฐาน :

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
1	มีการจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา	- โครงการจัดตั้งห้องให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิต - คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เรื่อง แต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา
2	มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา	- เว็บไซต์คณะ - บอร์ดประชาสัมพันธ์ - ฐานข้อมูลสถานประกอบการแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
3	มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักศึกษา	- โครงการ/ กิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักศึกษา
4	มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า	- เว็บไซต์คณะ (ศิษย์เก่า) - ฐานข้อมูลศิษย์เก่า
5	มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์ให้ศิษย์เก่า	- โครงการ/ กิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์ให้ศิษย์เก่า
6	มีผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการในข้อ 1 – 3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5	- แบบประเมินคุณภาพของการให้บริการ - สรุปผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการ
7	มีการนำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดการบริการที่สนองความต้องการของนักศึกษา	- สรุปรายงานการประชุมการนำผลการประเมินการให้บริการมาพัฒนา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 : ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษาต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษาหมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบันและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ประการ ได้แก่ (1) คุณธรรมจริยธรรม (2) ความรู้ (3) ทักษะทางปัญญา (4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภา/องค์กรวิชาชีพได้กำหนดเพิ่มเติม ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์มาตรฐาน :

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
1	สถาบันจัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่ส่งเสริมผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุกด้าน	- แผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
2	มีกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา	- โครงการให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา
3	มีการส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาอย่างน้อย 5 ประเภทสำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย 2 ประเภทสำหรับระดับบัณฑิตศึกษา จากกิจกรรมต่อไปนี้ - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ - กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ - กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีน้ำเงิน - กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม - กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม	- โครงการอบรมผู้นำนักศึกษา - โครงการที่จัดขึ้นโดยนักศึกษา
4	มีการสนับสนุนให้นักศึกษาสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน และมีกิจกรรมร่วมกัน	- แผนการจัดกิจกรรมการสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายใน - บันทึกข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
5	มีการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา	- คำสั่งคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพสำหรับการประเมินคุณภาพในระดับสโมสร - รายงานการจัดกิจกรรมของนักศึกษา
6	มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา	- รายงานการประชุม

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตาม ทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบัน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่นๆ ของสถาบัน และ 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สอดคล้องยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

ตัวบ่งชี้ จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
 - 4.2 ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
 - 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย
- สมศ.๕ ร้อยละของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย
- สมศ.๖ ร้อยละของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ที่นำมาใช้ประโยชน์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย
- สมศ.๗ ร้อยละของจำนวนผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 : ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็น ซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
1	มีระบบและกลไกบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนด้านการวิจัยของสถาบัน และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	- แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ - นโยบายคณะด้านการวิจัย - คำสั่งคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายวิจัย
2	มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน	- แผนบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน
3	มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัยแก่อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ	- โครงการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ - โครงการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัยแก่อาจารย์
4	มีการจัดสรรงบประมาณของสถาบัน เพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	- เอกสารหลักฐานการรับทุนสนับสนุนงบประมาณ - คู่มือเบิกจ่ายประจำปีงบประมาณ
5	มีการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ตามอัตลักษณ์ของสถาบันอย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้ - ห้องปฏิบัติการวิจัยฯ หรือหน่วยวิจัยฯ หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัยฯ - ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยฯ - สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยฯ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบ	- คำสั่งไปราชการ (เกี่ยวข้องกับงานวิจัย) - ศูนย์วิทยาศาสตร์ - โครงการจัดตั้งคลินิกวิจัย - ห้องสมุด

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
	รักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัย - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยฯ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)	
6	มีการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนในข้อ 4 และข้อ 5 อย่างครบถ้วนทุกประเด็น	- ผลการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนฯ
7	มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบัน	- รายงานการปรับปรุงการสนับสนุนฯ
8	มีระบบและกลไกเพื่อสร้างงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือจากสภาพปัญหาของสังคม เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและสังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด (เฉพาะกลุ่ม ข และ ค 2)	

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค2:

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ ครบ 7 ข้อตาม เกณฑ์ทั่วไป และ ครบถ้วนตาม เกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 : ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริหารจัดการความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อเผยแพร่ไปยังคณาจารย์ นักศึกษา วงการวิชาการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนชุมชนเป้าหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับทุกสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันต้องจัดระบบส่งเสริมสนับสนุนให้มีการรวบรวม เผยแพร่ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพยากรทางปัญญาจากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างเหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละกลุ่ม โดยสิ่งที่เผยแพร่ต้องมีคุณภาพเชื่อถือได้และรวดเร็วทันเหตุการณ์

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
1	มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ	- นโยบายด้านการวิจัย - คำสั่ง คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายวิจัย - โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการการเขียนผลงานวิจัยเพื่อการตีพิมพ์และเผยแพร่ - โครงการจัดเวทีแลกเปลี่ยนและเผยแพร่งานวิจัย - หลักฐานการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
2	มีระบบและกลไกการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	- ฐานข้อมูลงานวิจัย - ฐานข้อมูลงานวิจัยบนเว็บไซต์ของคณะ - คำสั่ง คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
3	มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้จากข้อ 2 สู่สาธารณชนและผู้เกี่ยวข้อง	- เว็บไซต์คณะ - สารประชาสัมพันธ์ - วารสารวิชาการของมหาวิทยาลัย
4	มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน	- หลักฐานรับรองการนำผลงานงานวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์จริง
5	มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของ	- ศูนย์บ่มเพาะ (UBI)

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ และ ดำเนินการตามระบบที่กำหนด	

เกณฑ์ทั่วไป:

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 : เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในสถาบันอุดมศึกษา คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบันและที่ได้รับจากภายนอกสถาบันเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบันนอกจากนั้นเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สถาบันได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของสถาบัน โดยเฉพาะสถาบันที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน : โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

1. เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค2 จำแนกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชา

1.1 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 60,000 บาทขึ้นไปต่อคน

1.2 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 50,000 บาทขึ้นไปต่อคน

1.3 กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 25,000 บาทขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ :

- คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

$$\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯจากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ}}$$

- แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯจากภายในและภายนอก} \times 5}{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}}$$

สรุปคะแนนที่ได้ในระดับคณะวิชาและระดับสถาบัน

1. คะแนนที่ได้ในระดับคณะวิชา = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกกลุ่มสาขาวิชาในคณะวิชา
2. คะแนนที่ได้ในระดับสถาบัน = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกคณะวิชาในสถาบัน

หมายเหตุ :

1. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำ ให้นับตามปีการศึกษา และนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ
2. ให้นับจำนวนเงินที่มีการเซ็นสัญญารับทุนในปีการศึกษาหรือปีงบประมาณนั้นๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง
3. การแบ่งสัดส่วนจำนวนเงินกรณีมีผู้วิจัยจากหลายคณะวิชาหรือหลายสถาบัน ให้แบ่งสัดส่วนจำนวนเงินตามที่คณะวิชาหรือสถาบันตกลงกัน

ตัวบ่งชี้ สมศ.๕ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

คำอธิบาย

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ และมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางจากการเปรียบเทียบกับจำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์และจำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๑๒๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๒๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ ๓ หรือ ๔ (Q3 หรือ Q4) ในปีล่าสุดใน subject category ที่ตีพิมพ์หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
๑.๐๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ ๑ หรือ ๒ (Q1 หรือ Q2) ในปีล่าสุดใน subject category ที่ตีพิมพ์หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์
๐.๑๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี ๑๐ ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการเฉพาะระหว่างประเทศ เช่น ความร่วมมือการจัดแสดงโขนระหว่างไทย-ลาว เป็นต้น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน ๑๐ ประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ)

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

วิธีการคำนวณ

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่	X ๑๐๐
จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด	

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละเท่ากับ ๕ คะแนน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	๒๐
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๒๐
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๑๐

การคิดคะแนนระดับคณะ ให้นำคะแนนที่คิดได้ของแต่ละกลุ่มสาขามาค่าเฉลี่ย และการคิดคะแนนระดับสถาบัน ให้นำคะแนนที่คิดได้ในแต่ละคณะมาหาค่าเฉลี่ย

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

- จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยระดับชาติและระดับนานาชาติทั้งหมดของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการและค่าน้ำหนักของแต่ละบทความวิจัย
- จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติทั้งหมดของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่ จังหวัด หรือประเทศที่เผยแพร่ และระบุรูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐานและค่าน้ำหนักของแต่ละผลงานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ สมศ.๖ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

คำอธิบาย

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีประโยชน์สู่การนำไปใช้จากการเปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและวิจัยประจำที่นำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัย โดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

วิธีการคำนวณ

ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	x ๑๐๐
จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด	

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๒๐ เท่ากับ ๕ คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

- จำนวนและรายชื่องานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ โดยนับรวมผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ของอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดำเนินการเสร็จ ปีที่นำไปใช้ประโยชน์ชื่อหน่วยงานที่นำไปใช้ประโยชน์ โดยมีหลักฐานการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ให้แสดงข้อมูลที่ระบุรายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ชัดเจนด้วยตามแนวทางดังต่อไปนี้
 - ข้อมูลที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำสิ่งประดิษฐ์อันเป็นผลจากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย
 - ข้อมูลที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำนโยบาย กฎหมาย มาตรการ ที่เป็นผลมาจากงานวิจัยนโยบายไปใช้
 - ข้อมูลที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม จากการนำผลงานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาสาธารณะไปใช้
- จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ

ตัวบ่งชี้ สมศ.๗ ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ

คำอธิบาย

ผลงานวิชาการที่มีคุณภาพ สะท้อนถึงสมรรถนะในการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย การปฏิบัติจริงและได้นำไปใช้ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนางานในหน้าที่จนเกิดผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา และเป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ
๐.๒๕	- บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ
๐.๕๐	- บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
๐.๗๕	- ตำราหรือหนังสือที่มีการตรวจอ่านโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
๑.๐๐	- ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูงมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ

วิธีการคำนวณ

$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๑๐ เท่ากับ ๕ คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

- จำนวนและรายชื่อผลงานวิชาการ (บทความวิชาการ ตำรา หนังสือ) ที่มีคุณภาพของอาจารย์ประจำ โดยนับรวมผลงานของอาจารย์ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่ผลงานแล้วเสร็จ ปีที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้ ชื่อหน่วยงานที่รับรอง และมีหลักฐานการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ค่าน้ำหนักของผลงานวิชาการแต่ละชิ้น
- จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม

หลักการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

ตัวบ่งชี้ จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม

5.2 กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

สมศ.๘ ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย

สมศ.๙ การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 : ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบ และมีการจัดโครงสร้างสถาบันเพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบดังกล่าว การให้บริการทางวิชาการต้องมีความเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย และสามารถบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม

เกณฑ์มาตรฐาน :

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
1	มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	- นโยบายด้านการบริการวิชาการ - แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ - โครงการบริการวิชาการ
2	มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน	- แผนบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน
3	มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัย	- แผนบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัย
4	มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย	- ผลประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย
5	มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย	- รายงานการประชุมการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน:

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 : กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ความสามารถในการให้บริการทางวิชาการในลักษณะห่วงโซ่คุณภาพที่สนองความต้องการและเป็นที่พึงของชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยงานวิชาชีพ สังคมได้อย่างมีคุณภาพตามศักยภาพและความพร้อมตามจุดเน้นของสถาบัน พิจารณาได้จาก (1) ประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการ (2) การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก และ (3) ความรู้ที่เกิดจากการให้บริการทางวิชาการและการเผยแพร่ความรู้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน :

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
1	มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพเพื่อประกอบการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของสถาบัน	- ผลการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ - แผนการบริการทางวิชาการ - นโยบายด้านการบริการวิชาการ - คำสั่งคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายบริการวิชาการ
2	มีความร่วมมือด้านบริการทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้ และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ	- บันทึกข้อตกลงความร่วมมือในการบริการวิชาการ - โครงการบริการวิชาการ
3	มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคม	- ผลการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคม
4	มีการนำผลการประเมินในข้อ 3 ไปพัฒนาระบบและกลไก หรือกิจกรรมการให้บริการทางวิชาการ	- สรุปผลการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคม - รายงานผลการพัฒนาระบบและกลไกหรือกิจกรรมการให้บริการทางวิชาการ
5	มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการ และถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบันและเผยแพร่สู่สาธารณชน	- โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน - สารประชาสัมพันธ์

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ สมศ.๘ : ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการ
พัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย

คำอธิบาย

การให้บริการวิชาการ หมายถึง การที่สถาบันอุดมศึกษาซึ่งอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชนหรือสังคม เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งประเทศชาติและนานาชาติ การบริการวิชาการเป็นการบริการที่มีค่าตอบแทน และบริการวิชาการให้เปล่า โดยมีการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้ในการพัฒนาหรือบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนและการวิจัย อาทิ บทความ ตำรา หนังสือ รายวิชาหรือหลักสูตร เป็นต้น

วิธีการคำนวณ

จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการ ที่นำมาใช้ในการพัฒนา การเรียนการสอนและการวิจัย	X ๑๐๐
จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการทั้งหมด	

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๓๐ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

- หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงว่าอาจารย์ประจำได้รวบรวม จัดระบบ และมีการประมวลความรู้ และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนและการวิจัยโดยอาจไปต่อยอดพัฒนาเป็นหนังสือ ตำรา หรืองานวิจัย ขยายผลนำไปสู่การปรับปรุงรายวิชาหรือนำไปสู่การเปิดรายวิชาใหม่
- โครงการบริการวิชาการที่นับในตัวตั้งจะต้องมีผลการบูรณาการเสร็จสิ้นในปีที่ประเมินและโครงการบริการวิชาการที่เป็นตัวหารเป็นโครงการบริการวิชาการที่ดำเนินการในปีที่ประเมิน โครงการหนึ่งๆ จะบูรณาการเฉพาะกับการเรียนการสอนหรือเฉพาะกับงานวิจัย หรือจะบูรณาการกับทั้งการเรียนการสอนและการวิจัยก็ได้
- การบริการวิชาการเป็นการให้บริการแก่บุคคลหรือหน่วยงานภายนอกสถาบัน ทั้งการประเมินในระดับคณะและระดับสถาบัน

ตัวบ่งชี้ สมศ.๙ : ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก

คำอธิบาย

โครงการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึง โครงการที่สถาบันจัดขึ้นเพื่อพัฒนาชุมชนหรือองค์กรภายนอกและเมื่อดำเนินการแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนหรือองค์กรภายนอกในด้านต่างๆ หรือ ทำให้ชุมชนหรือองค์กรภายนอกสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามศักยภาพของตน

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือองค์กร
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. ชุมชนหรือองค์กรมีผู้นำหรือสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
๔. ชุมชนหรือองค์กรสร้างกลไกที่มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยคงอัตลักษณ์และวัฒนธรรมของชุมชนหรือองค์กร
๕. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชน/องค์กรมีความเข้มแข็ง

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. แผนและกิจกรรมหรือโครงการที่ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กร
๒. รายงาน เอกสารผลการปฏิบัติตามกิจกรรมหรือโครงการ
๓. ข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหรือโครงการโดยผู้นำหรือสมาชิกของชุมชนหรือองค์กรได้เรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และพัฒนาตามอัตลักษณ์และวัฒนธรรมของชุมชนหรือองค์กร
๔. ข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหรือโครงการของชุมชนหรือองค์กรที่สร้างประโยชน์ ความเข้มแข็งและคุณค่าต่อสังคม ชุมชน หรือองค์กร
๕. “ต่อเนื่อง” หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ ๒ ปีขึ้นไป
๖. “ยั่งยืน” หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป
๗. “เข้มแข็ง” หมายถึง สามารถพึ่งพาตนเองได้

หมายเหตุ สำหรับสถาบันที่ได้รับการประเมินปี ๒๕๕๕ กรณีเป็นกิจกรรมใหม่ สำหรับเกณฑ์ต่อเนื่องยั่งยืน และเข้มแข็ง ให้ใช้ ๑ ปีได้โดยอนุโลม

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

หลักการ

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละสถาบัน และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสานพัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม สร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (สกอ. 6.1)

สมศ.๑๐ การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม

สมศ.๑๑ การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 : ระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการ งานทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้น ของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการบูรณาการการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียน การสอนและกิจกรรมนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน :

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
1	มีระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	- นโยบายด้านทำงานบำรุงศิลปวัฒนธรรม - แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ - คำสั่งคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนิน โครงการ/กิจกรรมทำงานบำรุง ศิลปวัฒนธรรม - กิจกรรม/โครงการทางด้านการทำนุ บำรุงศิลปวัฒนธรรม
2	มีการบูรณาการงานด้านทำงานบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรม นักศึกษา	- แผนการการบูรณาการงานด้านทำนุ บำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการ จัดการเรียนการสอน - กิจกรรม/โครงการทางด้านการทำนุ บำรุงศิลปวัฒนธรรมที่นักศึกษามีส่วนร่วม
3	มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำงานบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน	- เว็บไซต์คณะ - สารประชาสัมพันธ์ - สถานีวิทยุ - หนังสือพิมพ์
4	มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงาน ด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียน การสอนและกิจกรรมนักศึกษา	- สรุปผลกิจกรรม/โครงการทางด้าน การทำงานบำรุงศิลปวัฒนธรรม
5	มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงาน ด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียน การสอนและกิจกรรมนักศึกษา	- สรุปรายงานการประชุมการปรับปรุง การกิจกรรม/โครงการทางด้านการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเพื่อพัฒนา และปรับปรุงให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้นอย่าง ต่อเนื่อง

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
6	มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ	- หลักฐานการสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 หรือ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ สมศ. ๑๐ : การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม

คำอธิบาย

ศิลปะและวัฒนธรรม เป็นตัวบ่งชี้ถึงคุณภาพ วิถีชีวิต และจิตใจที่ดีงามของบุคคลและสังคม เป็นพันธกิจหลักประการหนึ่งที่สถาบันพึงตระหนัก ที่จะต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน เพื่อให้สังคมในสถาบันอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข อย่างมีคุณค่า สามารถเป็นแบบอย่างที่น่าศรัทธา และเป็นที่ยอมรับของสังคม การส่งเสริมสนับสนุนจำต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพที่จริงใจได้ต่อเนื่องที่มั่นคงและยั่งยืนโดยการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจนที่ชัดและสามารถประเมินผลได้

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. มีการดำเนินงานสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง
๔. เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชน
๕. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. นโยบาย แผน ระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
๒. โครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม พร้อมรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรม รวมทั้งตัวบ่งชี้และเป้าหมายความสำเร็จ
๓. รายงานสรุปผลหรือประเมินโครงการหรือกิจกรรม(ประโยชน์และคุณค่าต่อชุมชน)
๔. หลักฐานที่อธิบายรายละเอียดและแสดงกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลของการสรุปผลสำเร็จ เช่น ขั้นตอนและช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล การสุ่มตัวอย่าง แบบสำรวจหรือแบบสอบถามหรือแบบประเมิน วิธีการวิเคราะห์ผล เป็นต้น
๕. รายงาน รางวัลที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ ยกย่อง ระดับชาติและนานาชาติ จากสถาบันหรือหน่วยงานที่เป็นที่ยอมรับ

ตัวบ่งชี้ สมศ.๑๑ : การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

คำอธิบาย

ศิลปะและวัฒนธรรม เกี่ยวข้องกับความสุนทรีย์และรสนิยม เกิดรูปแบบวิถีชีวิตและสังคม โดยมีลักษณะที่เป็นพลวัต มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จำเป็นต้องรู้ทันอย่างมีปัญญา โดยมีแผนในการพัฒนา ให้ความรู้และประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพในบริบทของศิลปะและวัฒนธรรม สามารถเลือกรับรักษาและสร้างให้ตนเองและสังคมอยู่ร่วมกันอย่างรู้คุณค่าความงาม อย่างมีสุนทรีย์ที่มีรสนิยม

ประเด็นการพิจารณา

๑. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบันที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดี
๒. อาคารสถานที่ สะอาดถูกสุขลักษณะ และตกแต่งอย่างมีความสุนทรีย์
๓. ปรับแต่งและรักษาภูมิทัศน์ให้สวยงามสอดคล้องกับธรรมชาติ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๔. มีพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรม และมีการจัดกิจกรรมสม่ำเสมอ
๕. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษา ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. หลักฐานที่แสดงรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรมที่พัฒนาสุนทรียภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรม ที่สถาบันดำเนินการในแต่ละปีการศึกษา
๒. โครงการหรือกิจกรรม ที่แสดงรายละเอียดที่กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม สามารถประเมินได้
๓. รายงานสรุปผลหรือประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมที่พัฒนาสุนทรียภาพทางศิลปะและวัฒนธรรม
๔. หลักฐานที่อธิบายรายละเอียดและแสดงกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลของการสรุปผลสำเร็จ เช่น ขั้นตอนและช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล การสุ่มตัวอย่าง แบบสำรวจหรือแบบสอบถาม หรือแบบประเมินวิธีการวิเคราะห์ผล เป็นต้น
๕. ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ปรากฏในประเด็นการพิจารณาในข้อ ๒ และข้อ ๓

หมายเหตุ

๑. สะอาด หมายถึง ไม่รก มีระเบียบ รักษาง่าย ใช้สะดวก
๒. สุขลักษณะ หมายถึง สะอาด ปลอดภัย ไร้มลภาวะ สุขใจ สบายกาย
๓. สวยงาม หมายถึง มีการจัดแต่งอาคาร สภาพแวดล้อมอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับพื้นที่แวดล้อม ไม่สิ้นเปลือง และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของสถาบันให้มีประสิทธิภาพ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องบริหารจัดการด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 8 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

7.1 ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน (สกอ. 7.1)

7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้ (สกอ.7.2)

7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ (สกอ.7.3)

7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง (สกอ.7.4)

สมศ.13 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน

ก.พ.ร. 53 ตัวชี้วัด 15.1 ระดับความสำเร็จของแผนพัฒนาบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา

ก.พ.ร. 53 ตัวชี้วัด 15.2 ระดับความสำเร็จของการจัดการความรู้ของสถาบันอุดมศึกษา

ก.พ.ร. 53 ตัวชี้วัด 16 ระดับความสำเร็จของการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 : ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อการเจริญก้าวหน้าของสถาบันอุดมศึกษา คือ สภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบันนั้น ๆ หากสภาสถาบันและผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เป็นผู้นำที่ดี มีธรรมาภิบาล รับผิดชอบต่อสังคม รักความก้าวหน้า ดูแลบุคลากรอย่างดี เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร มีความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหา และกำกับดูแล ติดตามผลการดำเนินงานของสถาบันไปในทิศทางที่ถูกต้อง จะทำให้สถาบันเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว

เกณฑ์มาตรฐาน :

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
1	สภาสถาบันปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดครบถ้วน และมีการประเมินตนเองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้า	- คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการประจำคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี - รายงานการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ - หนังสือเชิญประชุมคณะกรรมการประจำคณะ
2	ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทางการดำเนินงาน และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับ มีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนาสถาบัน	- แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ - รายงานการประชุมอาจารย์และเจ้าหน้าที่
3	ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามที่มอบหมาย รวมทั้งสามารถสื่อสารแผนและผลการดำเนินงานของสถาบันไปยังบุคลากรในสถาบัน	- คำรับรองการปฏิบัติราชการระหว่างคนบดีกับรองคนบดีและผู้ช่วย - รายงานผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรอง
4	ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในสถาบันมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสม	- สายตรงคนบดี
5	ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมพัฒนาผู้ร่วมงาน เพื่อให้สามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบันได้ตามศักยภาพ	
6	ผู้บริหารบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของสถาบันและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	- แบบประเมินการปฏิบัติงานของอาจารย์

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
		- คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่ เรื่อง แต่งตั้งกรรมการประเมินผล การปฏิบัติงานของพนักงานสัญญาจ้างในสังกัด - รายงานการประชุมอาจารย์และบุคลากร - คณะวิทยาศาสตร์ คำสั่ง มหาวิทยาลัยราชภัฏ เรื่อง แต่งตั้ง คณะกรรมการประจำคณะ - สายตรงคนบดินเว็บไซต์ - รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารคณะ
7	สภาสถาบันประเมินผลการบริหารงานของสถาบันและผู้บริหารนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารงานอย่างเป็นรูปธรรม	- คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจติดตาม ประเมินการประกันคุณภาพ - รายงานผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับ คณะของคณะ - คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงาน มหาวิทยาลัย และติดตาม ตรวจสอบประเมิน ผลงานใน ตำแหน่งคณบดี - ผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย คณบดี และผู้อำนวยการสถาบัน/สำนัก

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 : การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : มาตรฐานการอุดมศึกษาข้อที่ 3 กำหนดให้สถาบันมีการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งต้องมีการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้ โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในสถาบันซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในสถาบันสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษามีความสามารถในการแข่งขันสูงสุด กระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันประกอบด้วย การระบุมุมมอง การคัดเลือก การรวบรวม การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในสถาบัน การกำหนดแนวปฏิบัติปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันให้ดียิ่งขึ้น

เกณฑ์มาตรฐาน :

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
1	มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน อย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย	- แผนปฏิบัติการการจัดการความรู้ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2	กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1	- คำสั่ง คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ - บันทึกข้อความเชิญคณะกรรมการการจัดการความรู้ ประชุมรายงานการประชุมคณะกรรมการจัดการความรู้
3	มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacitknowledge) เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 และเผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด	- โครงการประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ - ชุมชนนักปฏิบัติ - เครือข่ายด้านการจัดการความรู้
4	มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge)	- เว็บไซต์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่วนงานการจัดการความรู้ (KM) - บล็อก (blog) KM - สารประชาสัมพันธ์ - เอกสารความรู้
5	มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในปี	- แนวปฏิบัติที่ดี

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
	การศึกษาปัจจุบันหรือปีการศึกษาที่ผ่านมาที่เป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge) และจากความรู้ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacitknowledge) ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง	

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 : ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันควรมีการพัฒนาสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจที่สอดคล้องกับนโยบายและการวางแผนระดับสถาบัน เพื่อให้เป็นระบบที่สมบูรณ์สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก เป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการบริหาร การวางแผนและการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับ เพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจทุกด้านของบุคลากร เพื่อการติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาสถาบัน ทั้งนี้ ระบบดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งานโดยประเมินจากความพึงพอใจของผู้ใช้

เกณฑ์มาตรฐาน :

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
1	มีแผนระบบสารสนเทศ (Information System Plan)	- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนระบบสารสนเทศ - แผนระบบสารสนเทศ
2	มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจตามพันธกิจของสถาบัน โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ และการเงิน และสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ	- ระบบ MIS ของคณะบนเว็บไซต์
3	มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ	- แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบฐานข้อมูล
4	มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศมาปรับปรุงระบบสารสนเทศ	- ฐานข้อมูลเดิม - ฐานข้อมูลที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว
5	มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนด	- ข้อมูลที่ได้รับจากหน่วยงานอื่น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 : ระบบบริหารความเสี่ยง

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษามีระบบบริหารความเสี่ยง โดยการบริหารและควบคุม ปัจจัย กิจกรรม และกระบวนการดำเนินงานที่อาจเป็นมูลเหตุของความเสียหาย (ทั้งในรูปของตัวเงิน หรือไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือความคุ้มค่า) เพื่อให้ระดับความเสี่ยง และขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่ยอมรับและควบคุมได้ โดยคำนึงถึงการเรียนรู้วิธีการป้องกันจากการคาดการณ์ปัญหาล่วงหน้าและโอกาสในการเกิด เพื่อป้องกันหรือบรรเทา ความรุนแรงของปัญหา รวมทั้งการมีแผนสำรองต่อภาวะฉุกเฉิน เพื่อให้มั่นใจว่าระบบงานต่าง ๆ มีความพร้อมใช้งาน มีการปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการบรรลุเป้าหมายของสถาบันตามยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เป็นสำคัญ

เกณฑ์มาตรฐาน :

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
1	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบพันธกิจหลักของสถาบันร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน	- คำสั่งคณะวิทยาศาสตร์ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง
2	มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอย่างน้อย 3 ด้าน ตามบริบทของสถาบัน จากตัวอย่างต่อไปนี้ - ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ อาคารสถานที่) - ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ของสถาบัน - ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ - ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารหลักสูตร การบริหารงานวิจัย ระบบงานระบบประกันคุณภาพ - ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล โดยเฉพาะจรรยาบรรณของอาจารย์และบุคลากร - ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก	- แบบการระบุความเสี่ยงและระบุปัจจัยเสี่ยง - แบบการประเมินความเสี่ยง - แบบการควบคุมความเสี่ยง
3	มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ 2	- ประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง
4	มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูง และดำเนินการตามแผน	- แผนบริหารความเสี่ยง
5	มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และ	- รายงานการประเมินผลและ

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
	รายงานต่อสภาสถาบันเพื่อพิจารณาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	การควบคุมภายใน
6	มีการนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากสภาสถาบัน ไปใช้ในการปรับแผนหรือวิเคราะห์ความเสี่ยงในรอบปีถัดไป	- รายงานการประชุมการนำผลการประเมินไปปรับปรุง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

หมายเหตุ : คะแนนการประเมินจะเท่ากับ 0 หากพบว่าเกิดเหตุการณ์ร้ายแรงขึ้นภายในสถาบันในรอบปีการประเมินที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและความปลอดภัยของนักศึกษา คณาจารย์ บุคลากร หรือต่อชื่อเสียง ภาพลักษณ์ หรือต่อความมั่นคงทางการเงินของสถาบัน อันเนื่องมาจากความบกพร่องของสถาบันในการควบคุม หรือจัดการกับความเสี่ยง หรือปัจจัยเสี่ยงที่ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ โดยมีหลักฐานประกอบที่ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ สมศ. ๑๓ : การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน

คำอธิบาย

การประเมินผลตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารในการบริหารและการจัดการให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของสถาบันอุดมศึกษา จะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพของการบริหารงานตามนโยบายของสภาสถาบันอุดมศึกษา ประสิทธิภาพของแผนปฏิบัติการประจำปีความสามารถในการบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าคะแนนการประเมินผลผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้ง (คะแนนเต็ม ๕)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการกำหนดหรือทบทวนนโยบายการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งทบทวนกรอบทิศทางงานของสถาบันอุดมศึกษาตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา
๒. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการดำเนินการตามระบบการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา โดยมีเอกสารหรือหลักฐานหรือรายงานหรือบันทึกการประชุมที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถาบัน ได้กำหนดให้มีกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการจัดการเพื่อให้เกิดการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา
๓. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถาบันมีการติดตามผลการดำเนินงานสำคัญ เช่น ระบบในด้านนโยบายและแผน ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการเงินและงบประมาณ โดยเฉพาะการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติสภาสถาบัน
๔. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงนโยบายของสถาบันที่กำหนดให้มีระบบการประเมินผู้บริหาร โดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้งและมีการดำเนินงานตามระบบนั้น
๕. รายงานการสังเคราะห์หัตถ์หรือนโยบาย รวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา

หมายเหตุ ระดับสถาบัน ผู้บริหารหมายถึง อธิการบดี และระดับคณะ ผู้บริหารหมายถึง คณบดี

ก.พ.ร.53 ตัวชี้วัดที่ 15.1 : ระดับความสำเร็จของแผนพัฒนาบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา

น้ำหนัก : ร้อยละ 2.5

คำอธิบาย : การพัฒนาบุคลากรให้สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างความเป็นเลิศขององค์กร องค์กรจึงจำเป็นต้องมีแนวปฏิบัติ ระบบงานที่เอื้อและสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรเกิดความร่วมมือร่วมใจกันทำงานเป็นทีมเพื่อขับเคลื่อนองค์กรสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

เกณฑ์การให้คะแนน :

1	2	3	4	5
ดำเนินการได้ สำเร็จ ครบถ้วน 1 ประเด็น	ดำเนินการได้ สำเร็จ ครบถ้วน 2 ประเด็น	ดำเนินการได้ สำเร็จ ครบถ้วน 3 ประเด็น	ดำเนินการได้ สำเร็จ ครบถ้วน 4 ประเด็น	ดำเนินการได้ สำเร็จ ครบถ้วน 5 ประเด็น

โดยกำหนดประเด็นสำคัญในการประเมินความสำเร็จ ดังนี้:

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
1	สถาบันอุดมศึกษาจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 โดยมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาบุคลากรระยะ 4 ปี พร้อมทั้งนำ สรุปผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 มาประกอบการจัดทำแผน และเสนอต่อผู้มีอำนาจหรือสภาสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพิจารณา	- แผนพัฒนาบุคลากรประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2553 ที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้มีอำนาจหรือจากสภาสถาบันอุดมศึกษา เพื่อจะพัฒนาบุคลากรของสถาบันให้เป็นไปตามคุณลักษณะบุคลากรที่ต้องการ โดยมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา ระยะ 4 ปี - แผนพัฒนาบุคลากรควรมีสาระสำคัญที่ระบุถึงเป้าหมาย แนวทาง กลยุทธ์ โครงการ/กิจกรรม หรือวิธีการที่ สถาบันอุดมศึกษาใช้ในการพัฒนาบุคลากรของสถาบันฯ ตามลักษณะงานและสาขาวิชาชีพ ระยะเวลา ประเด็นการติดตามและประเมินผล รวมทั้งผู้รับผิดชอบให้ชัดเจน
2	- สถาบันอุดมศึกษามีระบบการติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานตามแผนพัฒนาบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ	- ประกาศหรือคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการหรือคณะทำงาน

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
	และจัดทำรายงานเสนอต่อผู้มีอำนาจ - สถาบันอุดมศึกษานำผลการติดตามไปปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยให้การปรับปรุงสภาพแวดล้อมการทำงานที่เสริมสร้างประสิทธิภาพและเอื้อต่อการมีปฏิบัติงานของบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา	หรือเอกสารมอบหมายผู้รับผิดชอบให้มีการดำเนินการติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานตามแผน - เอกสาร/หลักฐานที่แสดงได้ว่าสถาบันอุดมศึกษา มีการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนเป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ เช่น บันทึกการประชุมเพื่อติดตามผลการดำเนินงานเป็นระยะ ตัวอย่างรายงานผลการดำเนินงานรายกิจกรรมของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ เป็นต้น - รายงานผลการติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานตามแผนพัฒนาบุคลากรที่เสนอต่อผู้มีอำนาจเป็นระยะ - เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าสถาบัน อุดมศึกษาได้มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรที่ทำให้บุคลากรได้รับความสะดวก มีความสุขกับการปฏิบัติงาน และทำให้งานมีประสิทธิภาพมากขึ้นเช่น ภาพถ่ายเปรียบเทียบก่อนและหลังการปรับปรุง แผนภาพเปรียบเทียบกระบวนการทำงานก่อนและหลังการปรับปรุง กฎระเบียบที่ได้รับการปรับปรุง เป็นต้น
3	สถาบันอุดมศึกษามีแนวทางหรือกำหนดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปีของบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา ที่ครอบคลุมผลการปฏิบัติงานตามลักษณะงานและภาระงานที่กำหนด รวมทั้ง ผลการพัฒนาดตนเองของบุคลากรฯ โดยเชื่อมโยงกับระบบการถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล	- เอกสาร/หลักฐานที่แสดงให้เห็นแนวทางการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปีของบุคลากรของสถาบันใน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 - แนวทางการ ประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ต้องมี

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
	และระบบการให้สิ่งจูงใจอื่นของสถาบันอุดมศึกษา	สาระสำคัญที่แสดงให้เห็นว่าเป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานตามลักษณะงานและภาระงานของบุคลากรตามที่กำหนดหรือตกลงไว้ร่วมกัน และใช้ข้อมูลผลการพัฒนาตนเองของบุคลากรตามที่ได้รับการพัฒนาตามแผนพัฒนาบุคลากรเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรฯ เพื่อความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานแต่ละตำแหน่ง - เอกสาร /หลักฐานอื่นที่แสดงให้เห็นความเชื่อมโยงของการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ระบบการถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายระดับองค์กรสู่ระดับบุคคลและระบบการให้สิ่งจูงใจอื่นของสถาบัน - บันทึกรายงานหรือหนังสือเวียนหรือเอกสาร/หลักฐานอื่นที่แสดงว่าได้มีการแจ้ง ไป ยัง บุ ค ล า ก ร ที่รับผิดชอบและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้ทราบว่า มีระบบติดตามความก้าวหน้า เพื่อให้ดำเนินการตามระบบได้
4	สถาบันอุดมศึกษามีระบบการประเมินสัมฤทธิ์ผลของแผนพัฒนาบุคลากรประจำปีโดยพิจารณาถึงผลที่เกิดขึ้นต่อตัวบุคลากรฯ และผลต่อการพัฒนางานที่รับผิดชอบเป็นสำคัญรวมทั้งมีการแจ้งผลการประเมินให้บุคลากรทราบ เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น	- เอกสาร/หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสถาบันอุดมศึกษามีระบบการประเมินสัมฤทธิ์ผลของแผนดังกล่าว และได้ดำเนินการตามระบบจริง - ระบบการประเมินสัมฤทธิ์ผลดังกล่าว ควรระบุกระบวนการ ขั้นตอน ระยะเวลา ประเด็นการประเมิน ตัวชี้วัด และผู้รับผิดชอบให้ชัดเจน ทั้งนี้การประเมินสัมฤทธิ์ผลของแผนต้องแสดงผลได้อย่างชัดเจนว่าผลที่เกิดขึ้นจากการ

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
		ดำเนินงานตามแผนนั้นมีผลต่อบุคลากรฯ และผลต่อการพัฒนางานที่รับผิดชอบอย่างไร - เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าสถาบันอุดมศึกษามีกระบวนการแจ้งผลการประเมินให้บุคลากรทราบเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น และได้ดำเนินการตามกระบวนการที่กำหนดไว้ โดยสามารถระบุช่วงเวลาที่ดำเนินการและแนวทางการดำเนินการพร้อมแสดงตัวอย่างเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องประกอบได้อย่างชัดเจน
5	สถาบันอุดมศึกษาจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานของแผนพัฒนาบุคลากรประจำปี และรายงานสรุปประสบการณ์ ปัญหา ข้อจำกัด แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะเสนอต่อผู้มีอำนาจหรือสภาสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพิจารณา และนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนา/ปรับปรุงแผนพัฒนาบุคลากรสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ.2554	- รายงานสรุปผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาบุคลากร ที่ระบุผลการดำเนินงานตามกิจกรรมที่กำหนด ปัญหา อุปสรรค ข้อจำกัด แนวทางแก้ไขและ ข้อเสนอแนะจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 หรือเอกสารอื่นที่มีสาระสำคัญเหล่านี้ครบถ้วน ที่ทำให้นำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนา/ปรับปรุงแผนพัฒนาบุคลากรสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 สภาสถาบันอุดมศึกษา ผู้บริหารสถาบัน/คณะ/สำนัก มีข้อมูลเพียงพอที่จะนำไปใช้ประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายและการดำเนินงานในปีต่อไป - หลักฐานยืนยันวันหรือช่วงเวลาที่สถาบันอุดมศึกษาได้เสนอสรุปผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาดังกล่าวต่อผู้มีอำนาจหรือสภาสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพิจารณา

ก.พ.ร.53 ตัวชี้วัดที่ 15.2 : ระดับความสำเร็จของการจัดการความรู้ของสถาบันอุดมศึกษา

น้ำหนัก : ร้อยละ 2.5

คำอธิบาย : การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ และนำไปเป็นเครื่องมือในการพัฒนาบุคลากร เพื่อให้ทุกคนในสถาบันอุดมศึกษาสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้ อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษามีความสามารถในแข่งขันสูงสุดโดยกำหนด

เกณฑ์การให้คะแนน :

1	2	3	4	5
ดำเนินการได้ สำเร็จ ครบถ้วน 1 ประเด็น	ดำเนินการได้ สำเร็จ ครบถ้วน 2 ประเด็น	ดำเนินการได้ สำเร็จ ครบถ้วน 3 ประเด็น	ดำเนินการได้ สำเร็จ ครบถ้วน 4 ประเด็น	ดำเนินการได้ สำเร็จ ครบถ้วน 5 ประเด็น

ประเด็นสำคัญในการประเมินความสำเร็จ ดังนี้

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
1	สถาบันอุดมศึกษาจัดทำแผนการจัดการความรู้ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ซึ่งควรประกอบด้วยผลการขยายผลองค์ความรู้เดิมที่ดำเนินการในปีที่ผ่านมา และการจัดการองค์ความรู้ใหม่ที่น่าสนใจดำเนินการในปีปัจจุบัน โดยนำสรุปผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 มาประกอบการจัดทำแผน และเสนอต่อผู้มีอำนาจหรือสภาสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพิจารณา	- แผนการจัดการความรู้ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2553 ที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้มีอำนาจหรือจากสภาสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งควรประกอบด้วยผลการขยายผลองค์ความรู้เดิมที่ดำเนินการในปีก่อน และการจัดการองค์ความรู้ใหม่ที่น่าสนใจดำเนินการในปีปัจจุบัน เพื่อนำองค์ความรู้มาดำเนินการตามกระบวนการจัดการความรู้อย่างต่อเนื่อง - หลักฐานยืนยันวันหรือช่วงเวลาที่สถาบันอุดมศึกษา ได้เสนอแผนการจัดการความรู้ดังกล่าวต่อผู้มีอำนาจหรือสภาสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพิจารณา
2	• สถาบันอุดมศึกษามีระบบการติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานตามแผนการจัดการความรู้ประจำปีอย่างสม่ำเสมอ และจัดทำรายงานเสนอต่อผู้มีอำนาจ	- ประกาศหรือคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานหรือเอกสารมอบหมายผู้รับผิดชอบให้มีการดำเนินการ

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
	สถาบันอุดมศึกษานำผลการติดตามไปปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องโดยให้มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมการทำงานที่เสริมสร้างประสิทธิภาพและเอื้อต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของบุคลากร	ติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานตามแผน - เอกสาร/หลักฐานที่แสดงได้ว่าสถาบันอุดมศึกษามีการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนเป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ เช่น บันทึกการประชุมเพื่อติดตามผลการดำเนินงานเป็นระยะ ตัวอย่างรายงานผลการดำเนินงานรายกิจกรรมของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ เป็นต้น - รายงานผลการติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานตามแผนการจัดการความรู้ที่เสนอต่อผู้มีอำนาจเป็นระยะ - เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าสถาบัน อุดมศึกษาได้มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมการทำงานที่ เสริมสร้างประสิทธิภาพและเอื้อต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของบุคลากรเช่น ภาพถ่ายเปรียบเทียบก่อนและหลังการปรับปรุงแผนภาพเปรียบเทียบกระบวนการทำงานก่อนและหลังการปรับปรุงกฎระเบียบที่ได้รับ การปรับปรุงกระบวนการหรือกิจกรรมที่กำหนดขึ้นเพื่อสนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นต้น
3	สถาบันอุดมศึกษาจัดทำ เอกสารเผยแพร่องค์ความรู้ คู่มือ แผ่นพับ หรือใช้ช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายรูปแบบ เพื่อให้บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ การทำงาน และข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการปฏิบัติงานโดยต้องแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ	- เอกสารเผยแพร่องค์ความรู้ คู่มือ แผ่นพับ หรือช่องทางการสื่อสารอื่นที่สถาบันอุดมศึกษาจัดทำหรือจัดให้มีขึ้นที่ ทำ ให้บุคลากรของสถาบัน อุดม ศึกษา มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ การทำ งาน และข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการ

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
		ปฏิบัติงานระหว่างกันได้ - หลักฐานยืนยันที่แสดงถึงประสิทธิภาพของช่องทางการสื่อสารดังกล่าว ได้แก่ ความสมบูรณ์ในการสื่อสารหรือการถ่ายทอดข้อมูลการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ความสะดวก และความรวดเร็ว
4	สถาบันอุดมศึกษามีการนำองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สถาบันและสังคม รวมทั้งมีการเผยแพร่ให้สังคมรับทราบ	- เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจนว่าสถาบันอุดมศึกษาได้มีการนำผลที่ได้จากกระบวนการจัดการความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สถาบันและสังคม เช่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางการพัฒนาการสอนระหว่างสำนักสาขาวิชา คณะ หรือวิทยาเขตซึ่งนำไปสู่การพัฒนาการสอนอย่างเป็นรูปธรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางการให้บริการระหว่างคณะ หรือวิทยาเขตอันนำมาสู่การปรับปรุงการให้บริการและส่งผลต่อการให้บริการที่ดีขึ้นเป็นต้น - เอกสารหลักฐานที่แสดงถึงรูปแบบและช่องทางการเผยแพร่ผลที่ได้จากกระบวนการจัดการความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ให้สังคมรับทราบโดยระบุถึงช่วงเวลาในการเผยแพร่ในแต่ละช่องทางอย่างชัดเจน
5	สถาบันอุดมศึกษาจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานของแผนการจัดการความรู้ประจำปี และรายงานสรุปประสบการณ์ ปัญหา ข้อจำกัด แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะเสนอต่อผู้มีอำนาจหรือสภาสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพิจารณา และนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนา/ปรับปรุง	- รายงานสรุปผลการดำเนินงานตามแผนการจัดการความรู้ ที่ระบุผลการดำเนินงานตามกิจกรรมที่กำหนดปัญหาอุปสรรคข้อจำกัดแนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะ

ชื่อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
	แผนการจัดการความรู้สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ.2554	จากการดำเนินงานใน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 หรือ เอกสารอื่นที่มีสาระสำคัญเหล่านี้ ครบถ้วน ที่ทำให้สภา สถาบันอุดมศึกษา ผู้บริหาร สถาบัน/คณะ/สำนัก มีข้อมูลเพียงพอที่จะนำไปใช้ประโยชน์ต่อการ กำหนดนโยบายและการ ดำเนินงานในปีต่อไป - หลักฐานยืนยันวันหรือช่วงเวลา ที่สถาบันอุดมศึกษาได้เสนอสรุปผล การดำเนินงานตามแผนการ จัดการความรู้ของ สถาบันอุดมศึกษาดังกล่าวต่อผู้มี อำนาจหรือสภาสถาบันอุดมศึกษา เพื่อพิจารณา

ก.พ.ร. 53 ตัวชี้วัด 16: ระดับความสำเร็จของการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา

น้ำหนัก : ร้อยละ 3

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์และกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

คำอธิบาย : • ประกาศคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2551 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาต้องกำหนดแนวทาง วิธีการ ให้อาจารย์ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ โดยให้กำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร และให้มีกระบวนการส่งเสริมผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณ มีการกำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณ มีระบบในการดำเนินการกับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ โดยมีเอกสารประกอบหรือมีพยานหลักฐานชัดเจนพร้อมให้วินิจฉัยได้

เกณฑ์การให้คะแนน :

1	2	3	4	5
ดำเนินการได้ สำเร็จ ครบถ้วน 1-2 ประเด็น	ดำเนินการได้ สำเร็จ ครบถ้วน 3 ประเด็น	ดำเนินการได้ สำเร็จ ครบถ้วน 4 ประเด็น	ดำเนินการได้ สำเร็จ ครบถ้วน 5 ประเด็น	ดำเนินการได้ สำเร็จ ครบถ้วน 6 ประเด็น

ประเด็นสำคัญในการประเมินความสำเร็จ ดังนี้

ประเด็น	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
1	สถาบันอุดมศึกษาสรุปรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการดำเนินงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ประจำของสถาบัน ในปีที่ผ่านมา และนำผลสรุปมาทบทวนองค์ประกอบและบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการฯ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน	- เอกสารสรุปรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการดำเนินงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ ในปีที่ผ่านมา - เอกสารที่แสดงว่ามีการนำข้อมูลจากสรุปรายงานดังกล่าวมาใช้เพื่อทบทวนองค์ประกอบและบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการฯ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน - ผลสรุปการทบทวนองค์ประกอบ

ประเด็น	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
		กอบและบทบาทหน้าที่ของ คณะกรรมการฯ - ประกาศ/คำ สั่งแต่งตั้ง คณะ กรรมการฯชุดใหม่ หรือการ เพิ่ม-ลดบทบาทหน้าที่ของ คณะ กรรมการฯชุดเดิม ให้ ปฏิบัติหน้าที่ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553
2	สถาบันอุดมศึกษากำหนดแนวทางการดำเนินงานใน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 โดยมีเป้าหมายที่เป็น รูปธรรมในการส่งเสริมและกำกับดูแลให้อาจารย์ปฏิบัติ ตามจรรยาบรรณฯ ที่สถาบันประกาศใช้	- เอกสาร/หลักฐาน การจัด ประชุม หรือกิจกรรมอื่น ที่ แสดงให้เห็นว่าได้นำสรุป ผล การดำเนินงานมาทบทวน จรรยาบรรณวิชาชีพ คณาจารย์ให้เหมาะสม ทันสมัยยิ่งขึ้น และนำมา กำหนดเป็นแนวทางการ ดำเนินงานปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 โดยแนวทางนี้ ต้องระบุเป้าหมายการ ส่งเสริมและกำกับดูแลที่เป็น รูปธรรม และกำหนด ผู้รับผิดชอบชัดเจน - เอกสาร/หลักฐานที่ยืนยันได้ ว่าจรรยาบรรณวิชาชีพ คณาจารย์และแนวทางการ ดำเนินงานที่กำหนดขึ้นได้รับ ความเห็นชอบจาก คณะ กรรมการหรือผู้มี อำนาจ
3	• สถาบันอุดมศึกษาดำเนินงานตามแนวทางที่กำหนด	- เอกสาร/หลักฐานที่แสดงได้ ว่าสถาบันอุดมศึกษา มีการ ดำเนินงานตามแนวทางที่ กำหนดไว้อย่างครบถ้วน ซึ่ง สามารถระบุช่วงเวลาในการ

ประเด็น	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
	• สถาบันอุดมศึกษามีการจัดทำ / ทบทวนความเหมาะสมของคู่มือและมีการประกาศใช้อย่างเป็นทางการเพื่อให้คณาจารย์และผู้เกี่ยวข้องรับทราบอย่างกว้างขวางและปฏิบัติได้	ดำเนินงานของแต่ละกิจกรรมได้อย่างชัดเจน - รายงานติดตามผลการดำเนินงานตามแนวทางที่กำหนดไว้ที่เสนอต่อผู้มีอำนาจ - คู่มือการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ และประกาศคำสั่ง หรือเอกสารอื่นที่ยืนยันการประกาศใช้จรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ที่ได้รับความเห็นชอบนั้นอย่างเป็นทางการ พร้อมหลักฐานที่แสดงว่าสามารถทำให้คณาจารย์และผู้เกี่ยวข้องในระดับสถาบัน / คณะ / สำนักและหน่วยงานระดับอื่นได้รับทราบและสามารถนำไปปฏิบัติได้
4	สถาบันอุดมศึกษาสร้างช่องทางการติดต่อสื่อสารที่หลากหลาย เพื่อรับข้อมูลป้อนกลับและความคิดเห็นทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ รวมทั้งข้อร้องเรียนอื่นที่มีต่อคณาจารย์ของสถาบันในเรื่องจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์จากผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้เสียประโยชน์ และสถาบันนำข้อมูลนี้ไปใช้อย่างเป็นระบบในการกำกับดูแลและการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์	- ช่องทางการติดต่อสื่อสารต่างๆ ซึ่งควรมีมากกว่า 2 ช่องทาง ที่ทำให้สามารถรับข้อมูลป้อนกลับ ความคิดเห็น และข้อร้องเรียนจากผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้เสียประโยชน์ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตนของคณาจารย์ตามจรรยาบรรณวิชาชีพข้อมูลนี้ไปใช้อย่างเป็นระบบในการกำกับดูแลและการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

ประเด็น	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
		วิชาชีพคณาจารย์ - เอกสาร/หลักฐานจริงหรือระบบจัดเก็บเอกสารที่รวบรวมข้อมูลที่ได้จากช่องทางดังกล่าว - เอกสาร/หลักฐานที่ผู้รับผิดชอบได้จัดทำสรุปข้อมูลดังกล่าวและเสนอต่อผู้เกี่ยวข้อง หรือ คณะกรรมการ หรือผู้มีอำนาจ
5	สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาระบบและกลไกการกำกับดูแลและการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ให้ดียิ่งขึ้น มีการวางแผนป้องกันการกระทำผิดจรรยาบรรณฯ มีการกำหนดหรือปรับปรุงมาตรการกำกับดูแลและดำเนินการกับผู้ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณฯ อย่างจริงจัง รวมทั้ง มีแนวทางการให้รางวัลผู้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพที่เป็นแบบอย่างได้	- ระบบและกลไกที่ได้รับการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น ในการกำกับดูแลและส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ - รายงานสรุปหรือแผนภาพที่แสดงให้เห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาได้นำระบบและกลไกที่พัฒนาขึ้นนี้มาใช้ในการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณและการวางแผนป้องกันการกระทำผิดจรรยาบรรณหรือนำ มาปรับปรุงมาตรการการกำกับดูแลผู้ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ - เอกสาร รายงานที่สรุปวิธีการ/แนวทาง ซึ่งได้รับอนุมัติจากสภาคณาจารย์/ที่ประชุมคณบดี หรือผู้มีอำนาจในการดำเนินการกับผู้ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

ประเด็น	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
		วิชาชีพคณาจารย์และให้รางวัลผู้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพที่เป็นแบบอย่างได้
6	สถาบันอุดมศึกษามีการติดตามความก้าวหน้าและมีการประเมินประสิทธิผลการดำเนินงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ และจัดทำเป็นรายงานเสนอต่อผู้มีอำนาจและ/หรือผู้บริหารสถาบัน	- รายงานสรุปผลการติดตามความก้าวหน้าและสรุปการประเมินประสิทธิผลการดำเนินงานที่ได้เสนอต่อผู้มีอำนาจและ/หรือผู้บริหารสถาบัน ซึ่งมีข้อมูลเพียงพอต่อการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานหรือทบทวนจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ได้ - หลักฐานยืนยันวันหรือระยะเวลา ที่ผู้รับผิดชอบเสนอรายงานสรุปผลดังกล่าวต่อผู้มีอำนาจและ/หรือผู้บริหารสถาบัน - รายงานสรุปหรือแผนภาพที่แสดงให้เห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาได้ดำเนินการติดตามความก้าวหน้าและประเมินประสิทธิผลการดำเนินงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

หลักการ

การเงินและงบประมาณเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ไม่ว่าแหล่งเงินทุนของสถาบันอุดมศึกษาจะได้มาจากงบประมาณแผ่นดิน (สำหรับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ) หรือเงินรายได้ของสถาบัน เช่น ค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงการศึกษาต่างๆ ของนักศึกษา รายได้จากงานวิจัยบริการทางวิชาการ ค่าเช่าทรัพย์สิน ฯลฯ ผู้บริหารสถาบันจะต้องมีแผนการใช้เงินที่สะท้อนความต้องการใช้เงินเพื่อการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของสถาบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำความเข้าใจกับการวิเคราะห์ทางการเงิน เช่น ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา ทรัพย์สินถาวรต่อจำนวนนักศึกษา ค่าใช้จ่ายที่สถาบันใช้สำหรับการผลิตบัณฑิตต่อหัว จำแนกตามกลุ่มสาขา รายได้ทั้งหมดของสถาบันหลังจากหักงบ (ค่าใช้จ่าย) ดำเนินการทั้งหมด งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ความรวดเร็วในการเบิกจ่าย ร้อยละของงบประมาณที่ประหยัดได้ หลังจากปฏิบัติตามภารกิจทุกอย่างครบถ้วน สิ่งเหล่านี้จะเป็นการแสดงศักยภาพเชิงการบริหารจัดการด้านการเงินของสถาบันที่เน้นถึงความโปร่งใส ความถูกต้อง ใช้เม็ดเงินอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แผนพัฒนาด้านการเงินระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. แผนปฏิบัติงานประจำปีของสถาบัน
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
5. มาตรฐานแผนการปฏิบัติราชการของสำนักงานงบประมาณ
6. รายงานงบประมาณแผ่นดิน (สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ) และเงินรายได้

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

- 8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 : ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีระบบในการจัดหาและจัดสรรเงินอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีความคล่องตัวทางการเงินซึ่งเป็นแผนจัดหาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบันให้สามารถดำเนินการได้ มีการวิเคราะห์รายได้ ค่าใช้จ่ายของการดำเนินงาน ทั้งจากงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้อื่น ๆ ที่สถาบันได้รับ มีการจัดสรรงบประมาณและการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบครบทุกพันธกิจ มีระบบการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ รายงานทางการเงินต้องแสดงรายละเอียดการใช้จ่ายในทุกพันธกิจ โครงการ กิจกรรมเพื่อให้สามารถวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของสถาบันได้

เกณฑ์มาตรฐาน :

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
1	มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน	- แผนกลยุทธ์ทางการเงิน - คู่มือเบิกจ่ายประจำปีงบประมาณ
2	มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงินหลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้	- คำสั่ง คณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณารายรับส่วนกลางของคณะ - รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารคณะ - เอกสารชี้แจงแนวทางการจัดสรรเงิน - รายงานสรุปเปรียบเทียบการจัดสรรเงิน
3	มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในแต่ละพันธกิจและการพัฒนาสถาบันและบุคลากร	- แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ
4	มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อสภาสถาบันอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง	- รายงานการใช้จ่ายเงินของคณะ (สงป.301)
5	มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง	- แบบติดตามการใช้จ่ายเงินของคณะและโปรแกรมวิชา - รายงานการใช้จ่ายเงินของคณะและโปรแกรมวิชาเสนอต่อคณบดี - บันทึกการเบิกจ่ายงบประมาณปีงบประมาณ

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
6	มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจ ติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด	- คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ 1294/2552 เรื่อง แต่งตั้งบุคคลรักษาการหัวหน้าหน่วยงานตรวจสอบภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา - บันทึกแจ้งการปฏิบัติตามผลการตรวจสอบของหน่วยตรวจสอบภายใน - รายงานการใช้จ่ายเงินของคณะ (สป.301)
7	ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ	- รายงานการใช้จ่ายเงินของคณะและโปรแกรมวิชาเสนอต่อคณบดี - รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารคณะ เรื่อง ติดตามการใช้จ่ายเงิน - คู่มือเบิกจ่ายงบประมาณรายได้ และงบประมาณแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ (แยกตามผู้รับผิดชอบ) - บันทึกการประชุมรองคณบดี ผู้ช่วยคณบดี เพื่อติดตามการใช้จ่ายเงิน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

หลักการ

ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นปัจจัยสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพการพัฒนาคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา โดยต้องครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตผลลัพธ์ และผลกระทบที่เกิดขึ้น สถาบันอุดมศึกษาจะต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างต่อเนื่อง และมีกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นลักษณะเฉพาะของสถาบัน

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553
4. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
5. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
9. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

- 9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (สกอ.9.1)

สมศ.๑๕

ผลการประเมินการประกันคุณภาพภายในโดยต้นสังกัด

ก.พ.ร. ตัวชี้วัดที่ 17

ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 : ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งสถาบันต้องสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการดำเนินงานของสถาบันให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าประสงค์ และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถาบันและหน่วยงานต้นสังกัด ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการวัดผลสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในรวมทั้งการรายงานผลการประกันคุณภาพต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน มีการประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และมีนวัตกรรมที่เป็นแบบอย่างที่ดีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการสร้างจิตสำนึกให้เห็นว่าเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจได้ว่าสถาบันสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
1	มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของสถาบัน ตั้งแต่ระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	- คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา - คำสั่งคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง แต่งตั้ง คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา - คำสั่งคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง แต่งตั้ง คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับโปรแกรมวิชา - คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏ สงขลา เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ ตรวจสอบประเมินคุณภาพการศึกษา ภายในระดับโปรแกรมวิชา - ปฏิทินการดำเนินการ ประกันคุณภาพภายใน ระดับ คณะและระดับโปรแกรมวิชา
2	มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดย คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน	- นโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษา - รายงานการประชุมคณะกรรมการประกันคุณภาพระดับคณะ - หนังสือเชิญประชุมคณะกรรมการประกันคุณภาพระดับโปรแกรมวิชา
3	มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของสถาบัน	- ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
4	มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครบถ้วน ประกอบด้วย 1) การควบคุม ติดตามการดำเนินงาน และประเมินคุณภาพ 2) การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพเสนอต่อสภาสถาบันและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามกำหนดเวลา โดยเป็นรายงานที่มีข้อมูลครบถ้วนตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดใน CHE QA Online และ 3) การนำผลการประเมินคุณภาพไปทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบัน	- คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา - คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจ ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับโปรแกรมวิชา - ปฏิทินการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี - คู่มือประกันคุณภาพของโปรแกรมวิชา
5	มีการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมาปรับปรุงการทำงาน และส่งผลให้มีการพัฒนาผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ทุกตัวบ่งชี้	- โครงการประเมินผลลัพธ์ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา - รายงานการประชุมประเมินผลลัพธ์และทบทวนระบบและกลไกการประกันคุณภาพ
6	มีระบบสารสนเทศที่ให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในครบทั้ง 9 องค์ประกอบคุณภาพ	- เว็บไซต์ http://sci.skru.ac.th/sciquanlity/index.php - รายงานผลการตรวจเยี่ยมและประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน - เว็บไซต์คณะ
7	มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต และผู้ใช้บริการตามพันธกิจของสถาบัน	
8	มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างสถาบัน และมีกิจกรรมร่วมกัน	- บันทึกข้อความส่งผู้เข้าร่วมประชุมกับหน่วยงานภายนอก - บันทึกตกลงความร่วมมือเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพการศึกษา
9	มีแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น และเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์	- เว็บไซต์ประกันคุณภาพของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี - E-SAR ที่พัฒนาขึ้นโดยคณะ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 หรือ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 หรือ 8 ข้อ	มีการดำเนินการ 9 ข้อ

ตัวบ่งชี้ สมศ.๑๕ : ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด

คำอธิบาย

ตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ระบุไว้ว่า “...“ให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา น้อยอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี และแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบรวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน...” ทั้งนี้ สถานศึกษาจะดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในที่ครอบคลุมตัวบ่งชี้ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือต้นสังกัดกำหนด โดยจะ เป็นตัวบ่งชี้ที่เน้นด้านปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ ซึ่งผลการประเมินการประกันคุณภาพภายในโดยต้นสังกัด นี้ จะเป็นคะแนนที่สามารถสะท้อนประสิทธิภาพและประสิทธิผลของคุณภาพการดำเนินงานด้านต่างๆ ของ สถาบันอุดมศึกษาได้ ดังนั้น ในการประเมินตัวบ่งชี้นี้ จะใช้ค่าเฉลี่ยคะแนนประเมินการประกันคุณภาพภายใน โดยต้นสังกัด โดยไม่ต้องทำการประเมินใหม่

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยต้นสังกัด

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

คะแนนประเมินระบบประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาโดยหน่วยงานต้นสังกัด

หมายเหตุ

- ใช้คะแนนประเมินระบบประกันคุณภาพภายใน(ระบบ ๕ คะแนน) ระดับสถาบัน ตามที่หน่วยงานต้น สังกัดกำหนด ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๓ (เนื่องจากใช้เกณฑ์การประเมินใหม่) เช่น
 - ประเมินปี ๒๕๕๔ ใช้คะแนนประเมิน ๑ ปี คือ ปี ๒๕๕๓
 - ประเมินปี ๒๕๕๕ ใช้ค่าเฉลี่ยคะแนนประเมิน ๒ ปี คือ ปี ๒๕๕๔ และ ๒๕๕๓
 - ประเมินปี ๒๕๕๖ ใช้ค่าเฉลี่ยคะแนนประเมิน ๓ ปี คือ ปี ๒๕๕๕, ๒๕๕๔ และ ๒๕๕๓
- กรณีของการประเมินระดับคณะ หากประเมินการประกันคุณภาพภายในของคณะไม่ครบทุกตัวที่ กำหนดในระดับสถาบัน ให้ใช้คะแนนจากการประเมินในระดับสถาบันของตัวบ่งชี้ขึ้นมาใช้แทน

ก.พ.ร. ตัวชี้วัดที่ 7.1 : ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

น้ำหนัก : ร้อยละ 2.5

คำอธิบาย : ความสำเร็จของการประกันคุณภาพตามขั้นตอนการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาที่กำหนดให้มีระบบและกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยสถาบันอุดมศึกษาจะต้องกำหนดระเบียบ วิธีการ ขั้นตอน บุคลากร งบประมาณ และกระบวนการประเมินคุณภาพภายในเพื่อประกันคุณภาพการศึกษาตามปรัชญาที่สถาบันอุดมศึกษากำหนดหรือตามที่หน่วยงานต้นสังกัดได้กำหนดไว้ และนำ ผลที่ได้จากการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายหรือแผนของสถาบันอุดมศึกษา

เกณฑ์การให้คะแนน

1	2	3	4	5
ดำเนินการได้ สำเร็จ ครบถ้วน 1 ประเด็น	ดำเนินการได้ สำเร็จ ครบถ้วน 2 ประเด็น	ดำเนินการได้ สำเร็จ ครบถ้วน 3 ประเด็น	ดำเนินการได้ สำเร็จ ครบถ้วน 4 ประเด็น	ดำเนินการได้ สำเร็จ ครบถ้วน 5 ประเด็น

กำหนดประเด็นสำคัญในการประเมินความสำเร็จดังนี้

ประเด็น	เกณฑ์การให้คะแนน	แนวทางการประเมินผล
1	สถาบันอุดมศึกษาวิเคราะห์และทบทวนระบบและกลไกการประกันคุณภาพให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติมาตรฐานการอุดมศึกษา ตลอดจนมาตรฐานและหลักเกณฑ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของสถาบันเพิ่มเติม รวมถึงการจัดทำแผนการประกันคุณภาพประจำปีซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบันอุดมศึกษา	สถาบันอุดมศึกษาได้นำข้อมูลจากผลการประกันคุณภาพมาทบทวนเพื่อดำเนินการด้านต่างๆ ดังนี้ - ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษาและเหมาะสมกับเอกลักษณ์ของสถาบันและหน่วยงาน - ระบบประกันคุณภาพระเบียบวิธีการ ขั้นตอน บุคลากร งบประมาณและระยะเวลาที่แสดงว่าได้มีการประเมินคุณภาพภายใน - เอกสาร/หลักฐานที่แสดงว่าสถาบันอุดมศึกษามีแนวทางที่

ประเด็น	เกณฑ์การให้คะแนน	แนวทางการประเมินผล
		ชัดเจนที่จะนำผลการประเมินตนเองและระบบประกันคุณภาพไปใช้ปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของหน่วยงาน/สถาบันให้เกิดผลดี - แผนการประกันคุณภาพประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบันอุดมศึกษา
2	• สถาบันอุดมศึกษาชี้แจงและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินตามแผนการประกันคุณภาพที่ประกาศ • สถาบันอุดมศึกษาดำเนินงานตามแผนการประกันคุณภาพภายในให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษารวมทั้งจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลตัวชี้วัดตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพ	- เอกสารหลักฐานที่ระบุวัน เวลา และสถานที่ชี้แจงและ/หรือช่องทางการสื่อสารอื่นๆ ตามความเหมาะสม เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินตามแผนการประกันคุณภาพที่ประกาศ - เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงผลจากการดำเนินงานตามแผนการประกันคุณภาพภายในซึ่งระบุชื่อกิจกรรมระยะเวลาที่ดำเนินงานผลผลิตงบประมาณที่ใช้ เป็นต้น
3	• สถาบันอุดมศึกษาติดตามความก้าวหน้าและรายงานผลการติดตามเสนอผู้บริหารเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง • สถาบันอุดมศึกษาประเมินผลการดำเนินงานตามแผนการประกันคุณภาพภายในที่กำหนดในระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบัน	- เอกสาร/หลักฐานที่แสดงถึงการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาว่ามี การติดตามความก้าวหน้าและ รายงานผลการติดตามเสนอผู้บริหารเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง อย่างน้อยทุกไตรมาส - เอกสาร/หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนการประกันคุณภาพภายในที่

ประเด็น	เกณฑ์การให้คะแนน	แนวทางการประเมินผล
		กำหนด ในระดับภาควิชาหรือ หน่วยงานเทียบเท่า คณะหรือ หน่วยงานเทียบเท่าและ สถาบัน
4	- สถาบันอุดมศึกษาเสนอรายงานผลการประเมิน ตลอดจนแผนการปรับปรุงต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาเพื่อ พิจารณาให้ความเห็น - สถาบันอุดมศึกษานำข้อเสนอแนะหรือข้อสังเกตจาก สภาสถาบันอุดมศึกษาและผลการประเมินมาใช้ในการ วางแผนประจำปีเพื่อเสนอของบประมาณ ประจำปีถัดไป	- เอกสาร/หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสถาบันอุดมศึกษานำ ผลจากการตรวจติดตามและ การประเมินคุณภาพไปใช้ในการ การวางแผนปรับปรุงการ บริหาร การจัดการศึกษา - เอกสาร/หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสถาบันอุดมศึกษานำ รายงานผลการประเมินและ แผนการปรับปรุงเสนอสภา สถาบันอุดมศึกษาเพื่อ พิจารณาให้ความเห็น - เอกสารหลักฐานที่แสดงว่า สถาบันอุดมศึกษาได้มีการ ประมวลข้อเสนอแนะหรือข้อ สังเกตจากสภา สถาบันอุดมศึกษาและผลการ ประเมินเพื่อนำ มาใช้ในการ วางแผนประจำปีเพื่อเสนอขอ งบประมาณประจำปีถัดไป เช่น ร่างแผนประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2554 ที่ นำเสนอให้สภา สถาบันอุดมศึกษาพิจารณาให้ ความเห็นชอบ เป็นต้น โดย สามารถเชื่อมโยงให้เห็นถึง ความสอดคล้องของข้อสังเกต และข้อเสนอแนะของสภา สถาบันอุดมศึกษากับร่างแผน ฯ ได้
5	สถาบันอุดมศึกษาจัดส่งรายงาน	- รายงานประจำปีที่เป็น

ประเด็น	เกณฑ์การให้คะแนน	แนวทางการประเมินผล
	ประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน ให้ สำนั ก าน คณะกรรมการการอุดมศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด ภายใน 120 วันนับจากวันสิ้นปีการศึกษา และเผยแพร่รายงานให้สาธารณชนทราบ	รายงานประเมินคุณภาพภายในที่ประกอบด้วยรายงานการประเมินตนเอง และรายงานการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับสถาบัน - เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าสถาบันอุดมศึกษาได้นำส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในที่ได้รับการพิจารณาจากสภาให้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด ที่ระบุระยะเวลาในการนำส่งเอกสารดังกล่าวอย่างชัดเจน - ช่องทางการเผยแพร่รายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในที่ได้รับการพิจารณาจากสภา พร้อมทั้งระบุช่วงเวลาที่มีการเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวในแต่ละช่องทางอย่างชัดเจน

องค์ประกอบที่ 10

องค์ประกอบตามนโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 ดี (3D)”

หลักการ

การจัดการศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน กระทรวงศึกษาธิการโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอน และจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อสร้างองค์ความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ มีทักษะการดำรงชีวิตที่เกิดจากการฝึกหัด สามารถใช้ความรู้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและประกอบอาชีพ อีกด้านหนึ่งคือการบ่มเพาะปลูกฝัง ปลูกจิตสำนึกให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำรงตนอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สถานศึกษาควรจะได้ประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนจัดกิจกรรมที่จะมุ่งเน้นภารกิจที่จะก่อให้เกิดผลดังกล่าวดำเนินนโยบาย 3 ดี (3 D) ได้แก่ DEMOCRACY ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย DECENCY ด้านการส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย และ DRUG – FREE คือด้านการสร้างภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติดทุกชนิด

DEMOCRACY คือ การมีความตระหนักเห็นความสำคัญ ศรัทธาและเชื่อมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รังเกียจการทุจริตและต่อต้านการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง

DECENCY คือ การมีคุณธรรม จริยธรรม มีความดีงาม รู้จักผิดชอบ ชั่วดี มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รวมทั้งยึดถือและปฏิบัติในการดำรงชีพสืบไป

DRUG – FREE คือ การมีความเข้าใจ รู้จักพิษภัยของยาเสพติดและรู้จักการหลีกเลี่ยง

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

10.1 การบริหารจัดการสถานศึกษา 3 ดี (3D)

10.2 ผลที่เกิดกับผู้เรียนตามนโยบาย 3 ดี (3D) มีความรู้ เจตนาที่ดีตลอดจนเกิดพฤติกรรมตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้ง 3 ด้าน

ตัวบ่งชี้ที่ 10.1 : การบริหารจัดการสถานศึกษา 3 ดี (3D)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถานศึกษามีกระบวนการบริหารจัดการเพื่อเร่งรัดพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยมีการวางแผนการจัดกิจกรรม จัดสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานศึกษา มีความร่วมมือกับทุกฝ่าย และการติดตามประเมินผลตามแนวทางการดำเนินงานของสถานศึกษา 3 ดี (3D) การกำหนดนโยบาย จัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาตามแนวนโยบาย 3 ดี (3D)

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. นโยบายและแผนพัฒนาสถานศึกษาตามแนวนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D)
2. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ
3. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงกลไกการสนับสนุนทรัพยากร สิ่งอำนวยความสะดวก การสร้างและพัฒนาเครือข่าย การกำกับติดตามประเมินผลที่ชัดเจน
4. รายงานผลการดำเนินงาน การติดตามประเมินผลและการนำผลไปพัฒนาปรับปรุง

แนวปฏิบัติที่ดี

1. สถานศึกษาดำเนินการกำหนดนโยบาย จัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาตามแนวนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D)
2. มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษาอย่างชัดเจน
3. ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาสถานศึกษาตามแนวนโยบาย 3 ดี (3D)
4. สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมและการบริการ มีโครงสร้างสาระการเรียนรู้ แผนกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 3 ดี (3D)
5. มีการนำสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและสร้างสรรค์นวัตกรรม/โครงการ/กิจกรรมเพื่อตอบสนองนโยบาย 3 ดี (3D) ที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา
6. มีกลไกในการสร้างและพัฒนาเครือข่ายให้มีส่วนร่วมและให้การสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริม 3 ดี (3D) ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา
7. มีระบบ กลไกและแผนการกำกับติดตามประเมินผลที่ชัดเจน พร้อมรายงานผลการติดตามประเมินผลและการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพสถานศึกษา 3 ดี (3D)

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
1	วางแผนพัฒนาสถานศึกษาตามแนวนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D) และส่งเสริมสนับสนุนทั้งทรัพยากร สิ่งอำนวยความสะดวก และ	- คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการในการดำเนินงาน ตามนโยบายสถานศึกษา 3 ดี

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	แหล่งตรวจสอบ
	บุคคล	(3D) - นโยบายและแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ตามแนวนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D) - คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เรื่องแต่งตั้งผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ตาม องค์ประกอบคุณภาพ
2	จัดการเรียนรู้ จัดกิจกรรมด้านประชาธิปไตย ด้านคุณธรรม จริยธรรม และด้านภูมิคุ้มกัน ภัยจากยาเสพติด	- โครงการ / กิจกรรม ด้านการส่งเสริม ประชาธิปไตย - โครงการ / กิจกรรม ด้านคุณธรรม/ จริยธรรม - โครงการ / กิจกรรม ด้านภูมิคุ้มกันภัย จากยาเสพติด
3	พัฒนาคุณภาพและบุคลากรทางการศึกษา ให้มียุทธศาสตร์ความรู้และทักษะการปฏิบัติงานเพื่อ การพัฒนาสถานศึกษา 3 ดี (3D) อย่างมี คุณภาพ	- คำสั่งไปราชการเกี่ยวกับนโยบาย สถานศึกษา 3 ดี (3D) - สรุปรายงานการประชุมชี้แจงเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ตามนโยบายสถานศึกษา 3 ดี(3D)
4	ให้ความร่วมมือกับทุกฝ่ายในการดำเนินงาน นโยบายคุณภาพสถานศึกษา 3 ดี (3D)	- บันทึกข้อความเชิญประชุมการประกัน คุณภาพการศึกษาภายในตาม นโยบาย สถานศึกษา 3 ดี - สรุปรายงานการประชุมชี้แจงเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ตามนโยบายสถานศึกษา 3 ดี(3D)
5	กำกับ ติดตามให้สถานศึกษาพัฒนาหรือมี นวัตกรรมส่งเสริมให้การดำเนินงานเป็นไป ตามมาตรฐานสถานศึกษา 3 ดี (3D)	

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 2	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 10.2 : ผลที่เกิดกับผู้เรียนตามนโยบาย 3 ดี (3D) มีความรู้ เจตนาที่ดี ตลอดจนเกิดพฤติกรรมตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้ง 3 ด้าน

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถานศึกษาได้พัฒนาคุณภาพของผู้เรียนทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามนโยบาย 3 ดี (3D) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตย รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตน เคารพในสิทธิของผู้อื่น มีวินัย มีความประหยัด มีความกตัญญูกตเวที ซื่อสัตย์สุจริต รู้และตระหนักในโทษภัยของยาเสพติด สร้างภูมิคุ้มกันจากสิ่งเสพติดและอบายมุขต่าง ๆ ตลอดจนมีสุนทรียภาพ และลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรีและกีฬา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำรงตนอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

1. โครงการกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย ด้านการส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย และด้านการสร้างภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติดทุกชนิด
2. รายงานผลการเข้าร่วมโครงการของนิสิตนักศึกษา
3. รายงานการประเมินผลโครงการ/กิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D)

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 3	คะแนน 5
มีกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3 ดี จำนวน 1 ด้าน	มีกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3 ดี จำนวน 2 ด้าน	มีกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3 ดี ครบทั้ง 3 ด้าน

บทที่ 4

การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา และมุมมองด้านการบริหารจัดการ

1. ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลักที่สำคัญ 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และมีพันธกิจอย่างน้อยอีก 5 ประการที่จะสนับสนุนให้การขับเคลื่อนพันธกิจหลักบรรลุเป้าหมายได้ คือ 1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ 2) กิจกรรมการพัฒนาการศึกษา 3) การบริหารและการจัดการ 4) การเงินและงบประมาณและ 5) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ซึ่งพันธกิจหลักและพันธกิจสนับสนุนจะต้องทำงานเชื่อมโยงบูรณาการทุกเรื่องเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง จึงจะส่งเสริมให้การจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษามีคุณภาพได้ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในจึงพัฒนาขึ้นโดยคำนึงถึงองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา 9 ด้านที่ครอบคลุมทั้งพันธกิจหลักและพันธกิจสนับสนุนได้แก่ 1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ 2) การผลิตบัณฑิต 3) กิจกรรมการพัฒนาการศึกษา 4) การวิจัย 5) การบริการทางวิชาการแก่สังคม 6) การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 7) การบริหารและการจัดการ 8) การเงินและงบประมาณ และ 9) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ดังนั้น ในการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา จึงได้กำหนดตัวบ่งชี้ภายใต้องค์ประกอบคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา 9 ด้าน ดังมีรายละเอียดปรากฏในบทที่ 3 เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแล ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในของสถาบันแต่ละแห่ง ซึ่งสามารถสรุปได้ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 องค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านและตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบ

องค์ประกอบคุณภาพ	จำนวนตัวบ่งชี้			
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิตหรือผลลัพธ์	รวม
1. ปรัชญา ปณิธานวัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ	-	ตัวบ่งชี้ที่ 1.1	-	1
2. การผลิตบัณฑิต	ตัวบ่งชี้ที่ 2.2, และ 2.3	ตัวบ่งชี้ที่ 2.1, 2.4 , 2.6 และ 2.7	ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 และตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 2, 3, 14	7+3
3. กิจกรรมการพัฒนาการศึกษา	-	ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 และ 3.2		2
4. การวิจัย	ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	ตัวบ่งชี้ที่ 4.1, 4.2	ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 5, 6, 7	3+3
5. การบริการทางวิชาการแก่สังคม	-	ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 และ 5.2	ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 8, 9	2+2
6. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	-	ตัวบ่งชี้ที่ 6.1	ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 5	1+2
7. การบริหารและการจัดการ	-	ตัวบ่งชี้ที่ 7.1, 7.2, 7.3 และ 7.4	ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 13	4+1
8. การเงินและงบประมาณ	-	ตัวบ่งชี้ที่ 8.1	-	1
9. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	-	ตัวบ่งชี้ที่ 9.1	ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 15	1+1
รวม	3	18	1+12	22+12

2. ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 34 กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติดังนั้นก็ให้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา ลงวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2549 ซึ่งถือได้ว่าเป็นมาตรฐานการอุดมศึกษาฉบับแรกของประเทศไทย มาตรฐานฉบับนี้ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต

บัณฑิตระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบต่อในฐานะพลเมืองและพลโลก มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

- 1) บัณฑิตมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตน สามารถเรียนรู้ สร้างและประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง สามารถปฏิบัติงานและสร้างงานเพื่อพัฒนาสังคมให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล
- 2) บัณฑิตมีจิตสำนึก ดำรงชีวิต และปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบต่อโดยยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม
- 3) บัณฑิตมีสุขภาพดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีการดูแลเอาใจใส่รักษาสุขภาพของตนเองอย่างถูกต้องเหมาะสม

2. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา

มีการบริหารจัดการอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลและพันธกิจของการอุดมศึกษาอย่างมีคุณภาพ

ก. มาตรฐานด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา

มีการบริหารจัดการการอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงความหลากหลาย และความ เป็นอิสระทางวิชาการ มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

- 1) มีการบริหารจัดการบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความยืดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคม เพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานอย่างมีอิสระทางวิชาการ
- 2) มีการบริหารจัดการทรัพยากรและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล คล่องตัว โปร่งใส และตรวจสอบได้มีการจัดการศึกษาผ่านระบบและวิธีการต่างๆ อย่างเหมาะสมและคุ้มค่าคุ้มทุน
- 3) มีระบบการประกันคุณภาพเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข. มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา

การดำเนินงานตามพันธกิจของการอุดมศึกษาทั้ง 4 ด้านอย่างมีคุณภาพ โดยมีการประสานความร่วมมือรวมพลังจากทุกภาคส่วนของชุมชนและสังคมในการจัดการความรู้ มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1) มีหลักสูตรและการเรียนการสอนที่ทันสมัย ยึดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนรู้และการสร้างงานด้วยตนเองตามสภาพจริง ใช้การวิจัยเป็นฐาน มีการประเมินและใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน และการบริหารจัดการหลักสูตร ตลอดจนมีการบริหารกิจการนิสิตนักศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับหลักสูตรและการเรียนการสอน

2) มีการวิจัยเพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อการขยายพรมแดนความรู้และทรัพยากรทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมตามศักยภาพของประเภทสถาบัน มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันได้ในระดับนานาชาติของสังคมและประเทศชาติ

3) มีการให้บริการวิชาการที่ทันสมัย เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของสังคมตามระดับความเชี่ยวชาญของประเภทสถาบัน มีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาคธุรกิจ อุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของสังคม และประเทศชาติ

4) มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน พัฒนา เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีการปรับใช้ศิลปะ วัฒนธรรมต่างประเทศอย่างเหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

3. มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้

การแสวงหา การสร้าง และการจัดการความรู้ตามแนวทาง/หลักการ อันนำไปสู่สังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1) มีการแสวงหา การสร้าง และการใช้ประโยชน์ความรู้ ทั้งส่วนที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทศเพื่อเสริมสร้างสังคมฐานความรู้

2) มีการบริหารจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการวิจัยแบบบูรณาการหลักการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หลักการสร้างเครือข่ายและหลักการประสานความร่วมมือรวมพลัง อันนำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ดังนั้น ในการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา จึงสามารถกระจายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน ลงในมาตรฐานการอุดมศึกษาแต่ละด้าน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแล ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในของสถาบันแต่ละแห่ง ดังปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 มาตรฐานการอุดมศึกษาและตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้ด้าน ปัจจัยนำเข้า	ตัวบ่งชี้ด้าน กระบวนการ	ตัวบ่งชี้ด้าน ผลผลิตหรือ ผลลัพธ์	รวม
1. มาตรฐานด้านคุณภาพ บัณฑิต	-	-	ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 และ ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 2, 3	1+2
2. มาตรฐานด้านการบริหาร จัดการอุดมศึกษา ก. มาตรฐานด้าน ธรรมาภิบาลของการ บริหารการอุดมศึกษา	-	ตัวบ่งชี้ที่ 1.1, 2.4, 7.1, 7.3, 7.4, 8.1 และ 9.1	ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 13	7+1
ข. มาตรฐานด้านพันธกิจ ของการบริหารการ อุดมศึกษา	ตัวบ่งชี้ที่ 2.2, 2.3 และ 4.3	ตัวบ่งชี้ที่ 2.1, 2.6,2.7, 3.1,3.2,4.1, 5.1, 5.2 และ 6.1	ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 8, 9, 10, 11, 14 และ 15	12+6
3. มาตรฐานด้านการสร้าง และพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้	-	ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 และ 7.2	ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 5, 6, 7	2+3
รวม	3	18	1+12	22+12

3. ตัวบ่งชี้ตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสามารถติดตาม ตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานอย่างครอบคลุมและมีสมดุระหว่างมุมมองการบริหารจัดการด้านต่างๆ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากร การเรียนรู้ รวมถึงนวัตกรรม จึงสามารถกระจายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน ลงในมุมมองด้านต่างๆ ที่กล่าวข้างต้น ดังปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 มุมมองด้านการบริหารจัดการที่สำคัญและตัวบ่งชี้ตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ

มุมมองด้านบริหารจัดการ	ตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า	ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ	ตัวบ่งชี้ด้านผลผลิตหรือผลลัพธ์	รวม
1. ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	-	ตัวบ่งชี้ที่ 2.6, 2.7, 3.1, 3.2, 5.1, และ 5.2	ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 และตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 2, 3, 8 และ 9	7+4
2. ด้านกระบวนการภายใน	-	ตัวบ่งชี้ที่ 1.1, 2.1, 2.4, 4.1, 6.1, 7.1, 7.3, 7.4 และ 9.1	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 10, 11, 13 และ 15	9+4
3. ด้านการเงิน	ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	ตัวบ่งชี้ที่ 8.1	-	2
4. ด้านบุคลากร การเรียนรู้ และนวัตกรรม	ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 และ 2.3	ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 และ 7.2	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 5, 6, 7, และ 14	4+4
รวม	3	18	1+12	22+12

4. ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำ มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ตามประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบัน ที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการจัดตั้งที่แตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มาตรฐานฉบับนี้ประกอบด้วยมาตรฐานหลัก 2 ด้าน คือ มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา และมาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา และกำหนดกลุ่ม สถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม ดังรายละเอียดที่ระบุไปแล้วในบทที่ 1 ได้แก่ กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง และกลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอกมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานหลัก 2 ด้าน และมาตรฐานย่อยอีก มาตรฐานละ 4 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานย่อยด้านต่าง ๆ 4 ด้าน

1.1) ด้านกายภาพ

สถาบันอุดมศึกษามีอาคารที่ประกอบด้วยลักษณะสำคัญของอาคารเรียนที่ดี มีห้องครบทุกประเภท พื้นที่ใช้สอยที่ใช้ในการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมทุกประเภทมีจำนวนเพียงพอ และเหมาะสมกับจำนวนอาจารย์ประจำ จำนวนนักศึกษาในแต่ละหลักสูตร และจำนวนนักศึกษาตามแผนการรับนักศึกษา ตามเกณฑ์พื้นที่ใช้สอยอาคารโดยประมาณ รวมทั้งต้องจัดให้มีห้องสมุดตามเกณฑ์มาตรฐานมีครุภัณฑ์ประจำอาคาร ครุภัณฑ์การศึกษา และคอมพิวเตอร์จำนวนเพียงพอต่อการจัดการศึกษาทั้งนี้ อาคารและบริเวณอาคารจะต้องมีความมั่นคง ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะหรือ ความจำเป็นอย่างอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

1.2) ด้านวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษามีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติการกิจด้านวิชาการสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสถาบันอุดมศึกษาและแผนการผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองความต้องการของประเทศและผู้ใช้บัณฑิตโดยรวม มีหลักประกันว่าผู้เรียนจะได้รับการบริการการศึกษาที่ดี สามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างมีคุณภาพ สถาบันต้องมีการบริหารวิชาการที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลทั้งในด้านการวางแผนรับนักศึกษาและการผลิตบัณฑิต การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียนรู้การประกันคุณภาพการเรียนการสอน และการพัฒนาปรับปรุงการบริหารวิชาการ

1.3) ด้านการเงิน

สถาบันอุดมศึกษามีความพร้อมด้านการเงินทั้งงบการเงินรวมและงบที่จำแนกตามกองทุนมีแผนการเงินที่มั่นคง เป็นหลักประกันได้ว่าสถาบันจะสามารถจัดการศึกษาได้ตามพันธกิจและเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งสอดคล้องกับแผนการพัฒนาในอนาคต เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนและผู้ให้บริการอุดมศึกษา สถาบันมีการจัดทำรายงานการเงินที่แสดงถึงการได้มาของรายได้ รายรับ การจัดสรรค่าใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ และทั่วถึงเป็นธรรมอย่างชัดเจน รวมทั้งการนำรายได้ไปลงทุนภายใต้การประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยง มีระบบการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการปฏิบัติงานควบคู่ไปกับการใช้เงินทุกประเภท และมีระบบการติดตามตรวจสอบผลประโยชน์ทับซ้อนของบุคลากรทุกระดับ

1.4) ด้านการบริหารจัดการ

สถาบันอุดมศึกษามีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ ค่านิยม ไปสู่การปฏิบัติที่สอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และพันธกิจที่กำหนดไว้ โดยมีสภาสถาบันทำหน้าที่กำกับ นโยบาย การดำเนินการตามแผน การบริหารบุคคล การบริหารงบประมาณ และทรัพย์สิน การบริหารสวัสดิการที่จัดให้กับนักศึกษาและบุคลากรทุกระดับ รวมทั้งกำกับติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมายที่กำหนดไว้มีการเผยแพร่ผลการ กำกับการดำเนินงานของสภาสถาบันและการบริหารจัดการของผู้บริหารทุกระดับสู่ประชาคมภายในสถาบัน และภายนอกสถาบัน ภายใต้หลักธรรมาภิบาลที่ประกอบด้วย หลักความโปร่งใสหลักความรับผิดชอบ หลักการตรวจสอบได้ หลักการมีส่วนร่วม และหลักความคุ้มค่า

2) มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานย่อย ด้านต่าง ๆ 4 ด้าน

2.1) ด้านการผลิตบัณฑิต

สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการรับนักศึกษาเข้าเรียนที่มีคุณสมบัติและจำนวนตรงตามแผนการ รับนักศึกษาและสอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพ สถาบันผลิตบัณฑิตได้ตามคุณลักษณะ จุดเน้นของสถาบัน ตรงตามเป้าหมายที่กำหนด และจัดให้มีข้อสนเทศที่ชัดเจน เผยแพร่ต่อสาธารณะในเรื่อง หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน คณาจารย์ที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรม การพัฒนาการเรียนรู้ทั้งในและนอก หลักสูตร และตอบสนองความต้องการของนักศึกษา

2.2) ด้านการวิจัย

สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินพันธกิจด้านการวิจัยอย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพและภายใต้ จุดเน้นเฉพาะ โดยมีการดำเนินการตามนโยบาย แผน งบประมาณ มีการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมและ สนับสนุนคณาจารย์ นักวิจัย บุคลากรให้มีสมรรถนะในการทำวิจัย ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการทำวิจัยกับ หน่วยงานภายนอกสถาบันเพื่อให้ได้ผลงานวิจัย ผลงานประดิษฐ์ และงานริเริ่มสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ มี ประโยชน์ สนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้ในวงกว้างและ ก่อให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชน

2.3) ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

สถาบันอุดมศึกษามีการให้บริการทางวิชาการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งในวงกว้างและ กลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งอาจให้บริการโดยการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในระดับ สถาบันและระดับบุคคลได้ในหลายลักษณะ อาทิ การให้คำปรึกษา การศึกษาวิจัย การค้นคว้าเพื่อแสวงหา คำตอบให้กับสังคม การให้บริการผ่าน 3585 .อบรมหลักสูตรระยะสั้นต่าง ๆ การจัดให้มีการศึกษาต่อเนื่อง บริการแก่ประชาชนทั่วไป การให้บริการทางวิชาการนี้ สามารถจัดในรูปแบบของการให้บริการแบบให้เปล่า หรือเป็นการให้บริการเชิงพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนเป็นรายได้หรือเป็นข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุง เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่

2.4) ด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติทั้งในระดับ หน่วยงานและระดับสถาบัน มีระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นส่วน หนึ่งของการจัดการเรียนการสอนโดยตรงหรือโดยอ้อม เพื่อให้ผู้เรียนและบุคลากรของสถาบันได้รับการ

ปลูกฝังให้มีความรู้ ตระหนักถึงคุณค่า เกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรียะต่อศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องจรรโลงความดีงามในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ มีวิถีชีวิตที่ปรารถนาและเรียนรู้วิธีการจัดการวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่ไม่พึงปรารถนาได้ สถาบันมีการควบคุมการดำเนินงานด้านนี้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพตามเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของสถาบัน ดังนั้น ในการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา จึงสามารถกระจายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน ลงในมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาย่อยแต่ละด้าน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแล ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในของสถาบันแต่ละแห่ง ดังปรากฏในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาและตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน

มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา	ตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า	ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ	ตัวบ่งชี้ด้านผลผลิตหรือผลลัพธ์	รวม
1. มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา				
(1) ด้านกายภาพ	-	-	-	
(2) ด้านวิชาการ	ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 และ 2.3	ตัวบ่งชี้ที่ 2.1, 2.4, 2.6	ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 14	5+
(3) ด้านการเงิน		ตัวบ่งชี้ที่ 8.1		1
(4) ด้านการบริหารจัดการ		ตัวบ่งชี้ที่ 1.1, 7.1, 7.2, 7.3, 7.4 และ 9.1	ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 13 และ 15	6+2
2. มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา				
(1) ด้านการผลิตบัณฑิต		ตัวบ่งชี้ที่ 2.7, 3.1 และ 3.2	ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 และ ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 2 และ 3	4+2
(2) ด้านการวิจัย	ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 และ 4.2	ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 5, 6 และ 7	3+3
(3) ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม		ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 และ 5.2	ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 8 และ 9	2+2
(4) ด้านการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม		ตัวบ่งชี้ที่ 6.1	ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 10 และ 11	1+
รวม	3	18	1+12	22+12

เอกสารอ้างอิง

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.(2553). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2553(ฉบับเดือนพฤศจิกายน 2553). กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.(2552). คู่มือการประกัน
คุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน)=Office for National
Standards and Quality Assessment (Public Organization). (2554). คู่มือการประเมิน
คุณภาพภายนอกรอบสาม(พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๕๘) ระดับอุดมศึกษา ฉบับสถานศึกษา พ.ศ.
๒๕๕๔. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.(2551). คู่มือการเขียนรายงาน
ประจำปี การประเมินคุณภาพการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2551. สงขลา : ม.ป.พ.

----- (2552). คู่มือการเขียนรายงานประจำปี การประเมินคุณภาพ
การศึกษาประจำปีการศึกษา 2552. สงขลา : ม.ป.พ.

ภาคผนวก ก

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน
1) อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผนติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร
2) มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หรือ มาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา (ถ้ามี)
3) มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี)ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา
4) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา
5) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังปีการศึกษา
6) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.3และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา
7) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว
8) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน
9) อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
10) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี
11) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตรเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0
12) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0

หมายเหตุ

- สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมให้สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบันฯ หรือ กำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่สูงขึ้น เพื่อการยกระดับมาตรฐานของตนเอง โดยกำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร ทั้งนี้ หลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาทุกระดับคุณวุฒิต้องมีผลการดำเนินการที่บรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีจึงจะได้รับการเผยแพร่หลักสูตรที่ได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยเกณฑ์การประเมินผ่านคือ มีการดำเนินงานตามข้อ 1-5 และอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี
- กรณีมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชและมหาวิทยาลัยรามคำแหงซึ่งมีระบบการสอบซ่อมมโนโลมให้ปรับตัวบ่งชี้ในข้อ 4 และข้อ 5 เป็นดังนี้

ข้อ 4 จัดทำรายงานผลการดำเนินการของชุดวิชา/รายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และมคอ.6 ภายใน60 วัน หลังสอบซ่อมให้ครบทุกชุดวิชา/รายวิชาที่เปิดสอน

ข้อ 5 จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามแบบ มคอ.7 หลังสิ้นสุดปีการศึกษา ภายใน 90 วันหลังสอบซ่อม

ภาคผนวก ข

แบบรายงานผลการประเมิน

ตาราง ส 1 ผลการการประเมินรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ

ประเภทสถาบัน

- ☐ กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน
☐ กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี
☐ กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง
 ☐ ค 1 สถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา
 ☐ ค 2 สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี
☐ กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹		คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์ สกอ.)
		ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (% หรือสัดส่วน)	
		ตัวหาร		
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 16				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 17				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 1				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 2				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 3				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 4				

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹		คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์ สกอ.)
		ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (% หรือสัดส่วน)	
		ตัวหาร		
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 14				
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1				
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 5				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 6				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 7				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 8				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 9				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 18				
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 10				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 11				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 12				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 13				
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1				
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 15				นำคะแนนที่ได้จากเฉลี่ยคะแนนรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกองค์ประกอบมาบันทึกไว้

ตารางที่ ส.2 ผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ

ประเภทสถาบัน

☐ กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน

☐ กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

☐ กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง

☐ กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก

☐ ค 1 สถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา

☐ ค 2 สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

องค์ประกอบคุณภาพ	คะแนน การประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน 0.00 - 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 - 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 - 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 - 4.00 การดำเนินงานระดับดี 4.51 - 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
องค์ประกอบที่ 1						
องค์ประกอบที่ 2						
องค์ประกอบที่ 3						
องค์ประกอบที่ 4						
องค์ประกอบที่ 5						
องค์ประกอบที่ 6						
องค์ประกอบที่ 7						
องค์ประกอบที่ 8						
องค์ประกอบที่ 9						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้						
ผลการประเมิน						

ตารางที่ ส.3 ผลการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

มาตรฐานอุดมศึกษา	คะแนน การประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน ≤ 1.50 การดำเนินงานของสถาบันยังไม่ได้คุณภาพ 1.51 – 2.00 การดำเนินงานของสถาบันได้คุณภาพในระดับพอใช้ 2.01 – 2.50 การดำเนินงานของสถาบันได้คุณภาพในระดับดี 2.51 – 3.00 การดำเนินงานของสถาบันได้คุณภาพในระดับดีมาก	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
มาตรฐานที่ 1						
มาตรฐานที่ 2						
มาตรฐานที่ 2 ก						
มาตรฐานที่ 2 ข						
มาตรฐานที่ 3						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกมาตรฐาน						
ผลการประเมิน						

ตารางที่ ส.4 ผลการประเมินตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ

มุมมองด้านการบริหารจัดการ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน ≤ 1.50 การดำเนินงานของสถาบันยังไม่ได้คุณภาพ 1.51 – 2.00 การดำเนินงานของสถาบันได้คุณภาพในระดับพอใช้ 2.01 – 2.50 การดำเนินงานของสถาบันได้คุณภาพในระดับดี 2.51 – 3.00 การดำเนินงานของสถาบันได้คุณภาพในระดับดีมาก	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย						
ด้านกระบวนการภายใน						
ด้านการเงิน						
ด้านบุคลากรการเรียนรู้และนวัตกรรม						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกมุมมอง						
ผลการประเมิน						

หมายเหตุ : รายงานควรมีความยาว 15 - 20 หน้ากระดาษ A4 ไม่รวมภาคผนวก

ตาราง ส 5. ผลการประเมินตนเองตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

ประเภทสถาบัน

- ☐ กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน
- ☐ กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี
- ☐ กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง
- ☐ ค 1 สถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา
- ☐ ค 2 สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี
- ☐ กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก

มุมมองด้านการบริหารจัดการ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
					0.00 - 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน	
					1.51 - 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง	
					2.51 - 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้	
					3.51 - 4.00 การดำเนินงานระดับดี	
					4.51 - 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก	
1. มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา						
(1) ด้านกายภาพ						
(2) ด้านวิชาการ						
(3) ด้านการเงิน						
(4) ด้านการบริหารจัดการ						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของมาตรฐานที่ 1						
2. มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา						
(1) ด้านการผลิตบัณฑิต						
(2) ด้านการวิจัย						
(3) ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม						
(4) ด้านการทํานุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของมาตรฐานที่ 2						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกมาตรฐาน						
ผลการประเมิน						

ข้อมูลพื้นฐาน
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

No.	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553
1	จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด
2	- ระดับอนุปริญญา
3	- ระดับปริญญาตรี
4	- ระดับ ป.บัณฑิต
5	- ระดับปริญญาโท (แผน ก)
6	- ระดับปริญญาโท (แผน ข)
7	- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแผน ก)
8	- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนเฉพาะในแผน ข)
9	- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง
10	- ระดับปริญญาเอก
11	จำนวนหลักสูตร(ที่ไม่ใช้วิชาชีพ)ที่เปิดสอนทั้งหมด
12	- ระดับอนุปริญญา
13	- ระดับปริญญาตรี
14	- ระดับ ป.บัณฑิต
15	- ระดับปริญญาโท (แผน ก)
16	- ระดับปริญญาโท (แผน ข)
17	- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแผน ก)
18	- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนเฉพาะในแผน ข)
19	- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง
20	- ระดับปริญญาเอก
21	จำนวนหลักสูตรวิชาชีพที่เปิดสอนทั้งหมด
22	- ระดับอนุปริญญา
23	- ระดับปริญญาตรี
24	- ระดับ ป.บัณฑิต
25	- ระดับปริญญาโท (แผน ก)
26	- ระดับปริญญาโท (แผน ข)
27	- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแผน ก)
28	- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนเฉพาะในแผน ข)
29	- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง
30	- ระดับปริญญาเอก
31	จำนวนหลักสูตร (ที่ไม่ใช้วิชาชีพ) ที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548
32	- ระดับอนุปริญญา
33	- ระดับปริญญาตรี
34	- ระดับ ป.บัณฑิต

No.	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553
35	- ระดับปริญญาโท (แผน ก)
36	- ระดับปริญญาโท (แผน ข)
37	- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแผน ก)
38	- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนเฉพาะในแผน ข)
39	- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง
40	- ระดับปริญญาเอก
41	จำนวนหลักสูตรที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 และเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาชีพ (กรณีที่เป็นหลักสูตรสาขาวิชาชีพ)
42	- ระดับอนุปริญญา
43	- ระดับปริญญาตรี
44	- ระดับ ป.บัณฑิต
45	- ระดับปริญญาโท (แผน ก)
46	- ระดับปริญญาโท (แผน ข)
47	- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแผน ก)
48	- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนเฉพาะในแผน ข)
49	- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง
50	- ระดับปริญญาเอก
51	จำนวนหลักสูตร (ที่ไม่ใช่วิชาชีพ) ที่เป็นไปตามบ3648 เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 หรือกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552
52	- ระดับอนุปริญญา
53	- ระดับปริญญาตรี
54	- ระดับ ป.บัณฑิต
55	- ระดับปริญญาโท (แผน ก)
56	- ระดับปริญญาโท (แผน ข)
57	- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแผน ก)
58	- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนเฉพาะในแผน ข)
59	- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง
60	- ระดับปริญญาเอก
61	จำนวนหลักสูตรที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และเกณฑ์มาตรฐานสาขา วิชาชีพ (กรณีที่เป็นหลักสูตรสาขาวิชาชีพ)
62	- ระดับอนุปริญญา
63	- ระดับปริญญาตรี
64	- ระดับ ป.บัณฑิต
65	- ระดับปริญญาโท (แผน ก)
66	- ระดับปริญญาโท (แผน ข)
67	- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแผน ก)

No.	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553
68	- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนเฉพาะในแผน ข)
69	- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง
70	- ระดับปริญญาเอก
71	จำนวนหลักสูตรสาขาวิชาชีพทุกระดับการศึกษาที่มีความร่วมมือในการพัฒนาและบริหารหลักสูตรกับภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตร
72	จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมดทุกระดับการศึกษา
73	- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับอนุปริญญา (ภาคปกติ)
74	- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับอนุปริญญา (ภาคพิเศษ)
75	- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ)
76	- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาตรี (ภาคพิเศษ)
77	- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับ ป.บัณฑิต(ภาคปกติ)
78	- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับ ป.บัณฑิต(ภาคพิเศษ)
79	- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ)
80	- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) (แผน ก)
81	- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) (แผน ข)
82	- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ)
83	- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ) (แผน ก)
84	- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ) (แผน ข)
85	- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง (ภาคปกติ)
86	- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง (ภาคพิเศษ)
87	- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาเอก (ภาคปกติ)
88	- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาเอก (ภาคพิเศษ)
89	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมด (ภาคปกติและภาคพิเศษ)
90	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ตอบแบบสำรวจเรื่องการทำ
91	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำ
92	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ประกอบอาชีพอิสระ
93	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา
94	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาต่อระดับผู้สำเร็จการศึกษา
95	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด (ภาคปกติและภาคพิเศษ)
96	- จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่จบโดยแผน ก (ภาคปกติและภาคพิเศษ)
97	- จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่จบโดยแผน ข (ภาคปกติและภาคพิเศษ)
98	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด
99	เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือน ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ (ค่าเฉลี่ย)
100	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้รับการประเมินคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (แบ่งเป็น ๒ กรณี)

No.	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553
101	- ผลการประเมินโดย Exit Exam ในกลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษาตามกรอบ TQF เฉลี่ย(คะแนนเต็ม5)
102	- ผลการประเมินจากความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาตามกรอบ TQF เฉลี่ย(คะแนนเต็ม5)
103	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการประเมินคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (แบ่งเป็น ๒ กรณี)
104	- ผลการประเมินโดย Exit Exam ในกลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษาตามกรอบ TQF เฉลี่ย(คะแนนเต็ม 5)
105	- ผลการประเมินจากความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาตามกรอบ TQF เฉลี่ย
106	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด
107	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการประเมินคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (แบ่งเป็น 2 กรณี)
108	- ผลการประเมินโดย Exit Exam ในกลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษาตามกรอบ TQF เฉลี่ย(คะแนนเต็ม 5)
109	- ผลการประเมินจากความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาตามกรอบ TQF เฉลี่ย(คะแนนเต็ม 5)
110	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด รวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ
111	จำนวนอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อ
112	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด วุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
113	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด วุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า
114	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด วุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า
115	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกปีการศึกษาที่ผ่านมา (กรณีที่เลือกใช้เกณฑ์ประเมินเป็นค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละฯ)
116	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์
117	- จำนวนอาจารย์ประจำ (ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ) ที่มีวุฒิปริญญาตรี
118	- จำนวนอาจารย์ประจำ (ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ) ที่มีวุฒิปริญญาโท
119	- จำนวนอาจารย์ประจำ (ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ) ที่มีวุฒิปริญญาเอก
120	- จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
121	- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาตรี
122	- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาโท
123	- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาเอก
124	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์
125	- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาตรี
126	- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาโท
127	- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาเอก
128	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์
129	- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาตรี
130	- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาโท
131	- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาเอก
132	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง ผศ. รศ. และศ. ปีการศึกษาที่ผ่านมา (กรณีที่เลือกใช้เกณฑ์

No.	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553
	ประเมินเป็นค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละ)
133	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง รศ. และศ. ปีการศึกษาที่ผ่านมา (กรณีที่ใช้เกณฑ์ประเมินเป็นค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละ)
134	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) รวมทุกหลักสูตร
135	- ระดับอนุปริญญา (ภาคปกติ)
136	- ระดับอนุปริญญา (ภาคพิเศษ)
137	- ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ)
138	- ระดับปริญญาตรี (ภาคพิเศษ)
139	- ระดับ ป.บัณฑิต(ภาคปกติ)
140	- ระดับ ป.บัณฑิต(ภาคพิเศษ)
141	- ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ)
142	- ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ)
143	- ระดับปริญญาโท (แผน ก) (ภาคปกติและภาคพิเศษ)
144	- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง (ภาคปกติ)
145	- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง (ภาคพิเศษ)
146	- ระดับปริญญาเอก (ภาคปกติ)
147	- ระดับปริญญาเอก (ภาคพิเศษ)
148	จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่จัดบริการให้นักศึกษา
149	จำนวน Notebook และ Mobile Device ต่างๆ ของนักศึกษาที่มีการลงทะเบียนการใช้ Wi-Fi กับสถาบัน
150	ผลการประเมินคุณภาพการให้บริการห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และมีการฝึกอบรมการใช้งานแก่นักศึกษาทุกปีการศึกษา
151	ผลการประเมินคุณภาพการให้บริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานักศึกษา อาทิ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตในระบบไร้สาย
152	ผลการประเมินคุณภาพในการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ อาทิ งานทะเบียนนักศึกษา ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การบริการอนามัยและการรักษาพยาบาล การจัดการหรือจัดบริการด้านอาหารและสนามกีฬา
153	ผลการประเมินคุณภาพในการให้บริการสาธารณูปโภคและรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบ อาทิ ประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่างๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
154	จำนวนหลักสูตรที่มีรายละเอียดของรายวิชาและประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาทุกรายวิชา
155	จำนวนหลักสูตรที่มีรายวิชาส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย
156	จำนวนหลักสูตรที่มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน

No.	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553
157	จำนวนโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรม
158	จำนวนตัวบ่งชี้ด้านการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรม
159	จำนวนตัวบ่งชี้ด้านการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรมที่บรรลุเป้าหมาย
160	จำนวนนักศึกษาที่ได้รับการยกย่องชมเชย ประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ
161	จำนวนกิจกรรมที่เกี่ยวกับนักศึกษาที่ได้รับการยกย่องชมเชย ประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ
162	จำนวนกิจกรรมนักศึกษาที่มีการนำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ แยกตามประเภทกิจกรรม
163	- จำนวนกิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
164	- จำนวนกิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ
165	- จำนวนกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีน้ำเงิน
166	- จำนวนกิจกรรมสร้างเสริมคุณธรรมและจริยธรรม
167	- จำนวนกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
168	จำนวนนักวิจัยประจำทั้งหมด รวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ
169	จำนวนนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ
170	จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
171	จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ได้รับความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัย
172	จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบัน
173	- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
174	- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
175	- กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
176	จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบัน
177	- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
178	- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
179	- กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
180	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (ไม่นับผู้ลาศึกษาต่อ)
181	- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
182	- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
183	- กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
184	จำนวนนักวิจัยประจำทั้งหมด (ไม่นับผู้ลาศึกษาต่อ)
185	- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
186	- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
187	- กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
188	จำนวนของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ทั้งหมด
189	จำนวนของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการหรือตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ
190	จำนวนของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือ

No.	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553
	ชุมชน
191	จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีการยื่นการจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร
192	จำนวนรวมของบทความวิจัยของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ (สารนิพนธ์) ที่ตีพิมพ์ (ปริญาเอก)
193	- บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ (สารนิพนธ์) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วย ศ. หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิ
194	- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ (สารนิพนธ์) ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำ
195	- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ (สารนิพนธ์) ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่ สกอ. เผยแพร่ใน Website ของสำนักงานฯ
196	- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ (สารนิพนธ์) ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในสาขานั้น นอกเหนือจากฐานข้อมูล ISI หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ
197	- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ (สารนิพนธ์) ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI
198	จำนวนรวมของผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินที่เผยแพร่ (ปริญาโท)
199	- จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับสถาบันหรือจังหวัด
200	- จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับชาติ
201	- จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
202	จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับภูมิภาคอาเซียน
203	- จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับนานาชาติ (ทั้งในและนอกประเทศ)
204	จำนวนรวมของบทความวิจัยของวิทยานิพนธ์ที่ตีพิมพ์ (ปริญาเอก)
205	- บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ของวิทยานิพนธ์ ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศ. หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิ
206	- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการ
207	- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่ สกอ. เผยแพร่ใน Website ของสำนักงานฯ

No.	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553
208	- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal)ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นนอกเหนือจากฐานข้อมูล ISI หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร วิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบ
209	- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal)ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI
210	จำนวนรวมของบทความวิจัยที่ตีพิมพ์
211	- บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศ. หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกส
212	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ป
213	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่สกอ. เผยแพร่ใน Website ของสำนักงานฯ
214	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นนอกเหนือจากฐานข้อมูล ISI หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร วิว3594 วิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสาร
215	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI
216	จำนวนรวมของผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่
217	- จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับสถาบันหรือจังหวัด
218	- จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับชาติ
219	- จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
220	- จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับภูมิภาคอาเซียน
221	- จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับนานาชาติ (ทั้งในและนอกประเทศ)
222	จำนวนรวมของผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ ภายนอกสถาบัน
223	จำนวนรวมของผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ภายนอกสถาบัน
224	จำนวนรวมของผลงานวิชาการ
225	- บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ
226	- บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
227	- ตำราหรือหนังสือที่มีการตรวจอ่านโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
228	- ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่ง

No.	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553
	ทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูงมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์ขอตำแหน่งทางวิชาการ
229	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการ
230	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการที่ใช้กับการเรียนการสอน
231	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการที่ใช้กับการวิจัย
232	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการที่ใช้กับการเรียนการสอนและการวิจัย
233	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการที่ใช้กับการขยายผลสู่การปรับปรุงรายวิชา
234	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการที่ใช้กับการขยายผลสู่การเปิดรายวิชาใหม่
235	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการที่ใช้กับการขยายผลที่ใช้กับการต่อยอดสู่หนังสือหรือตำรา
236	จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
237	จำนวนบุคลากรประจำสายสนับสนุนทั้งหมด
238	รายรับทั้งหมดของสถาบัน (ปีงบประมาณ)
239	รายรับจากการบริการวิชาการและวิชาชีพ
240	งบดำเนินการทั้งหมด
241	ค่าใช้จ่ายทั้งหมดของสถาบันโดยไม่รวมครุภัณฑ์ อาคาร สถานที่และที่ดิน (ปีการศึกษา)
242	เงินเหลือจ่ายสุทธิ
243	สินทรัพย์ถาวร
244	จำนวนตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของสถาบัน
245	จำนวนแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น และเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์
246	คะแนนการประเมินการประกันคุณภาพภายในโดยต้นสังกัด
247	จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาต่างประเทศทั้งหมด
248	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาเกาหลีใต้
249	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาเขมร
250	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาจีนกลาง
251	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาญี่ปุ่น
252	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาทมิฬ
253	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาไทย
254	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาพม่า
255	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาฟิลิปปิน
256	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษามลายู
257	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษามาลาย
258	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาลาว
259	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาเวียดนาม
260	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาอังกฤษ
261	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาอินโดนีเซีย
262	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาตามกฎหมายที่ใช้ในกลุ่มประเทศอาเซียนอื่นๆ

No.	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553
263	จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศที่กำหนดทั้งหมด
264	- จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาเกาหลีใต้ที่กำหนด
265	- จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาเขมรที่กำหนด
266	- จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาจีนกลางที่กำหนด
267	- จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาญี่ปุ่นที่กำหนด
268	- จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาทมิฬที่กำหนด
269	- จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาไทยที่กำหนด
270	- จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาพม่าที่กำหนด
271	- จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาฟิลิปปินส์ที่กำหนด
272	- จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษามาลายูที่กำหนด
273	- จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษามลายูที่กำหนด
274	- จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาลาวที่กำหนด
275	- จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาเวียดนามที่กำหนด
276	- จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษที่กำหนด
277	- จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาอินโดนีเซียที่กำหนด
278	- จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาตามกฎหมายที่ใช้ในกลุ่มประเทศอาเซียนอื่นๆ

คำสั่งคณะกรรมการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ที่ ๑๒๓/๒๕๕๓
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

เพื่อให้การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะกรรมการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะฯ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจึงแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดังนี้

กรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

๑. คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		ประธานกรรมการ
๒. รองคณบดีฝ่ายวิชาการ		รองประธานกรรมการ
๓. รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ		กรรมการ
๔. รองคณบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา		กรรมการ
๕. ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์และประชาสัมพันธ์		กรรมการ
๖. รศ.วรรณิ	ธรรมโชติ	กรรมการ
๗. รศ.ยาใจ	โรจนวงศ์ชัย	กรรมการ
๘. ผศ.พิกุล	สมจิตต์	กรรมการ
๙. ผศ.เชาวนีพร	ชีพประสพ	กรรมการ
๑๐. นางสาวทัศน	เมฆเวียน	กรรมการ
๑๑. นางสาวเสาวนิตย์	ชอบบุญ	กรรมการ
๑๒. นางอมรรัตน์	ชูชื่น	กรรมการ
๑๓. นางสาวรุจินันท์	ชมภูมั่ง	กรรมการ
๑๔. นายบุญช่วย	ตั้งอนุตรกุล	กรรมการ
๑๕. นายธีรภัทร์	มณีเกษร	กรรมการ
๑๖. นางสาวสุณี	พลธา	กรรมการ
๑๗. นางสาวสมจิต	ขุนจันทร์	กรรมการและเลขานุการ
๑๘. นางสาวกุสุมา	เจอะอาแซ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๙. นางสาวจุฑารัตน์	ดุกลี้ม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

บทบาหน้าที่

๑. กำหนดนโยบายและวางระบบกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะให้สอดคล้องกับนโยบายมหาวิทยาลัยฯ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา
๒. กำกับ ดูแล ให้การประกันคุณภาพการศึกษาของคณะ และโปรแกรมวิชา ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ
๓. พิจารณาและให้ความเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะ และระดับโปรแกรมวิชา
๔. กำกับแนวทางการประเมินและตรวจสอบ

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป จนกว่าจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลง

สั่ง ณ วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๓

(ดร.พิพัฒน์ ลิ้มปะนพิทยาธร)
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

คณะกรรมการจัดทำคู่มือ รายงานประจำปี การประเมินคุณภาพการศึกษา
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

คณะกรรมการที่ปรึกษา

1. ดร.พิพัฒน์ ลิ้มปนะพิทยาร
2. นางฤดีดาว ช่างสาน
3. ดร.สุชีวรรณ ยอยรู้รอบ
4. ดร.สุวรรณี พรหมศิริ
5. นายเสรี เรืองดิษฐ์
6. ดร.พลพัฒน์ รวมเจริญ

บุคลากรจัดพิมพ์ / รวบรวมข้อมูล

1. นางสาวกุสุมา เจอะอาแซ
2. นางสาวสมจิต ขุนจันทร์
3. นางสาวจุฑารัตน์ ดุกหลิม
4. นางอมรรัตน์ ชูชื่น
5. นางสาวสุณี พลธา
6. นางสาวรุจินันท์ ชมภูขัง
7. นายบุญช่วย ตั้งจรรูณัฐ
8. นายธีรภัทร์ มณีเกษร

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อ.เมือง จ.สงขลา 90000

Faculty of Science & Technology, Songkhla Rajabhat University
Songkhla 90000
Tel. 074-336949 Fax. 074-336950